

ÇARESERIYA
PÊŞKETINA
MIROVAHIYÊ

Pergala Pirsandinê ya L2Q
Rêya Perwerdehiyê ya Winda ye

SEAN GRINYER

worldeducation.online
q2l.online

NAVEROK

**ÇIMA ZAROK HEWCEYÊ PAKÊTA AMÛRÊN
PIRSANDINÊ YA L2Q NE 4-13**

**ÇIMA PERGALA L2Q RÊYA PERWERDEHIYÊ YA
WINDA YE 14-17**

PAKÊTA AMÛRÊN PIRSANDINÊ YA L2Q

1. ÇAVKANÎ Û KOK 18-44

2. STANDARDA DELÎLAN 45-73

3. TEŞWÎQ Û QEZENC 74-99

4. KARAKTER Û HEVGIRTÎTÎ 100-125

5. DESTÛRA PIRSANDINÊ 126-152

6. BANDORA HESTYARÎ 153-190

7. VEGOTIN Û RASTÎ 191-220

8. BANDORA PSÎKOLOJÎK 221-245

**9. LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR
BÎNE 246-269**

PÊŞKETINA

MIROVAHIYÊ 270-297

**HÛN NIKARIN JI TIŞTÊ KU NIKARIN BIBÎNIN FÊR
BIBIN**

**ÇIMA ZAROK HEWCEYÊ PAKÊTA AMÛRÊN
PIRSANDINÊ YA L2Q NE**

**DANÎNA PAKÊTA AMÛRÊN PIRSANDINÊ YA L2Q DI
DESTÊ ZAROKAN DE JI BO PARASTINA HIŞÊ WAN,
PÊŞXISTINA FÊRBÛNÊ, CUDAKIRINA RASTIYÊ JI
XAPANDINÊ Û ŞIKANDINA DUBAREBÛNA
XAPANDINÊ**

Hiş û fêrbûna zarokan ji hêla hawîrdora cîhanê ve têne şekildan, berî ku ew bi tevahî fêm bikin ka çi wan şekil dide.

Ji ber vê yekê zarok hewceyê Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q ne.

Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q çavkaniyek perwerdehiyê ya asayî nîne.

Ew rêbazek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li cîhanê nû ye ku ji Pirtûka Delîlan hatiye pêşxistin û bi riya World Education Online hatiye organîzekirin, da ku rêbazek struktûrkirî bide zarokan ji bo fêrbûna ka çawa hawîrdora rastîn a cîhanê bipirsîn, rastiyê ji xapandinê cuda bikin, ramana serbixwe pêş bixin û nehêlin derewên çêkirî hiş û fêrbûna wan şêkil bidin.

Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q ji zarokan re nabêje ka çi bifikirin.

Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q rêbazek struktûrkirî dide wan da ku her tiştê ku tê nîşandan bi heman pîvanê bipirsin, di nav de agahî, mezin, dibistan, pergala, pere, desthilat, vegotin, reftar, bandora psîkolojîk û feraziyên xwe.

Ew wan hîn dike ka rastî biceribînin, xapandinê nas bikin, bandora psîkolojîk fêm bikin û heman pîvanê li her derê bikar bînin.

Ev tenê derbarê fêrbûna agahiyên zêdetir de nîne.

Mebest ew e ku amûran bidin zarokan da ku hawîrdora cîhanê bipirsin, berî ku derewên çêkirî, vegotinên dubarekirî, bandora hestiyarî, tirs, desthilat, bêdengî, girêdayîbûn û xapandin nêrîna wan a cîhanê şekil bidin.

Dema zarok nayên hînkin ka çawa bi rastî bipirsin, hişê wan beramberî tiştên ku têne dubarekirin, parastin, veşartin, asayîkirin û wekî rastî têne pêşkêşkirin bêparastin dimîne.

Derewên çêkirî tenê zarokan şaş nakin.

Ew bandorê li awayê dîtin, fêrbûn, fikirîn, bawerî, fêmkirin û bersivdana wan a li cîhana derdora wan dikin.

BANDORA PSÎKOLOJÎK Î HIŞÊ ZAROKAN

Bandora Psîkolojîk yek ji girîngtirîn beşên Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q ye.

Bandora Psîkolojîk girîng e ji ber ku xapandin berî ku zarok amûrên naskirina wê hebin, bi riya hişê wan dixebite.

Tiştên ku têne dubarekirin, xelatkirin, yê ku jê tê tirsîn, veşartin, asayîkirin, parastin an jî wekî rastî pêşkêşkirin, nêrîn, fêrbûn, bawerî, fêmkirin û reftara zarokan şekil didin.

Zarok divê amûrên pirsandinê werbigirin da ku fêm bikin agahî, çîrok, pergal, desthilat, tirs, zext, xelat, ceza, bêdengî, dubarebûn û bandora hestiyarî çawa li hişê wan bandor dike.

Dema zarok fêr dibin ku bandora psîkolojîk bipirsin, ew dest pê dikin fêr bikin ka hawîrdora cîhanê mirov ji hundir ve çawa şekil dide.

Ew fêmkirin hişê wan diparêze.

Ew fêrbûnê pêş dixe.

Ew ramana serbixwe pêş dixe.

Ew kapasîteya cuda kirina rastiye ji xapandinê dide zarokan.

Ew xapandinê wekî rêyek kontrolkirinê di hişê zarokan de ji holê radike, ji ber ku derewên çêkirî tîr pirsîn, ceribandîn û eşkerekirin, ne ku bîr qebûlkirin, dubarekirin û mîrasgirtin.

REFAHA DERÛNÎ Û RAKIRINA XAPANDINÊ

Xapandin tenê rastiye venagire.

Ew bandorê li hest, fikir, bawerî, fêrbûn û dîtina cîhanê ya zarokan dike.

Dema zarok bi derewên çêkirî, vegotinên dubarekirî, tîr, bêdengî, bandora hestiyarî, zext, desthilat û xapandinê dorpêçkirî ne, cîhan ji ya ku pêdivî ye tarîtir, tevlihevtir, tehdîdker û bêhêvîtir tê xuyang kirin.

Ev li hişê zarokan bandor dike.

Ev li fêrbûna wan bandor dike.

Ev li baweriya wan a ku dikarin cîhanê fêr bikin bandor dike.

Ev li kapasîteya wan a bawerkirina tiştê rast bandor dike.

Ji ber vê yekê Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q di perwerdehiyê de navendî ye ji bo parastina hişê zarokan, xurtkirina fêrbûnê û başkirina refaha derûnî.

Dema amûrên pirsandina rast ji zarokan re têne dayîn, xapandin dest pê dike desthilata xwe li ser nêrîna wan winda bike.

Derewên çêkirî li şûna ku bêlîkandin nav hiş, tîlî pirsîn.

Vegotinên li ser tirsê hatine avakirin li şûna dubarekirinê tîlî ceribandin.

Desthilat li şûna qebûlkirina korane tîlî lêkolînkirin.

Bandora hestiyarî tîlî naskirin, ne ku desthilata wê li ser fikirîna wan were hiştin.

Bêdengî tîlî pirsîn, ne ku zirara veşartî were hiştin berdewam bike.

Zarok di nav cîhanekê de ku ji wan re nehatiye hînkirin ka çawa wê fêlî bikin bi tenê nayên hiştin.

Rêbazek struktûrkirî ji wan re tîlî dayîn da ku tîştê ku hişê wan şêlî dide bipirsîn.

Rêyek ji wan re tîlî dayîn da ku rastiyê ji derewên çêkirî cuda bikin.

Rêyek ji wan re tîlî dayîn da ku cîhanê zelaltir bibînin, ne tenê wê versiyona tarîtir a ku bi xapandin, tirs, vegotin, bêdengî û bandora psîkolojîk hatiye çêkirin.

Dema xapandin ji fêmkirina zarokan tîlî rakirin, cîhan neçar nîne wekî cihê bêhêvî, tevlihev an tarî xuya bike.

Zarok dest pê dikin bibînin ku pirsgerêk bi reftar, pergâl, teşwîq, bêdengî, vegotin û tunebûna rêya pirsandinê ya L2Q ya

struktûrkirî û li ser delîlan bingehekîrî têne çêkirin, dubarekirin, parastin û berdewamkirin.

Ev tê wateya ku cîhan dibe tiştek ku ew dipirsin, fêm dikin, ji wê fêr dibin û alîkariya başkirina wê dikin.

Ev refaha derûnî xurt dike, ji ber ku zarok êdî tenê giraniya cîhanê naxwin nav xwe.

Ew fêr dibin ka çawa wê fêm bikin.

Ew fêr dibin ka çawa wê bipirsin.

Ew fêr dibin ka çawa tiştê rast bibînin.

Ew fêr dibin ka çawa ramana serbixwe pêş bixin.

Danîna Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q di destê zarokan de hişê wan diparêze, bi dayîna rêbaza ku xapandinê ji nêrîna wan a cîhanê derxe.

Dema xapandin rêya xwe di hişê zarokan de winda dike, tirs, tevlihevî, tarîtiya derewîn û vegotinên dubarekirî jî hêza xwe ya şekildana awayê ku zarok rastiyê dibînin winda dikin.

PIRSANDINA BÊDENGİYÊ, PEREYAN Û MEKANÎZMAYA KU XAPANDINÊ DIPARÊZE

Zarok ji ber ku xapandin bi bêdengiyê tê parastin jî hewceyê Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q ne.

Bêdengî vala nîne.

Bêdengî tiştê ku nayê pirsîn diparêze.

Bêdengî tiştê ku mirov ditirsin bibêjin diparêze.

Bêdengî tiştê ku pergal naxwazin eşkere bibe diparêze.

Bêdengî tiştê ku pere, girêdayîbûn, kar, pozîsyon, navûdeng, desthilat û tirs veşartî dihêle diparêze.

Ev girîng e, ji ber ku zarok di nav cîhanekê de têne perwerdekirin ku bêdengî berê jî tê de dixebite.

Ew ji hêla mezinan ve têne hînkirin ku ew bi xwe jî hatine hînkirin, perwerdekirin, pere dayîn û di nav pergalekê de hatine bicihkirin ku rola wan hînkirin, radestkirin, dubarekirin û nirxandina agahiyê ye di heman pergalê de ku ew bi wê hatine perwerdekirin.

Ev nayê wê wateyê ku mamoste mirovên xerab in.

Wateya wê ev e ku perwerdehî bi xwe di nav heman hawîrdora cîhanê de ye ku L2Q zarokan hîn dike wê bipirsin.

Perwerdehiya heyî zarokan bi rastî hîn nake mekanîzmaya pişt bêdengiyê bipirsin.

Ew wan bi rastî hîn nake ku bipirsin pere çî diparêze, girêdayîbûn çî kontrol dike, kar çî daxwaz dike, desthilat pêşîya çî digire, navûdeng çî veşêre, tirs çî bêdeng dike, teşwîq çî şêkil dide û pergal dihêlin çî berdewam bike.

Dema zarok nayên hînkirin ku bêdengiyê bipirsin, ew fêr dibin cîhanê wekî ku ji wan re tê nîşandan qebûl bikin.

Ew fêr dibin tiştê ku tê dubarekirin, lê ne tiştê ku tê veşartin.

Ew fêr dibin tiştê ku tê pejirandin, lê ne tiştê ku tê parastin.

Ew fêr dibin tiştê ku tê hînkirin, lê ne tiştê ku ji wê tê dûrketin.

Ew fêr dibin di hawîrdora cîhanê de kar bikin bêyî ku mekanîzmaya ku derewên çêkirî, xapandin, tirs, girêdayîbûn û şêwazên dubarekirî li cihê xwe dihêle fêr bikin.

Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q rêbazê dide zarokan da ku wê mekanîzmayê bipirsin.

Ew wan hîn dike ku bipirsin:

Çi nayê gotin?

Çima nayê gotin?

Kî ji bêdengiyê sûd werdigire?

Pere çî diparêze?

Girêdayîbûn çî kontrol dike?

Tirs pêşiya çî digire?

Desthilat pêşiya mirovan ji pirsandina çî digire?

Kîjan şêwaza dubarekirî ji ber ku mirov bêdeng dimînin berdewam dike?

Ji ber vê yekê pirsandina bêdengiyê ji bo parastina hişê zarokan û pêşxistina fêrbûna wan bingeîn e.

Dema zarok fêr dibin bêdengiyê bipirsin, ew dest pê dikin bibînin ka li pişt rûyê perwerdehî, pergala, desthilat, vegotin, pere û reftara dubarekirî çî hatiye veşartin.

Dema ew dibînin bêdengî çî diparêze, dest pê dikin mekanîzmaya pişt xapandinê fêr bikin.

Dema ew mekanîzmaya pişt xapandinê fêr dikin, ramana serbixwe pêş dikeve.

Dema ramana serbixwe pêş dikeve, derewên çêkirî rêya xwe di hişê zarokan de winda dikan.

Bi vî awayî Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q rêbazê dide zarokan ku xapandinê ji nêrîna wan a cîhanê derxe.

Ew kapasîteya pirsandina tiştê ku tê nîşandan, tiştê ku tê veşartin, tiştê ku tê parastin, tiştê ku tê dubarekirin, tiştê ku ji bo wê pere tê dayîn, tiştê ku jê tê tirsandin, tiştê ku tê bêdengkirin û tiştê ku wekî rastî tê pêşkêşkirin dide wan.

Ev ji bo başkirina perwerdehiyê navendî ye, ji ber ku perwerdehî nikare baş bibe heke ew zarokan hîn bike agahiyê dubare bikin bêyî ku wan hîn bike bêdengî, pere, girêdayîbûn, teşwîq û desthilata ku hawîrdora cîhanê li dora wan şekil dide bipirsin.

ÇIMA EV JI BO Q2L Û YOUNG QUESTIONERS NAVENDÎ YE

Ev ji bo Q2L û Young Questioners navendî ye.

Zarok bi ewlehî bi riya dêûbav, mamoste, lênihêr, dibistan, cihên perwerdehiyê û mezinên berpirsiyar têne gihandin, da ku amûrên pirsandina rast, fêrbûna ji hawîrdora rastîn a cîhanê û pêşxistina ramana serbixwe werbigirin berî ku heman cîhan wan şekil bide ku wê dubare bikin.

Rol ne ew e ku ji zarokan re were gotin ka çi bifikirin.

Rol ew e ku rêbaza L2Q bide zarokan da ku bipirsin, bibînin, fêr bikin, rastiyê ji xapandinê cuda bikin, hişê xwe biparêzin, fêrbûnê pêş bixin û ji hawîrdora rastîn a cîhanê fêr bibin.

Zarok tenê ji mezinan fêr nabin.

Zarok ji zarokên din jî fêr dibin.

Ew hevdu temaşe dikin.

Ew bandorê li hevdu dikin.

Ew raman, reftar, adet, eleqe, fêmkirin û şêwazên fikirînê parve dikin.

Dema pirsandin di zarokan de pêş dikeve, ew ji zarokekî derbasî zarokekî din dibe.

Dema fêmkirin di zarokan de pêş dikeve, ew ji zarokekî derbasî zarokekî din dibe.

Dema ramana serbixwe di zarokan de pêş dikeve, ew ji zarokekî derbasî zarokekî din dibe.

Zarokên ku fêr dibin bipirsin, alîkariya zarokên din dikin ku ew jî fêrî pirsandinê bibin.

Zarokên ku fêr dibin fêm bikin, alîkariya zarokên din dikin ku ew jî fêm bikin.

Zarokên ku ramana serbixwe pêş dixin, alîkariya zarokên din dikin ku ew jî ramana serbixwe pêş bixin.

Ji ber vê yekê zarok rêya sereke ya guhertinê ne.

Bandor bi zarokekî re nasekine.

Ew di nav komên zarokan, polan, dibistanan, civakan û nifşên pêşerojê de belav dibe.

Dema zarok fêr dibin bipirsin, ew dest pê dikin bibînin.

Dema dest pê dikin bibînin, dest pê dikin fêm bikin.

Dema fêmkirin pêş dikeve, ramana serbixwe pêş dikeve.

Dema ramana serbixwe pêş dikeve, xapandin rêya xwe winda dike.

Dema xapandin rêya xwe winda dike, zirara ku ji xapandinê hatiye çêkirin jî di nav mirovan, perwerdehiyê, pergala û civakê de rêya xwe winda dike.

Ji ber vê yekê dayîna kapasîteya pirsandina rast ji zarokan re yek ji girîngtirîn tiştên ku perwerdehî divê bike ye.

Ew hişê zarokan diparêze.

Ew fêrbûnê xurt dike.

Ew ramana serbixwe pêş dixe.

Ew bi dayîna kapasîteya cuda kirina rastiyê ji xapandinê ji nifşê pêşerojê re, xapandinê ji cîhanê radike.

Zarok hewceyê amûrên pirsandina rast in.

Bi vî awayî fêrbûn pêş dikeve.

Bi vî awayî ramana serbixwe pêş dikeve.

Bi vî awayî xapandin rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî perwerdehî baş dibe da ku cîhan baş bibe.

Cîhanek ku li ser rastiyê hatiye avakirin dest pê dike dema ku amûrên pirsandina rast ji zarokan re têne dayîn.

ÇIMA PERGALA PIRSANDINÊ YA L2Q YA STRUKTÛRKIRÎ Û LI SER DELÎLAN BINGEHKIRÎ RÊYA PERWERDEHIYÊ YA WINDA YE

Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan
Bingehkirî cuda ye, ji ber cihê ku jê hatiye.

Ew ji Pirtûka Delîlan hatiye pêşxistin.

Pirtûka Delîlan zêdetirî 30 sal ezmûnên yekem-dest ên bi
dem-morê, delîl, qeydên giştî, meydanxwendin û şêwazên
dubarekirî yên ku hawîrdora cîhanê bi xwe nîşan dane belge kir.

Her ku delîl zêde bûn, nakokiyek her ku diçû zelaltir xuya bû.

Pirsandin hebû.

Lê dîsa jî dubarebûn berdewam kir.

Heman xapandin berdewam kir.

Heman bêdengî berdewam kir.

Heman girêdayîbûn berdewam kir.

Heman nakokî berdewam kirin.

Heman şêwazên dubarekirî berdewam kirin.

Pirtûka Delîlan tunebûna pirsandinê eşkere nekir.

Ew eşkere kir ku pirsandin jixwe hebû, lê heman cîhan dîsa
berdewam kir xwe dubare bike.

Ev nakokî di dilê Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehtirî de ye.

Heke pirsandin jixwe hebû, çima heman şewaz berdewam kirin?

Pirtûka Delîlan bi dubareyî heman nakokiyê eşkere kir.

Pirsandin hebû.

Lê dîsa jî dubarebûn berdewam kir.

Ev nîşan da ku pirsgerêk tunebûna pirsandinê nebû.

Pirsgerêk tunebûna rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî bû, ku mirov fêr bike ka çawa hawîrdora cîhanê bi xwe bipirsîn.

Mirov dikarin pirsan bikin û dîsa jî cîhana li dora xwe dubare bikin.

Mirov dikarin pirsan bikin û dîsa jî ji hêla heman hawîrdora cîhanê ya ku berpirsiyariya çêkirina dubarebûnê heye ve bîn şekildan.

Mirov dikarin pirsan bikin û dîsa jî şewazên dubarekirî mîras bigirin, qebûl bikin, biparêzin û berdewam bikin.

Ji ber vê yekê hebûna pirsandinê delîl nîne ku mirov hatine hînîkirin ka çawa bipirsîn.

Hebûna pirsandinê delîl nîne ku mirov hatine hînîkirin ka çawa tiştê ku dubarebûnê çêdike fêm bikin.

Parçeya wînda ne agahiyên zêdetir bû.

Agahî jixwe hebûn.

Parçeya wînda ne pirsandina zêdetir bû.

Pirsandin jixwe hebû.

Parçeya winda rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî bû ji bo fêrbûna ka çawa hawîrdora cîhanê bi xwe bipirsîn.

Rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî ji bo lêkolîna tiştê ku bi dubareyî berdewam dikir, tevî ku pirsandin jixwe hebû.

Rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî ji bo lêkolîna mekanîzmayên ku berpirsiyarê çêkirina dubarebûnê ne.

Ew rêya winda bû Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî.

Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî ji bingeha delîlan a ku bi Pirtûka Delîlan hatiye avakirin pêş ket.

Ew hate pêşxistin ji ber ku Pirtûka Delîlan şewazên dubarekirî eşkere kir ku tevî hebûna pirsandinê berdewam dikirin.

Ew hate pêşxistin ji ber ku Pirtûka Delîlan rêyek perwerdehiyê ya winda eşkere kir.

Ew hate pêşxistin ji ber ku Pirtûka Delîlan nîşan da ku pirsandin û fêrbûna ka çawa bipirsî ne heman tişt in.

L2Q ji bo lêkolîna tiştê hate pêşxistin ku tevî hebûna pirsandinê bi dubareyî berdewam dikir.

L2Q hate pêşxistin da ku li mekanîzmayên berpirsiyarê çêkirina dubarebûnê bikole, ne ku tenê li encamên ku dubarebûn çêdike bikole.

L2Q hate pêşxistin da ku li hawîrdora cîhanê bikole, ne ku tenê di hundirê wê de kar bike.

L2Q hate pêşxistin da ku alîkariya mirovan bike hawîrdora cîhanê fêmkirin, ne ku tenê di hundirê wê de kar bikin.

Ji ber vê yekê Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî cuda ye.

Ji ber vê yekê Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî rêya perwerdehiyê ya wînda temsîl dike.

Çavkanî û koka pirsandinê girîng e.

Çavkanî û koka Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî girîng e.

Pergala Pirsandinê ya L2Q ya Struktûrkirî û Li Ser Delîlan Bingehkirî ji bingeha delîlan a ku bi Pirtûka Delîlan hatiye avakirin derket.

Fêmkirina cihê ku pergal jê hatiye, gava yekem e ji bo fêmkirina çima ew cuda ye.

Ji ber vê yekê beşa yekem bi Çavkanî û Kok dest pê dike.

BEŞA 1 - ÇAVKANÎ Û KOK

ÇAVKANÎ Û KOK BI RASTÎ ÇI YE

Çavkanî û Kok bingeha Pakêta Amûrên Pirsandinê ya Fêrî
Pirsandinê Bibe (L2Q) ye, ji ber ku her tişt bi vê dest pê dike ku
agahî ji ku tê û çî wê şêkil dide.

Mirov her dem bi agahiyê dorpêçkirî ne, lê nayên hînkirin ka
çawa wê bi rastî bikolin an ka çawa ji hawîrdora cîhanê ya ku
wan dorpêç dike fêr bibin.

Agahî ji mirovan re tê nîşandan.

Agahî ji mirovan re tê gotin.

Agahî ji mirovan re tê hînkirin.

Ji mirovan tê hêvîkirin ku agahiyê ji ber bikin.

Ji mirovan tê hêvîkirin ku agahiyê dubare bikin.

Ji mirovan tê hêvîkirin ku agahiyê bicîh bînin.

Ji mirovan tê hêvîkirin ku agahiyê biparêzin.

Lê mirov nayên hînkirin ka çawa tiştê ku ji wan re tê nîşandan
bipirsin, bibînin, fêr bikin û jê fêr bibin.

Mirov niha di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de
dijîn, lê hîn bi rastî nehatine hînkirin ka çawa ji wê fêr bibin.

Mirov hatine hiştin ku di nav cîhanekê de kar bikin ku bi rastî
ji wan re nehatiye hînkirin ka çawa wê fêr bikin.

Ew bi riya rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan
bingehkirî nayên hînkirin ka hawîrdora cîhanê hiş, bawerî, hest,

bawerîdan, reftar, nêrîn û fêmkirina wan çawa şekil dide.

Ew nayên hînkin ka pere, girêdayîbûn, desthilat, bêdengî, vegotin, dubarebûn, tirs, teşwîq, gihîştin, statû û derewên çêkirî çawa li mirovahî bandor dikin.

Hawîrdora cîhanê bi xwe hawîrdorek fêrbûnê ye.

Ew her dem derfetên fêrbûnê pêşkêşî mirovahî dike.

Mirov gelek caran li benda hînkinê ne, di dema ku jixwe di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de rawestiyane.

Ji ber vê yekê hawîrdora cîhanê her roj mirovan perwerde dike, çi ew vê nas bikin an na.

Pirsgirêk ev e ku gelek mirov nehatiye hînkin ka çawa van dersan bibînin.

Ew nehatiye hînkin ka çawa bipirsin:

Çi fikirîna min şekil dide?

Çi baweriyên min şekil dide?

Çi hestên min şekil dide?

Çi bawerîdana min şekil dide?

Çi reftara min şekil dide?

Çi nêrîna min şekil dide?

Çi fêmkirina min şekil dide?

Çi cîhana li dora min şekil dide?

Bê van pirsan, mirov dikarin hemû jiyana xwe bî şekildan bêt ku fêm bikin ku ew tene şekildan.

Mirov gelek caran rûyê cîhanê mîras digirin bêyî ku fêm bikin li binê wê çi heye.

Dibe ku ew pergalan bibînin.

Dibe ku ew rêzik bibînin.

Dibe ku ew desthilatê bibînin.

Dibe ku ew pere bibînin.

Dibe ku ew perwerdehiyê bibînin.

Dibe ku ew pîrsgirêkên dubarekirî bibînin.

Lê dibe ku ew fêm nekin ka çi wan çêdike, diparêze, şekil dide an dihêle berdewam bikin.

Ji ber vê yekê mirov nikarin ji tiştê ku nikarin bibînin fêr bibin.

Dîtin tenê nayê wateya temaşekirinê.

Dîtin pêvajoya pirsandina bi qasî kûr e ku mirov ji ravekirinên rûyî derbas bibe û dest pê bike mekanîzmayên ku hawîrdora cîhanê şekil dide nas bike.

Dîtin fêmkirinê çêdike.

Fêmkirin fêrbûnê çêdike.

Fêrbûn ramana serbixwe çêdike.

Ji ber vê yekê Çavkanî û Kok tenê derbarê naskirina cihê ku agahî jê hatiye de nîne.

Mebest ew e ku mirov fêr bibin bi qasî kûr bipirsin ku bibînin çi agahiyê bi xwe şekil dide.

Mirov divê fêr bibin bipirsin:

Kî ev çêkir?

Ji ku hat?

Çima hate çêkirin?

Kî jê sûd werdigire?

Kîjan teşwîq hene?

Çi bandorê li wê dike?

Çi wê diparêze?

Çi tê veşartin?

Çi tê dubarekirin?

Çi mirovên têkildar şekil dide?

Kîjan hawîrdora cîhanê ew çêkir?

Ev pirs girîng in ji ber ku mirov tenê agahiyê mîras nagirin.

Ew reftaran mîras digirin.

Ew pergala mîras digirin.

Ew vegotinan mîras digirin.

Ew girêdayîbûnê mîras digirin.

Ew bêdengiyê mîras digirin.

Ew desthilatê mîras digirin.

Ew şêwazên dubarekirî mîras digirin.

Ew her wiha derewên çêkirî jî mîras digirin.

Derewên çêkirî tenê wekî parçeyên yekane yên agahiyên şaş tune ne.

Derewên çêkirî di hawîrdora cîhanê bi xwe de cih digirin.

Ew asayî dibin.

Ew têne parastin.

Ew têne dubarekirin.

Ew têne berevanîkirin.

Di dawiyê de wekî rastî têne qebûlkin.

Paşê mirov wan derewên çêkirî mîras digirin bêtî ku tu carî fêm bikin ku ew ji destpêkê ve hatine çêkin.

Mirov têne hînkin ka çawa di nav hawîrdora cîhanê de kar bikin bêtî ku bi rîya rêyek perwerdehiyê ya struktûrî û li ser delîlan bingehekî fêr bibin ka çawa wê fêm bikin.

Mirov dikarin di nav cîhanekê de ku bi rastî fêm nakin de pir baş kar bikin.

Kar kirin dihêlê mirov di nav pergala de bijîn.

Fêmkirin dihêlê mirov ji pergala fêr bibin.

Heke perwerdehî tenê mirov hîn bike di nav hawîrdora cîhanê de kar bikin, perwerdehî alîkariya dîsaçêkirina heman hawîrdora cîhanê dike.

Paşê mirov li şûna ku bibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê, dibin berhemên hawîrdora cîhanê.

Mirovahî di nav hawîrdora cîhanê de dijî ku mirovahî bi xwe her dem wê ji nû ve çêdike.

Hawîrdora cîhanê mezinan şêl dide.

Mezin mamosteyan şêl didin.

Mamoste zarokan şekil didin.

Zarok dibin mezin.

Paşê mezin heman hawîrdora cîhanê ji nû ve çêdikin.

Ev çerx dê bê dawî berdewam bike heke mirov fêr nebin ku bi riya rêyek pirsandinê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî wê bipirsin.

Mirov divê her wiha fêm bikin ku hişê wan bi xwe girîngtirîn amûra wan e ji bo fêrbûna ji hawîrdora cîhanê.

Tu sernav, desthilat, pergal, saziyê, çavkanî an kes nikare bi serbixweyî fêmkirinê ji bo kesekî din çêbike.

Fêmkirin divê ji hêla hişê kesane ve bi xwe were pêşxistin.

Pirsandin fêmkirinê pêş dixe.

Fêmkirin fêrbûnê pêş dixe.

Fêrbûn ramana serbixwe pêş dixe.

Ji ber vê yekê mirov divê li şûna dubarekirina bêdawî ya encaman, ji sedeman fêr bibin.

Divê ew fêr bibin çi cîhanê şekil dide, ne tenê ka çawa xwe li wê biguncînin.

Ji ber vê yekê Çavkanî û Kok di destpêka Pakêta Amûrên Pirsandinê ya Fêrî Pirsandinê Bibe (L2Q) de ye.

Heke Çavkanî û Kok lawaz be, her beşa din jî bi wê re lawaz dibe.

Standarda Delîlan lawaz dibe.

Teşwîq û Qezenc lawaz dibe.

Karakter û Hevgirtîî lawaz dibe.

Destûra Pirsandinê lawaz dibe.

Bandora Hestyarî lawaz dibe.

Vegotin li hember Rastiyê lawaz dibe.

Bandora Psîkolojîk lawaz dibe.

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne lawaz dibe.

Ji ber vê yekê Çavkanî û Kok bingeha hemû çarçoveyê ye.

Ew xala destpêkê ye ku dihêle mirov ji cîhanê bi xwe fêr bibin.

Pêşketin ev e:

Pirs bike.

Bibîne.

Fêr bike.

Fêr bibe.

Ramana serbixwe pêş bixe.

Bi vî awayî mirov dev ji dubarekirina cîhanekê berdidin ku bi rastî fêr nakin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ji hawîrdora cîhanê fêr bibin, li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Û ji ber vê yekê Çavkanî û Kok beşa yekem a Pakêta Amûrên Pirsandinê ya Fêrî Pirsandinê Bibe (L2Q) ye.

NÊRÎN

Mirov ji hêla hawîrdora cîhanê ve têne şekildan berî ku fêm bikin ew wan şekil dide.

Yek ji mezintirîn sedemên ku şêwazên dubarekirî li seranserê cîhanê berdewam dikin ev e ku mirov gelek caran tiştê ku bi dubareyê dibînin bawer dikin.

Mirov dikarin dubarebûnê bi rastî re tevlihev bikin.

Mirov dikarin nasyariyê bi delîl re tevlihev bikin.

Mirov dikarin populerbûnê bi bawerbarî re tevlihev bikin.

Mirov dikarin desthilatê bi rastbûnê re tevlihev bikin.

Mirov dikarin xuyabûnê bi girîngiyê re tevlihev bikin.

Mirov dikarin pêbaweriyê bi pisporiyê re tevlihev bikin.

Mirov dikarin statûyê bi fêmkirinê re tevlihev bikin.

Gelek mirov fêm nakin ku nêrîna wan her dem tê şekildan.

Mirov bi riya rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehekîrî nayên hînîkirin ka baweriyên wan çawa têne çêkirin.

Ew têne hînîkirin ka çi bawer bikin.

Ew nayên hînîkirin ka çawa hatine wê baweriyê.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ez çawa gihiştim vê baweriyê?

Kî ev bawerî da min?

Ez ji kengê ve vê baweriyê dikim?

Ez çiqas caran li ber vê hatime hiştin?

Çi bi dubareyî vê xurt kiriye?

Ma min bi serbixweyi li wê koliye?

Yan min ew mîras girtiye?

Zarok jî ji hêla hawîrdora cîhanê ve têne şekildan, di dema ku perwerdehiya heyî rêya struktûrî û li ser delîlan bingehkirî ya fêrbûna ka çawa wê bipirsin nade wan.

Zarok mezinan temaşê dikan.

Zarok reftarê temaşê dikan.

Zarok pergala temaşê dikan.

Zarok desthilatê temaşê dikan.

Zarok pereyan temaşê dikan.

Zarok girêdayîbûnê temaşê dikan.

Zarok vegotinan temaşê dikan.

Zarok dubarebûnê temaşê dikan.

Zarok bêdengiyê temaşê dikan.

Zarok tiştê ku tê xelatkirin temaşê dikan.

Zarok tiştê ku ji wê tê dûrxistin jî temaşê dikan.

Ji ber vê yekê hawîrdora cîhanê dest pê dike zarokan hîn bike, di dema ku perwerdehiya heyî rêya struktûrî û li ser delîlan bingehkirî ya fêrbûna ka çawa wê bipirsin nade wan.

Mezin jî her dem ji hêla hawîrdora cîhanê ve têne perwerdekirin, çî ew vê nas bikin an na.

Heke perwerdehî zarok û mezinan hîn neke ka hawîrdora rastîn a cîhanê çawa were pirsîn, ew bêyî ku fêm bikin dikevin nav heman çerxên dubarebûnê yên ku kesên berî wan şêkil dane.

Mirov dikarin her wiha di nav vegotinên sade de asê bibin.

Mirov dikarin werin teşwîqkirin ku li şûna fêrbûna ji tiştê ku ji wan re tê nîşandan, aliyan hilbijêrin.

Mirov dikarin werin teşwîqkirin ku li şûna fêmkirina mekanîzmayên ku hawîrdora cîhanê şêkil dide, bi kategoriyên leheng û xerabkaran bifikirin.

Her çiqas mirov tiştek bi dubareyî bibînin, ew dikare ewqas asayî bibe.

Her çiqas asayî bibe, ihtîmala pirsandina wê kêmtir dibe.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Çi nêrîna min şêkil dide?

Çi bawerîdana min şêkil dide?

Çi fêmkirina min şêkil dide?

Çi baweriyên min şêkil dide?

Ma ez cîhanê zelal dibînim?

Yan ez tenê tiştê dibînim ku bi dubareyî ji min re hatiye pêşkêşkirin?

Çavkanî û Kok heye da ku mirovan ji nêrînê derbasî fêmkirinê bike.

GIHÎŞTIN, STATÛ Û HAWÎRDORÊN AGAHIYÊ

Mirov gelek caran texmîn dîkin ku agahiyên ku gihîştina herî mezin hene divê herî girîng agahî bin.

Divê ev were pirsîn.

Gelek mirov bêyî ku fêr bikin dengên herî mezin, temaşevanên herî mezin, platformên herî mezin û statûya herî mezin dişopînin.

Mirov gelek caran meraqa xwe radeştî kesên din dîkin.

Gelek mirov li benda kesekî bi desthilat in ku ji wan re bibêje çi girîng e berî ku eleqedar bibin.

Gelek mirov li benda populerbûnê ne berî ku tiştek bikolin.

Gelek mirov li benda statûyê ne berî ku destûrê bidin xwe fêr bibin.

Gelek mirov li benda kesekî din in ku biryar bide çi heqê baldanê heye.

Ev tê wateya ku mirov dikarin bihêlin pergalên gihîştin û statûyê biryar bidin hişê wan destûr heye çi wekî girîng bibîne.

Mirov dikarin bêyî ku fêr bikin li şûna fêrxwazên çalak, bibin fêrxwazên pasîf.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Çima gihîştinek ewqas mezin ji vê çavkaniyê re tê dayîn?

Kî hawîrdora ku ev agahî tê de tê belavkirin kontrol dike?

Kî biryar dide çi were pêşxistin?

Kî biryar dide çi were dubarekirin?

Kî biryar dide çi were veşartin?

Kî biryar dide çi were rakirin?

Kî biryar dide çi xuyabûnê bi dest bixe?

Kî biryar dide çi xuyabûna xwe winda bike?

Mirov divê her wiha fêm bikin ku gihîştin bi xwe dikare dest pê bike rastiya ku tê hîskirin çêbike.

Her çiqas tiştek tê dîtin, ew nasîtir dibe.

Her çiqas nasîtir dibe, ew zêdetir dikare were qebûlkin.

Her çiqas zêdetir tê qebûlkin, ew dikare zêdetir wekî rastî xuya bike.

Ji ber vê yekê xuyabûn bi xwe divê were pirsîn.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez vê çavkaniyê dişopînim ji ber delîlan?

Yan ma ez vê çavkaniyê dişopînim ji ber gihîştina wê?

Ma ez vê çavkaniyê dişopînim ji ber fêmkirinê?

Yan ma ez vê çavkaniyê dişopînim ji ber statûya wê?

Ma ez agahiyê paşguh dikim ji ber ku gihîştin jê re nehatiye dayîn?

Ma ez li benda kesekî din im ku ji min re bibêje ew girîng e?

Ma ez dihêlim kesekî din biryar bide çi heqê lêkolînê heye?

Mirov divê dev ji li bendê mana destûrê ji bo fêrbûnê berdin.

Mirov divê li şûna fêrxwazên pasîf bibin fêrxwazên çalak.

Hişê wan bi xwe divê bibe girîngtirîn amûra wan ji bo fêrbûnê.

PERE, GIRÊDAYÎBÛN Û PERGAL

Pere yek ji mezintirîn mekanîzmayên ku li seranserê hawîrdora cîhanê reftarê şekil dide ye.

Ji ber vê yekê mirov divê fêr bibin mekanîzmayên li dora agahiyê bipirsin.

Pere dikare girêdayîbûnê çêbike.

Girêdayîbûn dikare reftarê şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê gotin şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê dubarekirin şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê parastin şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê veşartin şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê meydanxwendin şekil bide.

Reftar dikare tiştê ku tê hiştin berdewam bike şekil bide.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ma ev çavkanî rêya pereyan çêdike?

Ma ev çavkanî rêya pereyan kontrol dike?

Ma ev çavkanî rêya pereyan fînanse dike?

Ma ev çavkanî bandorê li rêya pereyan dike?

Ma ev çavkanî pergala ku mirov pê ve girêdayî ne çêdike an bandorê li wan dike?

Ma mirov bi wan pergala ve girêdayî ne?

Ma girêdayîbûn bandorê li reftarê dike?

Ma girêdayîbûn bandorê li pirsandinê dike?

Ma girêdayîbûn bandorê li bêdengiyê dike?

Ma girêdayîbûn bandorê li tiştê ku mirov amade ne
meydanxwend bikin dike?

Ev ne derbarê sûcdarkirina kesan de ye.

Ev derbarê fêmkirina mekanîzmayên ku reftarê şêkil dide ye.

MAMOSTE WEKÎ ÇAVKANÎ

Mamoste ji bo zarokan dibin çavkaniyên agahiyê.

Ev tê wateya ku mamoste bi xwe jî divê fêr bibin ka çawa
bipirsin.

Gelek mamoste ji heman pergalên perwerdehiyê re derbas bûne
ku zarok niha dikevin wan.

Agahî ji wan re hatiye hênkirin.

Ew ji bo radestkirina agahiyê hatine perwerdekirin.

Ew li ser agahiyê hatine nîrxandin.

Paşê ew hatine bicihkirin di rolên ku agahiyê derbasî nîfşê
pêşerojê dikin.

Ev ne derbarê sûcdarkirina mamosteyan de ye.

Ev derbarê fêmkirina hawîrdora ku wan şêkil dide ye.

Mamoste jî beşdarên heman hawîrdora cîhanê ne.

Wan jî agahî mîras girtiye.

Ew jî ji mirovan fêr bûne ku ew bi xwe nehatine hînkirin ka çawa ji hawîrdora cîhanê fêr bibin.

Mirov têne hînkirin ka çawa di nav pergalan de kar bikin, bêyî ku werin hînkirin ka çawa wan fêm bikin.

Mirov dikarin di nav pergalên ku bi rastî fêm nakin de pir baş kar bikin.

Mamoste jî gelek caran ji heman rêyê derbas bûne.

Ev yek ji sedemên ku dubarebûn dikare di nav nifşan de berdewam bike ye.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Kî mamoste hîn kir?

Kî mamoste perwerde kir?

Kîjan pergalan mamoste şekil da?

Ma hawîrdora rastîn a cîhanê ji mamoste re hate hînkirin?

Ma ji mamoste re hate hînkirin ku pere, girêdayîbûn, desthilat, bêdengî, vegotin, dubarebûn, gihîştin û statû mirovahî çawa şekil didin?

Yan mamoste tenê hate hînkirin ka çawa di nav pergalek heyî de kar bike?

Ji ber vê yekê mamoste divê bibin hêsanekerên pirsandinê, dîtînê, fêmkirinê, fêrbûnê û ramana serbixwe.

FÊRBÛN JI DEREWAN

Mirov gelek caran difikirin derew tenê ji bo xapandinê hene.

Çavkanî û Kok mirovan hîn dike ji vê derbas bibin.

Dema hiş amade ne ku wan bipirsin, derew dikarin bibin amûrên perwerdehiyê.

Derew reftarê eşkere dikin.

Derew girêdayîbûnê eşkere dikin.

Derew teşwîqan eşkere dikin.

Derew vegotinan eşkere dikin.

Derew bêdengiyê eşkere dikin.

Derew şêwazên dubarekirî eşkere dikin.

Derew eşkere dikin çi dibe dema mirov nayên hînkirin ku tiştê ku derew nîşan dide bipirsin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ev derew çi eşkere dike?

Kîjan mekanîzma hişt ev derew berdewam bike?

Kî ji vê derewê sûd wergirt?

Kî ev derew parast?

Kî ev derew dubare kir?

Ev derew kîjan şêwaza dubarekirî eşkere dike?

Mirovahî dikare ji vê derewê çi fêr bibe?

Armanc ne ew e ku mirov werin hînkirin ji derewan nefret bikin.

Armanc ew e ku mirov werin hînkirin ji wan fêr bibin.

FÊRBÛN JI TIŞTÊ KU TÊ NÎŞANDAN

Gelek mirov li şûna fêrbûna ji tiştê ku ji wan re tê nîşandan, li wê reaksiyon nîşan didin.

Reaksiyon gelek caran pêşketinê radiwestîne.

Mirov hêrs dibin.

Mirov ditirsin.

Mirov aliyan hilbijêrin.

Mirov helwestan diparêzin.

Mirov êrîşî helwestan dikin.

Mirov di nav vegotinan de asê dibin.

Çavkanî û Kok mirovan hîn dike ji reaksiyonê derbas bibin.

Mirov divê bipirsin:

Ji vê çi dikare were fêrbûn?

Kîjan reftar tê eşkerekirin?

Kîjan şêwaza dubarekirî tê eşkerekirin?

Ev derbarê mirovahî de çi eşkere dike?

Ev derbarê girêdayîbûnê de çi eşkere dike?

Ev derbarê pereyan de çi eşkere dike?

Ev derbarê bêdengiyê de çi eşkere dike?

Ev derbarê hawîrdora cîhanê de çi eşkere dike?

Mirov divê her wiha fêm bikin ku ew tenê agahî fêr nabin.

Ew fêr dibin ka cîhanê çawa bibînin.

Pêşketin dibe:

Pirs bike.

Bibîne.

Fêm bike.

Fêr bibe.

Ramana serbixwe pêş bixe.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê derbasî
fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

ÇAVKANIYA XUYAYÎ LI HEMBER ÇAVKANIYA DAWÎ

Yek ji mezintirîn sînorên pirsandina mirovan ev e ku mirov gelek
caran li çavkaniya xuyayî ya yekem radiwestin.

Mirov kesekî dibînin.

Mirov rêxistinekê dibînin.

Mirov hikûmetekê dibînin.

Mirov karmendekî giştî dibînin.

Mirov dezgehek medyayê dibînin.

Mirov pisporêk dibînin.

Mirov çêkerê naveroka serhêl dibînin.

Paşê mirov bawer dikin ku çavkanî nas kirine.

Lê Çavkanî û Kok mirovan hîn dike ku pirsandinê berdewam bikin.

Çavkaniya xuyayî dibe ku ne çavkaniya dawî be.

Dibe ku çavkaniya xuyayî agahiyê bicîh bîne.

Dibe ku agahiyê dubare bike.

Dibe ku agahiyê biparêze.

Dibe ku bi çavkaniyek din ve girêdayî be.

Dibe ku bi xwe ji hêla hawîrdora cîhanê ve hatibe şekildan.

Dibe ku bi xwe hîn ji hawîrdora cîhanê fêr bibe.

Mirov gelek caran li ravekirina yekem a ku ji wan re tê dayîn radiwestin.

Ravekirina yekem dikare rahat hîs bibe.

Dikare temam hîs bibe.

Dikare razîker hîs bibe.

Lê hesta razîbûnê ne heman tişt e ku fêmkirin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ma ev çavkaniya rastîn e?

Yan ev tenê çavkaniya yekem e ku min pê re rû bi rû bûye?

Kî li pişt vê çavkaniyê ye?

Kî bandorê li vê çavkaniyê dike?

Kî ji vê çavkaniyê sûd werdigire?

Ev çavkanî di nav kîjan hawîrdorê de kar dike?

Kîjan mekanîzma vê çavkaniyê şêkil dide?

Mirov gelek caran pir zû radiwestin.

Çavkanî û Kok wan hîn dike ku berdewam bikin.

MOTÎVÊN MUMKIN

Mirov gelek caran li encamên pir sade radiwestin.

Hikûmet xerab e.

Medya xerab e.

Polîs xerab e.

Desthilat xerab e.

Sazî xerab in.

Mirov gelek caran li tiştê ku ji wan re tê nîşandan bi hestiyarî reaksiyon nîşan didin li şûna ku bikolin ji wê çî dikare were fêrbûn.

Çavkanî û Kok mirovan hîn dike ji encamên sade derbas bibin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ez kîjan feraziyan dikim?

Ma ez ravekirina yekem qebûl dikim?

Kîjan motîv min hîn nehesibandiye?

Kîjan ravekirin min hîn nehesibandiye?

Kîjan encamên demdirêj min hîn nehesibandiye?

Ma ez tenê di nav vegotinekê de ku ji min re hatiye nîşandan dipirsim?

Armanc ne ew e ku mirovan di encamekê de kilît bike.

Armanc ew e ku alîkariya mirovan bike ku bi serbixweyi ihtîmalan bikolin û ji tiştê ku ji wan re tê nîşandan fêr bibin.

HAWÎRDORA CÎHANÊ HER DEM HÎN DIKE

Mirov gelek caran li benda hînkirinê ne, di dema ku jixwe di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de rawestiyane.

Hawîrdora cîhanê her dem hîn dike.

Ew bi reftarê hîn dike.

Ew bi dubarebûnê hîn dike.

Ew bi vegotinan hîn dike.

Ew bi teşwîqan hîn dike.

Ew bi girêdayîbûnê hîn dike.

Ew bi desthilatê hîn dike.

Ew bi encaman hîn dike.

Ew bi bêdengiyê hîn dike.

Pirsgirêk ne ew e ku ders tune ne.

Pirsgirêk ev e ku rêya perwerdehiyê ya struktûrîkirî û li ser delîlan bingehekîrî ji mirovan re nehatiye dayîn da ku wan bibînin û jê fêr bibin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ev çi min hîn dike?

Ev kîjan şêwaza dubarekirî eşkere dike?

Kîjan encam tê nîşandan?

Kîjan reftar tê eşkerekirin?

Mirovahî dikare ji vê çi fêr bibe?

MIROVAHÎ JI MIROVATIYÊ FÊR DIBE

Mirovahî bi giranî ji hêla mirovahî ve tê hînkirin.

Lê mirovahî bi xwe nehatiye hînkirin ka çawa ji hawîrdora cîhanê fêr bibe.

Mirov agahî mîras digirin berî ku fêr bibin bi serbixweyi wê bikolin.

Mirov agahiyê diparêzin berî ku wê fêm bikin.

Mirov reaksiyon nîşan didin berî ku fêr bibin.

Mirov dişopînin berî ku bipirsin.

Mirov dubare dikin berî ku fêm bikin.

Mirov li ravekirinên sade radiwestin ji ber ku rêyek struktûrkirî ji bo pêşxistina pirsandina kûrtir ji wan re nehatiye hînkirin.

Ev nayê wê wateyê ku mirovahî nikare pêş bikeve.

Wateya wê ew e ku mirovahî hewceyê amûrên baştir e ji bo fêrbûnê.

ŞOPANDIN, BAWERÎ Û RADESTKIRINA FIKIRÎNÊ

Yek ji mezintirîn mekanîzmayên ku hawîrdora cîhanê dubare dike, radestkirina fikirînê ye.

Mirov têne hînkirin ku bişopînin bêyî ku werin hînkirin vê bipirsin.

Mirov têne hînkirin ku hin kes ji wan zêdetir dizanin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi sernavan bikin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi desthilatê bikin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi pozîsyonan bikin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi statûyê bikin.

Mirov têne hînkirin ku tiştê ku ji wan re tê gotin ji ber bikin.

Paşê pere ji wan re tê dayîn da ku tiştê ku ji wan re hatiye gotin bişopînin bicîh bînin.

Paşê gelek mirov dihêlin kesên din li şûna wan bifikirin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ma ez dihêlim kesekî din li şûna min bifikire?

Ma ez dihêlim kesekî din li şûna min bipirse?

Ma ez dihêlim kesekî din rastiye ji bo min diyar bike?

Ma ez li şûna delîlan bawerî bi sernavan dikim?

Ma ez li şûna reftarê bawerî bi statûyê dikim?

Ma ez li şûna fêmkirinê bawerî bi desthilatê dikim?

Mirov divê her wiha fêm bikin ku derketina ji vegotinekê bixweber ramana serbixwe çênake.

Mirov dikarin desthilatekê bihêlin û ya din qebûl bikin.

Mirov dikarin komekê bihêlin û tevî ya din bibin.

Mirov dikarin ravekirinekê bihêlin û ya din mîras bigirin.

Ramana serbixwe ne guhertina aliyan e.

Ramana serbixwe fêrbûna ka çawa hemû aliyan bipirsî ye.

PÊŞKETINA HIŞYARIYA MIROVÎ

Armanca Çavkanî û Kok ji tenê hînkirina mirovan ka çawa agahiyê bipirsin pir mezintir e.

Ew derbarê pêşxistina kapasîteya mirovahî ya fêrbûna ji hawîrdora cîhanê de ye.

Pêşketina hişyariya mirovî tenê derbarê komkirina agahiyên zêdetir de nîne.

Ew derbarê bûna fêrxwazên baştir de ye.

Ew derbarê zêdekirina kapasîteya mirovahî ya pirsandinê de ye.

Zêdekirina kapasîteya mirovahî ya dîtînê.

Zêdekirina kapasîteya mirovahî ya fêmkirinê.

Zêdekirina kapasîteya mirovahî ya fêrbûnê.

Zêdekirina kapasîteya mirovahî ya ramana serbixwe.

Mirov divê her wiha fêm bikin ku her kes di nav hawîrdora cîhanê de ye.

Tu kes li derveyî wê nîne.
Hikûmet di hundirê wê de ne.
Medya di hundirê wê de ye.
Mamoste di hundirê wê de ne.
Polîs di hundirê wê de ye.
Sazî di hundirê wê de ne.
Dêûbav di hundirê wê de ne.
Zarok di hundirê wê de ne.
Pispor di hundirê wê de ne.
Nivîskar di hundirê wê de ne.
Xwîner di hundirê wê de ne.
Her kes bandorê li wê dike.
Her kes ji wê bandor digire.
Her kes beşdarê wê ye.
Her biryar an alîkariya dubarebûnê dike an alîkariya fêrbûnê.
Qebûlkin.
Dubarekin.
Şopandin.
Parvekin.
Parastin.
Bêdeng mayîn.

Hemûyan encam hene.

Pêşketina prîmîtîv gelek caran wisa xuya dike:

Bişopîne.

Reaksiyon nîşan bide.

Biparêze.

Dubare bike.

Aliyan hilbijêre.

Pêşketina pêşketî wisa xuya dike:

Pirs bike.

Bibîne.

Fêr bike.

Fêr bibe.

Ramana serbixwe pêş bixe.

Ji hawîrdora cîhanê fêr bibe.

Armanc pirsandina bêdawî nîne.

Armanc fêmkirin e.

Armanc fêrbûn e.

Armanc ramana serbixwe ye.

Armanc ne tenê başkirina pirsandinê ye.

Armanc başkirina kapasîteya mirovahî ya fêrbûna ji hawîrdora cîhanê bi xwe ye.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê derbasî
fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

BEŞA 2 - STANDARDA DELÎLAN

STANDARDA DELÎLAN BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku mirov divê ji hawîrdora cîhanê fêr bibin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Çavkanî û Kok bi pirsandina vê dest pê dike ku agahî, pergal, çîrok, rêzik, sernav, reftar û şewazên dubarekirî ji ku tên, çi wan şekil daye, di nav demê de çi nîşan dane û kîjan hawîrdora cîhanê wan çêkiriye.

Beşa 2 niha derbasî Standarda Delîlan dibe.

Standarda Delîlan dipirse ka delîl bi rastî tiştê ku tê îdiakirin, hînkin, dubarekin, parastin, qeydkirin, pêşkêşkin an ferzkin piştgirî dike an na.

Standarda Delîlan heye ji ber ku mirov têne hînkin çi bawer bikin bêyî ku bi rastî werin hînkin delîl çi ye.

Agahî ji mirovan re tê nîşandan.

Agahî ji wan re tê gotin.

Agahî ji wan re tê hînkin.

Ji wan tê hêvîkin ku agahiyê qebûl bikin.

Ji wan tê hêvîkin ku agahiyê dubare bikin.

Ji wan tê hêvîkin ku agahiyê biparêzin.

Lê ew nayên hînkin ka çawa bi rastî bikolin delîl tiştê ku tê gotin piştgirî dike an na.

Ev yek ji mezintirîn pirsgirêkên di nav hawîrdora cîhanê de çêdike.

Agahî dikare wekî rastî were pêşkêşkirin berî ku bi rastî were pirsîn.

Çîrok dikarin wekî rastî werin dubarekirin berî ku delîl were lêkolînkirin.

Sernav dikarin wekî delîl werin dîtin.

Desthilat dikare wekî delîl were dîtin.

Pergal dikarin wekî delîl werin dîtin.

Populerbûn dikare wekî delîl were dîtin.

Qeydên nivîskî dikarin wekî delîl werin dîtin.

Îdiayên dubarekirî dikarin wekî delîl werin dîtin.

Tirs dikare wekî delîl were pêşkêşkirin.

Vegotinên dijber dikarin wekî delîl werin dîtin.

Madeyên hilberandî, guhertî, hîlbijartî an çêkirî dikarin wekî delîl werin pêşkêşkirin.

Lê ji xwe tu yek ji van delîl nîne.

Standarda Delîlan heye da ku pêşiya agahiyên bêpiştgirî bigire ku bibin rastiya qebûlkirî.

Standarda Delîlan mirovan hîn dike ku berî qebûlkirinê hêdî bibin.

Ew mirovan hîn dike ku bipirsin bi rastî çi tê nîşandan, çi tê îdiakirin, çi îdiayê piştgirî dike, çi kêma, çi bi nakokiyê re rû bi

rû ye, çi bi riya tirs an zexta hestyarî tê pêşkêşkirin û çi tenê qasî ku wekî rastî xuya bike hatiye dubarekirin.

Standarda Delîlan cihê Çavkanî û Kok nagire.

Ew li ser wê tê avakirin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hatiye û çi wê şekil daye.

Standarda Delîlan dipirse ka delîl tiştê ku ji wê tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Armanca Standarda Delîlan ne ew e ku ji mirovan re bibêje çi bawer bikin.

Armanc ew e ku mirovan hîn bike ka çawa agahiyê bikolin berî ku wê bawer bikin, dubare bikin, biparêzin an li ser wê tev bigerin.

DELÎL DIVÊ ÇI BIKE

Delîl tenê agahiyek ku heye nîne.

Delîl divê tiştek nîşan bide.

Delîl divê tiştê ku tê îdiakirin piştgirî bike.

Delîl divê pirsandinê ragire.

Delîl divê ji bo lêkolîna zêdetir vekirî bimîne.

Delîl divê bi rastiyê ve girêdayî be.

Delîl divê bi reftarê re li hev were.

Delîl divê nakokiyê eşkere bike.

Delîl divê di nav demê de hevgirtî bimîne.

Delîl divê alîkariya mirovan bike ji tiştê ku tê nîşandan fêr bibin.

Delîl her wiha pirsandinê pêşwazî dike.

Delîl hewce nake ku ji pirsandinê were parastin.

Delîl ji lêkolînê natirse.

Delîl ji bo manê ne girêdayî sernav, desthilat, dubarebûn, tirs, statû an zexta hestiyarî ye.

Pirsandin delîlê xurt dike.

Pirsandin fêmkirinê baştir dike.

Pirsandin lawaziyê êşkere dike.

Pirsandin nakokiyê êşkere dike.

Pirsandin tiştê ku kêr e êşkere dike.

Pirsandin tiştê ku bêpiştgirî ye êşkere dike.

Pirsandin alîkariya mirovan dike fêr bibin.

Agahiyên bêpiştgirî gelek caran li hember pirsandinê berxwedan dikin, ji ber ku pirsandin tiştê ku nikare bi rastî were piştgirîkirin tehdîd dike.

Ji ber vê yekê Standarda Delîlan mirovan hîn dike ku pirsandin dijminê rastiyê nîne.

Pirsandin yek ji rêyên ber bi rastiyê ve ye.

AGAHI DELÎL NÎNE

Agahî bixweber delîl nîne.

Daxuyaniyek bixweber delîl nîne.

Sernavek bixweber delîl nîne.

Rolek bixweber delîl nîne.

Pergalek bixweber delîl nîne.

Çîrokek dubarekirî bixweber delîl nîne.

Çîrokek nivîskî bixweber delîl nîne.

Baweriyek mîrasgirti bixweber delîl nîne.

Vegotinek parastî bixweber delîl nîne.

Kesek ku pere distîne da ku agahiyê dubare bike bixweber delîl nîne.

Pergalek ku dibêje tiştek rast e bixweber delîl nîne.

Tîrsa ku bi agahiyê re hatiye girêdan bixweber delîl nîne.

Vegotinek dijber ku li dijî vegotinek din e bixweber delîl nîne.

Agahiyên ku AI çêkiriye, guhertiye, kurt kiriye, hîlbijartiye an pêşkêş kiriye bixweber delîl nîne.

Mirov divê bipirsin:

Çi tê îdiakirin?

Kîjan delîl wê piştgirî dike?

Delîl ji ku hat?

Ma delîl dikare were lêkolînkirin?

Ma delîl dikare were pirsîn?

Ma delîl îdiayê piştgirî dike?

Ma reftar îdiayê piştgirî dike?

Ma hevgirtûtî îdiayê piştgirî dike?

Kîjan delîl kêr e?

Kîjan delîl hatiye veşartin?

Kîjan delîl bi îdiayê re nakok e?

Çi bê delîl hatiye qebûlkin?

Ma ev delîl bi awayekî ku dikare xapîne hatiye çêkin, guhertin, hîlbijartin, kurtkin, ji nû çarçovekin an pêşkêşkin?

Ev girîng e ji ber ku mirov dikarin werin hînkirin agahiyê qebûl bikin bêyî ku tu carî fêr bibin ka ew bi rastî hatiye piştgirîkin an na.

Ew dikarin agahiyên bêpiştgirî ji ber bikin.

Ew dikarin wan dubare bikin.

Ew dikarin wan biparêzin.

Ew dikarin wan derbasî nîfşê pêşerojê bikin.

Paşê hawîrdora cîhanê bi riya agahiyên ku berî lêkolîna rast hatibûn qebûlkin xwe dubare dike.

ÇÎROKÊN DUBAREKIRÎ KU DIBIN RASTÎ

Yek ji mezintirîn têkçûnên fêrbûna mirovî ev e ku mirov dikarin dubarebûnê bi rastiyê re tevlihev bikin.

Çîrokek dikare were çêkin.

Sernavek dikare desthilatê bide wê.

Pergalek dikare gihîştinê bide wê.

Pere dikare sedemê bide mirovan ku wê dubare bikin.

Dem dikare wê nasdar bike.

Qeydên nivîskî dikarin xuyabûna domdarî bide wê.

Qasî ku mirovên têr wê dubare bikin dikare delîla civakî bide wê.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin wê wekî rastî mîras bigirin.

Lê dubarebûn delîl nîne.

Çîrokek dubarekirî delîl nîne.

Çîrokek nivîskî delîl nîne.

Çîrokek mîrsgirti delîl nîne.

Çîrokek parastî delîl nîne.

Çîrokek ku bi sernav, pergal, pere, gihîştin, tirs, statû û demê hatiye piştgirîkirin hîn jî delîl nîne, heke nikare bi rastî were lêkolînkirin û piştgirîkirin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Kî ev çîrok çêkir?

Kî desthilat da wê?

Kî wê dubare kir?

Kî ji bawerkirina wê sûd wergirt?

Kî pere wergirt da ku wê bidomîne?

Kî wê ji pirsandinê parast?

Kîjan delîl wê piştgirî dike?

Kîjan delîl bi wê re nakok e?

Dema tê meydaxwendin çi dibe?

Ma ev delîl e?

Yan ev baweriyek mîrsgirti ye?

Bê Standarda Delîlan, çîrokên dubarekirî dikarin tenê ji ber ku qasî mirovên têr wan dubare dikin, li ser wan dinivîsin, wan diparêzin an wan derbasî nîfşên din dikin, wekî rastî werin qebûlkin.

SERNAV, DESTHILAT Û ROLÊN BI PERE DELÎL NÎNIN

Mirov gelek caran têne hînkin bawerî bi sernavan bikin.

Ew têne hînkin bawerî bi desthilatê bikin.

Ew têne hînkin bawerî bi rolên fermî bikin.

Ew têne hînkin bawerî bi pergala bikin.

Ew têne hînkin bawerî bi kesên ku ji bo axaftin, ferzkin, hînkin, pêşkêşkin an dubarekirina agahiyê pere digirin bikin.

Lê sernavek delîl nîne.

Desthilat delîl nîne.

Rolek bi pere delîl nîne.

Pozîsyonek fermî delîl nîne.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Kîjan delîl vî sernavî piştgirî dike?

Kîjan delîl vê desthilatê piştgirî dike?

Kîjan delîl vê rolê piştgirî dike?

Kîjan delîl tiştê ku ev kes dibêje piştgirî dike?

Kîjan delîl îdiaya vê pergalê piştgirî dike?

Heke ev were bawerkirin kî sûd werdigire?

Heke ev neyê pirsîn kî sûd werdigire?

Kî pere distîne ku wê dubare bike?

Kî pere distîne ku wê ferz bike?

Kî pere distîne ku wê biparêze?

Dema delîl tê xwestin çi dibe?

Ev ne derbarê redkirina bixweber a her sernav, rol, pergal an desthilatê de ye.

Mebest ew e ku wan bi delîl re tevlihev nekin.

Standarda Delîlan mirovan hîn dike ku desthilat hîn jî divê were lêkolînkirin.

Sernav hîn jî divê werin lêkolînkirin.

Pergal hîn jî divê werin lêkolînkirin.

Rolên bi pere hîn jî divê werin lêkolînkirin.

Heman pîvan divê li her derê were bikaranîn.

PERGAL, ÇAVKANÎ Û DELÎL

Hebûna pergalekê delîl nîne ku ew pergal ji rastiye hatiye çêkirin.

Ev rasterast bi Çavkanî û Kok re girêdayî ye.

Çavkanî û Kok dipirse:

Ev pergal ji ku hat?

Kî ew çêkir?

Çi ew şekil da?

Di nav demê de kîjan reftar nîşan daye?

Çi diparêze?

Çi dubare dike?

Çi veşêre?

Çi dihêle?

Paşê Standarda Delîlan dipirse:

Kîjan delîl îdiayên pergalê piştgirî dike?

Kîjan delîl bi wan re nakok e?

Kîjan delîl kêr e?

Piştî meydanxwendinê kîjan delîl tê hilberandin?

Ma delîl rastiyê nîşan dide?

Yan tenê desthilat, pabendî, dubarebûn û parastinê nîşan dide?

Mirov gelek caran bawer dikin ku ji ber ku tiştek li cihê xwe ye, divê ji rastiyê hatibe çêkirin.

Divê ev were pirsîn.

Heke pergal ji hêla mirovan ve hatibin çêkirin, domandin an parastin ku li gorî rastiyê tev nedigeriyan, wê demê agahî, sernav,

rêzik, qeyd, desthilat û vegotinên ku wan pergalan hilberandine nikarin tenê ji ber ku hene wekî rastî werin qebûlkin.

Kevn bûna pergalekê delîla rastiye nîne.

Hêzdar bûna pergalekê delîla rastiye nîne.

Fermî bûna pergalekê delîla rastiye nîne.

Dubarekirina pergalekê di nav nîşan de delîla rastiye nîne.

Parastina pergalekê bi pere, statû, desthilat, tirs an zore delîla rastiye nîne.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Kîjan delîl wê piştgirî dike?

Kîjan delîl bi wê re nakok e?

Kîjan delîl kêr e?

Kîjan delîl hate paşguhkirin?

Pergal kîjan reftar nîşan dide?

Pergal dema tê meydanxwendin çi dike?

Ma bersiv dide?

Ma sererast dike?

Ma dûr dikeve?

Ma xwe diparêze?

Ma rastiye hilberîne?

Yan pabendiyê hilberîne?

Li vir Standarda Delîlan rasterast bi hawîrdora cîhanê re girêdayî dibe.

Delîl tenê ji bo daxuyaniyan nîne.

Ew ji bo pergalan jî derbasdar e.

Ji bo rêzikan.

Ji bo desthilatê.

Ji bo sernavan.

Ji bo reftarê.

Ji bo vegotinan.

Ji bo şêwazên dubarekirî.

Ji bo pêşkêşkirina li ser tirsê.

Ji bo vegotinên dijber.

Ji bo madeyên hilberandî, guhertî, hîlbijartî an çêkirî.

Ji ber vê yekê Standarda Delîlan yek ji rêyên wînda yên perwerdehiyê ye.

Bê wê, mirov dikarin werin hînkirin di nav pergalan de kar bikin bêyî ku tu carî werin hînkirin ka çawa bipirsin ma wan pergalan rastî, delîl, hevîrtî û reftar piştgirî dike an na.

Standarda Delîlan heye da ku pêşiya agahiyên bêpiştgirî bigire ku bibin rastiya qebûlkirî.

Ew alîkariya mirovan dike ji qebûlkirinê ber bi lêkolînê ve biçin.

Ew alîkariya mirovan dike ji baweriyê ber bi fêmkirinê ve biçin.

Ew alîkariya mirovan dike ji bûna berhemên agahiyên dubarekirî derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê bibin.

DELÎL DI NAV DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku agahî, sernav, desthilat, rolên bi pere, pergal, qeydên nivîskî, çîrokên dubarekirî, baweriyên mîrsgirti, pêşkêşkirina li ser tirsê, vegotinên dijber û madeyên hilberandî, guhertî, hîlbijartî an çêkirî bixweber delîl nînin.

Her wiha rave kir ku delîl pirsandinê pêşwazî dike.

Ev beş niha derbasî vê dibe ku delîl di nav demê de çawa divê were lêkolînkirin.

Standarda Delîlan tenê yek kêliyê nakole.

Ew tiştê ku di nav demê de tê nîşandan dikole.

Daxuyaniyek tenê dikare xapîner be.

Qeydek tenê dikare netemam be.

Ravekirinek tenê dikare hîlbijêrî be.

Bersivek tenê dikare ji şêwaza berfirehtir dûr bikeve.

Daxuyaniyek dereng dikare were bikaranîn da ku cihê tiştê ku di dema rastîn de hate nîşandan bigire.

Ji ber vê yekê delîl divê li ser demê were lêkolînkirin.

Mirov divê bipirsin:

Di nav demê de çi hatiye nîşandan?

Kengê hate nîşandan?

Ma di dema rastîn de hate nîşandan?

Ma piştî bûyerê hate qeydkirin?

Ma paşê hate ravekirin?

Ma ravekirina paşerojê bi delîla dema rastîn re li hev tê?

Ma delîl hevgirtî maye?

Ma reftar hevgirtî maye?

Ma çîrok guheriye?

Ma ravekirin guheriye?

Ma heman şêwaz dubare bûye?

Ma nakokî derketiye?

Ma delîl hatiye zêdekirin?

Ma delîl hatiye rakirin?

Ma delîl hatiye paşguhkirin?

Piştî meydanxwendinê çi bû?

Divê tu carî nehêle ravekirinên dereng li ser delîlên dema rastîn
ên ku bi rêzê hatine nîşandan serdest bibin.

Ev girîng e ji ber ku dema şêwazek demdirêjtir tiştêkî cuda nîşan
dide, rastî divê ne bi yek kêliyê ve girêdayî be.

Delîl di nav demê de alîkariya mirovan dike şêwazan bibînin.

Ew alîkariya wan dike nakokiyê bibînin.

Ew alîkariya wan dike tiştê ku tê parastin bibînin.

Ew alîkariya wan dike tiştê ku jê tê dûrketin bibînin.

Ew alîkariya wan dike bibînin ka gotin, reftar, qeyd, dem û encam li hev tîn an na.

Ji ber vê yekê Standarda Delîlan mirovan hîn dike ku delîl wekî beşek ji rêzekê bikolin, ne wekî parçeyên ji hev qetandî yên agahiyê.

REFTAR WEKÎ DELÎL

Gotin tenê tîn nakin.

Tiştê ku mirov dibêjin divê bi tiştê ku dikin re were berawirdkirin.

Reftar dikare tiştê ku daxuyanî veşêre eşkere bike.

Reftar dikare tiştê ku sernav diparêze eşkere bike.

Reftar dikare tiştê ku pergala jê dîr dikeve eşkere bike.

Reftar dikare tiştê ku pere, girêdayîbûn, tirs, pozîsyon, navûdeng an teşwîq şêkil dide eşkere bike.

Kesek dikare bibêje ku li gorî rastiyê tev digere.

Pergalek dikare bibêje ku li gorî edaletê tev digere.

Saziyek dikare bibêje ku li gorî lênihêrînê tev digere.

Rolek bi pere dikare bibêje ku li gorî erkê tev digere.

Sernavek dikare bibêje ku li gorî desthilatê tev digere.

Lê Standarda Delîlan dipirse ma reftar tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Mirov divê bipirsin:

Ma reftar bi gotinan re li hev tê?

Ma kiryar bi îdiayê re li hev tê?

Ma pergala dema tê meydanxwendin bersiv dide?

Ma desthilat dema delîl ji wê re tê nîşandan sererast dike?

Ma rola bi pere rastiye diparêze?

Yan pozîsyon, pergala, pere, navûdeng an vegotinê diparêze?

Ma bêdengî bi îdiayê re nakok e?

Ma dûrketin bi îdiayê re nakok e?

Ma derengxistin bi îdiayê re nakok e?

Ma rakirin, astengkirin, redkirin an cezakirin bi îdiayê re nakok e?

Reftar di nav demê de dikare bibe yek ji zelaltirîn rêyên delîlan, ji ber ku reftar nîşan dide mirov û pergala bi rastî çi dikin, ne tenê çi dibêjin dikin.

Heke gotin û reftar ji hev cuda bibin, Standarda Delîlan divê vê cudabûnê bipirse.

Heke îdiayek tiştek dibêje lê reftar bi dubareyî tiştek din nîşan dide, reftar divê were lêkolînkirin.

DELÎL PIŞTÎ MEYDANXWENDINÊ

Standarda Delîlan divê her wiha bikole piştî ku agahî tê meydanxwendin çi dibe.

Gelek îdia heta ku delîl tê xwestin hêzdar xuya dikin.

Gelek pergal heta ku ji wan tê xwestin bersiv bidin rast xuya dikan.

Gelek sernav heta ku îdiayên wan têne lêkolînkirin bawerbar xuya dikan.

Gelek vegotin heta ku nakokî têne nîşandan seqamgir xuya dikan.

Meydanxwendin standarda delîlan eşkere dike.

Delîl pirsandinê pêşwazî dike, ji ber ku pirsandin tiştê rast xurt dike û tiştê lawaz, kêr, nakok an bêpiştgirî eşkere dike.

Agahiyên bêpiştgirî gelek caran li hember pirsandinê berxwedan dikan, ji ber ku pirsandin tiştê ku nikare bi rastî were piştgirîkirin tehdîd dike.

Mirov divê bipirsin:

Dema delîl tê xwestin çi dibe?

Ma delîl tê dayîn?

Ma pirs tê bersivdan?

Ma pirsgerêk tê sererastkirin?

Ma bersiv li nakokiyê tê dayîn?

Ma delîl tê paşguhkirin?

Ma kesê ku dipirse tê êrîşkirin?

Ma bîdengî tê bikaranîn?

Ma li şûna delîlan desthilat tê bikaranîn?

Ma li şûna rastiyê pêvajoyê tê bikaranîn?

Ma pirsgirêk tê derengxistin heta ku mirov dev ji pirsandinê berdin?

Ma li şûna lêkolîna delîlan pergala tê parastin?

Tiştê ku piştî meydanxwendinê dibe girîng e, ji ber ku bersiv dibe delîl.

Bersivdan dikare bibe delîl.

Sererastkirin dikare bibe delîl.

Redkirina bersivdanê dikare bibe delîl.

Dûrketin dikare bibe delîl.

Bêdengî dikare bibe delîl.

Nakokî dikare bibe delîl.

Parastin dikare bibe delîl.

Nebersivdana dubarekirî dikare bibe delîl.

Standarda Delîlan mirovan hîn dike ku ne tenê îdiaya destpêkê, lê reftara ku paşê dema îdia tê pirsîn diqewime jî bikolin.

DELÎL, RÊZIKA DEMÊ Û BERSIV

Standarda Delîlan her wiha daxwaz dike ku mirov delîlan di rêzika demê û bersivê de bişopînin.

Divê delîl ji kengê hatiye nîşandan, ji ku hatiye, kî dîtiye, kî wergirtiye, kî dikaribû meydanxwend bike û paşê çi qewimiye neyê qetandin.

Mirov divê bipirsin:

Kengê ev hate nîşandan?

Li ku hate nîşandan?

Kî ew hilberand?

Kî ew wergirt?

Kî ew dît?

Kî hate meydanxwendin?

Kî derfeta bersivdanê hebû?

Kî derfeta sererastkirinê hebû?

Kî derfeta refûtekirinê hebû?

Kî bêdeng ma?

Paşê çi qewimî?

Kîjan reftar peyda bû?

Kîjan şêwaz berdewam kir?

Ev girîng e ji ber ku dema delîl ji rêzika dema xwe tê qetandin dikare lawaz bibe.

Delîl her wiha dikare lawaz bibe dema mirov paşguh dikin kî ew dît, kî wergirt, kî derfeta bersivdanê hebû û paşê çi qewimî.

Delîla dema rastîn girîng e, ji ber ku nîşan dide di wê demê de çi hate danîn, nîşandan, qeydkirin, meydanxwendin an xuyakirin.

Ravekirinên dereng divê li hember tiştê ku di dema rastîn de hatiye nîşandan werin pirsîn.

Mirov divê bipirsin:

Ma ravekirina paşerojê bi delîla dema rastîn re li hev tê?

Ma daxuyaniya paşerojê tiştê ku hate nîşandan ji nû dinivîse?

Ma qeyda paşerojê ji tiştê ku hate meydanxwendin dûr dikeve?

Ma ravekirina paşerojê çarçoveyê radike?

Ma rêzika demê îdiayê piştgirî dike?

Ma reftara piştî xuyabûnê îdiayê piştgirî dike an bi wê re nakok e?

Standardek rastîn a delîlan tenê napirse ma tiştek heye an na.

Ew dipirse di qeyda berfirehtir de ew çawa heye.

Ew dipirse dema delîl bi rêzê tê danîn çi nîşan dide.

Ew dipirse ma rêzika demê îdiayê piştgirî dike.

Ew dipirse ma reftara piştî xuyabûnê îdiayê piştgirî dike an bi wê re nakok e.

Bi vî awayî mirov li şûna tenê komkirina agahiyê dest pê dikin ji delîlan fêr bibin.

DÎTÎ, VEŞARTÎ, KÊM Ê NAKOK

Standarda Delîlan divê mirovan hîn bike tiştê ku tê nîşandan bi tiştê ku nayê nîşandan re berawird bikin.

Mirov gelek caran ji hêla delîla ku li ber wan tê danîn ve têne rêvebirin.

Lê tiştê ku kême dikare bi heman qasî girîng be.

Tiştê ku tê veşartin dikare bi heman qasî girîng be.

Tiştê ku bi nakokiyê re rû bi rû ye dikare bi heman qasî girîng be.

Tiştê ku ji pirsandinê tê parastin dikare bi heman qasî girîng be.

Mirov divê bipirsin:

Çi tê nîşandan?

Çi nayê nîşandan?

Çi kêr e?

Çi veşartî ye?

Çi bêpiştgirî ye?

Çi bi nakokiyê re rû bi rû ye?

Çi tê parastin?

Ji çi tê dûrketin?

Çi hatiye rakirin?

Çi nehatiye bersivdan?

Ev girîng e ji ber ku mirov dikarin bi delîlên hilbijartî werin rêvebirin.

Dikare tenê beşek ji wêneyekê ji wan re were nîşandan, di dema ku mayî tê veşartin.

Dikare daxuyanîyek ji wan re were nîşandan, di dema ku reftar bi wê re nakok e.

Dikare qeydek ji wan re were nîşandan, di dema ku rêzika demê tê paşguhkirin.

Dikare desthilat ji wan re were nîşandan, di dema ku delîl kêr e.

Dikare pêbawerî ji wan re were nîşandan, di dema ku piştgirî tune ye.

Standarda Delîlan alîkariya mirovan dike ji pêşkêşkirina hilbijartî wêdetir bibînin.

Ew alîkariya wan dike tiştê ku tê nîşandan bi tiştê ku kêr, veşartî, nakok, paşguhkirî an parastî ye re berawird bikin.

PÊŞKÊŞKIRINA DELÎLAN, TIRS Û GUHDARÎ

Standarda Delîlan divê her wiha bipirse delîl çawa tê pêşkêşkirin.

Her çiqas mekanîzmaya ku delîl pêşkêş dike hêzdar be, ewqas girîngtir dibe ku delîl bi xwe were pirsîn.

Tirs dikare ji mirovan re were nîşandan û ew werin rêberkirin ku hawîrdora tirsê bi xwe wekî delîl bibînin.

Tirs dikare acîliyê çêbike.

Tirs dikare guhdarî çêbike.

Tirs dikare pirsandinê rawestîne.

Tirs dikare mirovan bike ku delîlên lawaz, netemam, hilbijartî an bêpiştgirî qebûl bikin berî ku bi rastî wan bikolin.

Tirs dikare mirovan bike ku sernav, pergala, rolên bi pere, daxuyaniyên fermî, hişyariyên dubarekirî û zexta giştî bişopînin bêtî ku bipirsin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Lê tirs delîl nîne.

Acîlî delîl nîne.

Zexta fermî delîl nîne.

Hişyariyên dubarekirî delîl nînin.

Pabendiya bi pere delîl nîne.

Dubarekirina girseyî delîl nîne.

Standarda Delîlan divê bipirse ma delîl ji mirovan re tê nîşandan
an tirsê ku ji bo qebûlkirina bê delîl hatiye çêkirin.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan delîl tê nîşandan?

Ew çawa tê pêşkêşkirin?

Kîjan tirs pê ve tê girêdan?

Kîjan reaksiyon tê çêkirin?

Kîjan delîl kêr e?

Kîjan delîl bi nakokiyê re rû bi rû ye?

Kîjan delîl ji pirsandinê tê parastin?

Ma alîkariya mirovan tê kirin ku fêr bikin?

Yan mirov tene zextkirin ku pabend bibin?

Ev bi Bandora Hestiyarî, Vegotin li hember Rastiyê û Bandora
Psîkolojîk re hevdu digire, lê li vir cihê wê heye ji ber ku
Standarda Delîlan divê bipirse ma tirs wekî cihgirtina delîlan tê
bikaranîn an na.

VEGOTINA DIJBER Û STANDARDA DELÎLAN

Standarda Delîlan divê vegotinên dijber jî bipirse.

Mirov dikarin vegotinek derewîn bibînin, wê red bikin û paşê vegotina dijber qebûl bikin ji ber ku xuya dike li dijî ya yekem e.

Lê dijberî delîl nîne.

Vegotinek dijber hîn dikare were çêkirin.

Vegotinek dijber hîn jî dikare were fînansekirin.

Vegotinek dijber hîn jî dikare gihîştin werbigire.

Vegotinek dijber hîn jî dikare were kontrolkirin.

Vegotina dijber hîn dikare mirovan bê delîl ber bi baweriyê ve bibe.

Mirov dikarin ji çîrokek çêkirî birevin û rasterast bikevin çîrokek din a çêkirî.

Ji ber vê yekê Standarda Delîlan divê hem vegotin û hem vegotina dijber bipirse.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan delîl vegotina dijber piştgirî dike?

Ji ku hatiye?

Kî gihîştin da wê?

Kî ji bawerkirina wê sûd werdigire?

Ma ew alîkariya mirovan dike delîlan bikolin?

Yan tenê mirovan ji baweriyekê ber bi baweriyek din ve dibe?

Ma ew Çavkanî û Kok dipirse?

Ma ew Standarda Delîlan dipirse?

Ma ew Teşwîq û Qezenc dipirse?

Ma heman pîvanê li her derê bikar tîne?

Standarda Delîlan divê nehêle mirov baweriyek bêpiştgirî bi baweriyek din a bêpiştgirî biguherînin.

Rê ne ji vegotinekê ber bi vegotinek din ve ye.

Rê ji baweriya bêpiştgirî ber bi pirsandina li ser delîlan, dîtîn, fêmkirin, fêrbûn û ramana serbixwe ve ye.

AI, DELÎLÊ ÇÊKIRÎ Û DÎROKA ÇAVKANIYÊ

Standarda Delîlan divê her wiha mirovan amade bike ku delîlên ku dikarin werin hilberandin, guhertin, kurtkirin, hilibjartin, ji nû çarçovekirin an çêkirin bipirsin.

Her çiqas delîlê çêkirî bawerker bibe, Çavkanî û Kok ewqas girîngtir dibe.

AI dikare delîla derewîn rast xuya bike.

AI dikare çîrokên derewîn wekî piştgirîkirî xuya bike.

AI dikare wêne, deng, belge, kurtkirin û ravekirinên derewîn bawerbar xuya bike.

AI her wiha dikare ji bo veşartin, ji nû çarçovekirin, kurtkirin, hilibjartin an tevlihevkirina delîlan were bikaranîn.

Ji ber vê yekê agahiyên ku AI çêkiriye an pêşkêş kiriye divê bê lêkolîn wekî delîl neyê dîtîn.

Ev rasterast vedigere Çavkanî û Kok.

Çavkanî û Kok dipirse:

Ev delîl ji ku hat?

Kengê cara yekem hebû?

Kî ew hilberand?

Kîjan dîrok heye?

Ma berî ku amûrên hilberandin, guhertin an çêkirina wê hebin ew xuyayî bû?

Paşê Standarda Delîlan dipirse:

Ma ew dîrok dikare were lêkolînkirin?

Ma rêzika demê wê piştgirî dike?

Ma çavkaniya eslî dikare were kontrolkirin?

Ma delîl dikare ji madeyên hilberandî, guhertî, kurtkirî an ji nû çarçovekirî were veqetandin?

Delîlek bi dîrokek zelal a berî destwerdana AI cuda ye ji delîlek ku tenê piştî hebûna amûrên hilberandin, guhertin an çêkirinê xuya dike.

Mirov divê bipirsin:

Çi ev delîl çêkir?

Ma hate hilberandin?

Ma hate guhertin?

Ma hate kurtkirin?

Ma hate hilbijartin?

Ma ji çarçoveya xwe hate derxistin?

Ma eslî dikare were lêkolînkirin?

Ma çavkanî dikare were kontrolkirin?

Ma rêzika demê dikare were kontrolkirin?

Ma reftar wê piştgirî dike?

Ma qeyda berfirehtir a delîlan wê piştgirî dike?

Standarda Delîlan divê alîkariya mirovan bike bipirsin ma ew delîl dibînin, an pêşkêşkirinek çêkirî dibînin ku wekî delîl xuya dike.

STANDARDA DELÎLAN Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Standarda Delîlan tenê derbarê îsbatkirin an redkirina îdiayên takekesî de nîne.

Ew beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ve ye.

Standarda Delîlan tenê derbarê pirsandina delîlan de nîne.

Ew derbarê pêşgirtina wê ye ku mirovahî pêşkêşkirinê bi rastiyê re tevlihev bike.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema pêşkêşkirin bi rastiyê re, tirs bi delîlan re, desthilat bi rastiyê re, çîrokên dubarekirî bi delîlan re têne tevlihevkirin û agahiyên bêpiştgirî ji nifşên pêşerojê re têne mîrasdayîn.

Standarda Delîlan heye da ku vê rêya dubarebûnê rawestîne.

Ew alîkariya parastina rêya ber bi fêmkirinê ve dike.

Ew mirovan hîn dike berî qebûlkirinê hêdî bibin.

Ew hîn dike tiştê ku tê nîşandan bikolin.

Ew hîn dike tiştê ku kême bibînin.

Ew hîn dike gotinan bi reftarê re berawird bikin.

Ew hîn dike delîlan di nav demê de bişopînin.

Ew hîn dike piştî meyanxwendinê bersivê bipirsin.

Ew hîn dike pêşkêşkirina li ser tirsê bipirsin.

Ew hîn dike vegotinên dijber bipirsin.

Ew hîn dike delîlên çêkirî an guhertî bipirsin.

Ew hîn dike heman pîvanê li her derê bikar bînin.

Bi vî awayî Standarda Delîlan ji Çavkanî û Kok re mîras digire.

Çavkanî û Kok alîkariya mirovan dike bipirsin agahî, pergal, çîrok, sernav, reftar û şêwazên dubarekirî ji ku hatine.

Paşê Standarda Delîlan alîkariya mirovan dike biceribînin ka delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin, nîşandan, dubarekirin, parastin, meyanxwendin, veşartin an nakokkirin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê derbasî lêkolînê dibin.

Bi vî awayî ji lêkolînê derbasî dîtinê dibin.

Bi vî awayî ji dîtinê derbasî fêmkirinê dibin.

Bi vî awayî mirov ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Bi vî awayî ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Bi vî awayî ji bûna berhemên agahiyên bêpiştgirî derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

Standarda Delîlan girîng e ji ber ku armanc ne tenê pirsandina delîlan e.

Armanc başkirina kapasîteya mirovahî ya fêrbûna ji delîlên ku di hawîrdora cîhanê bi xwe de têne nîşandan e.

Bê Standarda Delîlan, mirov dikarin agahiyên bêpiştgirî mîras bigirin û wan wekî rastî dubare bikin.

Bi Standarda Delîlan, mirov dikarin dest pê bikin bibînin çi tê piştgirîkirin, çi kêm e, çi bi nakokiyê re rû bi rû ye, çi tê parastin, çi çêkirî ye, çi li ser tirsê ye û çi hewceyê pirsandina zêdetir e.

Ji ber vê yekê Standarda Delîlan di Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê de cih digire.

BEŞA 3 - TEŞWÎQ Û QEZENC

TEŞWÎQ Û QEZENC BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku mirov divê ji hawîrdora cîhanê fêr bibin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Beşa 2 destnîşan kir ku mirov divê bikolin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin, dubarekirin, parastin, pêşkêşkirin an ferzkirin piştgirî dike an na.

Beşa 3 niha derbasî Teşwîq û Qezenc dibe.

Teşwîq û Qezenc heye ji ber ku mirov nikarin reftara mirovî bi rastî fêm bikin heta ku fêm nekin kîjan reftar tê xelatkirin, parastin, pê ve girêdayîbûn an jê windakirina wê tê tirsandin.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku li kiryardan binêrin.

Ew nayên hînkirin ku tiştê ku wan kiryardan dimeşîne bipirsin.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku li encaman binêrin.

Ew nayên hînkirin ku teşwîqên ku wan encaman çêdikin bipirsin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi pergala bikin.

Ew nayên hînkirin ku bipirsin wan pergala ji berdewamkirinê çi qezenc dikan.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku kesan dadbar bikin.

Ew nayên hînkirin ku mekanîzmayên ku kesan şêkil didin bipirsin.

Teşwîq û Qezenc mirovan hîn dike bipirsin:

Kî qezenc dike?

Kî sûd werdigire?

Kî bi vê ve girêdayî ye?

Kî vê diparêze?

Kî ji windakirina vê ditirse?

Kî ji bo vê tê xelatkirin?

Kî ji bo vê pere distîne?

Kî alîkariya berdewamkirina vê dike?

Mirov tenê di nav hawîrdora cîhanê de najîn.

Bi rîya reftara ku ji hêla teşwîqan ve hatiye şekildan, ew alîkariya dîsaçêkirina wê dîkin.

Ev yek ji mezintirîn sedemên ku mirovahî heman cîhanê dubare dike ye.

Mirov heman cîhanê bi dubareyî naçêkin ji ber ku xerab in.

Ew bi dubareyî heman cîhanê dîsa çêdikin ji ber ku teşwîq bi dubareyî wan ji bo dîsaçêkirina wê xelat dîkin.

Mirovahî gelek caran heman cîhanê dîsa çêdike bêtir ku bi tevahî fêm bike ew çî dide berdewamkirinê.

Ev yek ji mezintirîn sedemên ku pirsgerêkên dubarekirî yên cîhanê berdewam dîkin e.

PERE, GIRÊDAYÎBÛN Û HAWÎRDORA CÎHANÊ

Pere yek ji mezintirîn mekanîzmayên ku reftara mirovî şekil dide ye.

Pere dikare girêdayîbûnê çêbike.
 Girêdayîbûn dikare pabendiyê çêbike.
 Pabendî dikare bêdengiyê çêbike.
 Bêdengî dikare pergala biparêze.
 Pergal dikarin berdewam bikin ji ber ku mirov pê ve girêdayî ne.
 Mirov gelek caran têne hînkirin ku pere tenê wekî mûçe an dayîn
 bifikirin.
 Lê pere reftarê jî şêkil dide.
 Pere dikare bandorê li tiştê ku mirov dibêjin bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov nabêjin bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov dubare dikin bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov diparêzin bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov ji pirsandina wê dûr dikevin
 bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov ferz dikin bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov dihêlin berdewam bike.
 Dikare bandorê li tiştê ku mirov asayî dikin bike.
 Mirov divê bipirsin:
 Kî pere distîne?
 Kî pere dide wan?
 Ji wan re pere ji bo çi tê dayîn?
 Ji wan re pere ji bo nepirsandina çi tê dayîn?

Ji wan re pere ji bo dubarekirina çi tê dayîn?

Ji wan re pere ji bo ferzkirina çi tê dayîn?

Ji wan re pere ji bo parastina çi tê dayîn?

Heke ew meydanxwend bikin çi dibe?

Heke ew eşkere bikin çi dibe?

Pere ne hewce ye her fikirî kontrol bike.

Girêdayîbûn dikare têr be.

Mirov dikarin bibin berhemên teşwîqan bêyî ku tu carî bi tevahî wê nas bikin.

XELATÊN MIROVÎ, AÎDIYET û GUNCÎN

Mirov tenê ji pereyan bandor nagirin.

Ew her wiha dikarin ji van tiştan bandor bigirin:

Qebûlkin.

Populerbûn.

Naskirin.

Baldan.

Statû.

Pejirandin.

Aîdiyet.

Rahatî.

Ewlehî.

Dûrketin ji rexneyê.

Dûrketin ji redkirinê.

Dûrketin ji derxistinê.

Mirov gelek caran napirsin:

"Ma ev rast e?"

Dibe ku li şûna wê bipirsin:

"Mirovên din çi dikin?"

"Ma mirov dê min bipejirînin?"

"Heke ez razî nebim ma hîn jî ez ê aîd bim?"

Tirsa tenê rawestanê dikare ji xwesteka fêmkirinê hêzdartir bibe.

Mirov dikarin reftara xwe biguherînin da ku pejirandinê bi dest bixin, ji derxistinê dûr bimînin, aîdiyetê biparêzin û li hawîrdorên ku bawer dikin pê ve girêdayî ne xwe biguncînin.

Mirov dikarin hêdî hêdî bihêlin aîdiyet ji fêmkirinê girîngtir bibe.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez rastiyê dişopînim?

Yan ez mirovan dişopînim?

Ma ez bi serbixweyî difikirim?

Yan ez hewl didim ku xwe biguncînim?

Kî sûd werdigire dema mirov dev ji ramana serbixwe berdidin?

Kîjan reftar tene kopîkirin?

Kîjan reftar tene asayîkirin?

MIROV MIROVAN KOPÎ DIKIN

Mirov gelek caran reftar ji mirovan din mîras digirin.

Mirov van tiştan kopî dikin:

Ziman.

Nêrîn.

Trend.

Şêwazên jiyanê.

Xuyang.

Helwest.

Adet.

Reftarên civakî.

Reftarên serhêl.

Ne her car ji ber ku ew wan bi serbixweyi fêm dikin, lê ji ber ku ew asayî, populer, serkeftî an qebûlkirî xuya dikin.

Reftara dubarekirî dikare tenê ji ber ku qasî mirovên têr wê dikin asayî bibe.

Guncîn dikare bibe asayî.

Asayîkirin dikare bibe dubarebûn.

Dubarebûn dikare bibe reftara mîrasgirti.

Reftara mîrasgirti dikare bibe rastiya qebûlkirî.

Her çiqas reftar dirêjtir tê dubarekirin, mekanîzmaya li pişt wê dikare ewqas kêr xuya bibe.

Mirov dikarin dev ji pirsandinê berdin ji ber ku dubarebûn bi xwe dikare xuyabûna rastiye çêbike.

HAWÎRDORÊN RÛYÎ

Hawîrdorên nûjen dikarin mirovan teşwîq bikin ku xuyang ji fêmkirinê girîngtir bibînin.

Mirov dikarin bi van tiştan mijûl bibin:

Ew çawa xuya dikin.

Ew serhêl çawa xuya dikin.

Ew çiqas serkeftî xuya dikin.

Ew çiqas kêfxweş xuya dikin.

Ew çiqas populer xuya dikin.

Mirovên din derbarê wan de çi difikirin.

Mirov dikarin versiyonên idealkirî yên xwe pêşkêş bikin di dema ku rastiye veşêrin.

Kenên sexte dikarin cihê refaha rastîn bigirin.

Serkeftina nîşandayî dikare cihê rastiye bigire.

Nasnameya serhêl dikare cihê rastbûnê bigire.

Wêne dikare ji fêmkirinê girîngtir bibe.

Mirov dikarin girêdayî xuya bikin di dema ku xwe tenê hîs dikin.

Mirov dikarin kêfxweş xuya bikin di dema ku kêfxweş nînin.

Mirov dikarin serkeftû xuya bikin di dema ku bi taybetî dijwarî dikişînin.

Dema xuyang ji rastiye girîngtir dibe, hawîrdorên rûyê dikarin pêş bikevin.

POPULERBÛN, STATÛ Û BERAWIRDKIRIN

Mirov dikarin xwe bi yê din re bipîvin.

Pereyên zêdetir.

Xwedîtîyên zêdetir.

Şopînerên zêdetir.

Statûya zêdetir.

Baldana zêdetir.

Naskirina zêdetir.

Ev dikare çerxên bêdawî yê berawirdkirinê bê fêmkirin çêbike.

Populerbûn delîl nîne.

Baldan delîl nîne.

Şopîner delîl nînin.

Statû delîl nîne.

Pir tê dîtîn bixweber tiştek rast nake.

Mirov dikarin xuyabûnê bi rastiye re, populerbûnê bi rastbûnê re û bandorê bi bawerbarî re tevlihev bikin.

TIRS, BÊDENGÎ Û AÎDIYET

Mirov dikarin ji pirsandinê dûr bimînin ji ber ku pirsandin dikare aîdiyetê tehdîd bike.

Mirov dikarin ji van bitirsin:

Rexne.

Tinaz.

Redkirin.

Derxistin.

Şerm.

Tenêfî.

Windakirina derfetan.

Tenê rawestan.

Tirs dikare bêdengiyê teşwîq bike.

Bêdengî dikare dubarebûnê biparêze.

Dubarebûn dikare bibe asayî.

Reftara asayîkirî dikare ji nifşên pêşerojê re were mîrasdayîn.

Çerx dikare berdewam bike bêtir ku mirov bi tevahî fêr bikin ew çî dikin ku berdewam bike.

Mirov divê her wiha fêr bikin ku teşwîq dikarin ji rastiyê hêzdartir bibin.

Mirov dikarin bizanin tiştê divê were pirsîn û dîsa jî berdewam bikin ji ber ku teşwîq reftarê diparêzin.

PERWERDEHÎ, MAMOSTE Û DUBAREKIRINA CÎHANÊ

Perwerdehî yek ji zelaltirîn mînakên Teşwîq û Qezencê ye.

Mamoste gelek caran berhemên heman pergala perwerdehiyê ne ku ew di nav wê de hatine hînkirin.

Ew di nav wê de perwerde bûne.

Ew di nav wê de perwerdeya pîşeyî dîtine.

Ew di nav wê de pere distînin.

Ew di nav wê de têne nirxandin.

Ew di nav wê de di rolên xwe de têne bicihkirin.

Ji wan tê hêvîkirin ku di nav wê de hîn bikin.

Ji wan tê hêvîkirin ku di nav wê de agahiyê radest bikin.

Ji wan tê hêvîkirin ku di nav wê de agahiyê binirxînin.

Lê ew nayên hînkirin ku zarokan rêya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî ya pirsandina hawîrdora cîhanê bi xwe hîn bikin.

Ev ne derbarê êrîşkirina mamosteyan de ye.

Ev derbarê fêmkirina pergalê de ye.

Mamoste dikarin bibin beşdarên dubarekirina heman cîhanê, ji ber ku ew di nav heman hawîrdora ku ji hêla teşwîqan ve tê rêvebirin de kar dikin.

Perwerdehî dikare heman cîhanê bi dubareyî ji nû ve çêbike bêtir ku tu carî wê bixwaze.

Mirov divê bipirsin:

Perwerdehî çi xelat dike?

Perwerdehî çî dubare dike?

Perwerdehî çî diparêze?

Perwerdehî ji çî dûr dikeve?

Perwerdehî çî hîn nake?

Heke perwerdehî biguhere çî dibe?

Heke zarok fêr bibin hawîrdora cîhanê bi xwe bipirsîn çî dibe?

ÇIMA TEŞWÎQ Û QEZENC GIRÎNG E

Teşwîq û Qezenc girîng e ji ber ku mirov nikarin bi rastî fêm bikin çima mirovahî heman cîhanê dubare dike heta ku fêm nekin çî wê dubarebûnê xelat dike.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hat û çî wê şêkil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Teşwîq û Qezenc dipirse:

Kî sûd werdigire?

Kî pê ve girêdayî ye?

Kî diparêze?

Kî winda dike?

Ev teşwîq kîjan reftar çêdike?

Ev reftar alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê dike?

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin mekanîzmayên ku li bin hawîrdora cîhanê dixebitin bibînin.

Bi vî awayî ji baweriyê derbasî lêkolînê dibin.

Bi vî awayî ji lêkolînê derbasî dîtinê dibin.

Bi vî awayî ji dîtinê derbasî fêmkirinê dibin.

Bi vî awayî ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Bi vî awayî ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov tiştê ku kesên berî wan dîkirin berdewam dîkin bêyî ku fêm bikin ew çi dîkin ku berdewam bike.

Bi vî awayî mirov ji bûna berhemên pergalên ku ji hêla teşwîqan ve têne rêvebirin derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

TEŞWÎQ Û QEZENC

TEŞWÎQ DI NAV DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku mirov tenê di nav hawîrdora cîhanê de najîn.

Bi riya reftara ku ji hêla teşwîqan ve hatiye şekildan, ew alîkariya dîsaçêkirina wê dîkin.

Ev beş niha derbasî vê dibe ku teşwîq çawa di nav demê de berdewam dîkin.

Mirov her dem teşwîqên xwe rasterast eşkere nakin.

Reftar di nav demê de gelek caran wan eşkere dike.

Kesek dikare tiştê bibêje lê bi dubareyî bi awayek din tev bigere.

Pergalek dikare bibêje ku ji bo armancekê heye lê bi dubareyî tiştê din biparêze.

Rêxistinek dikare bêalîbûnê îdia bike lê bi dubareyî heman encaman hilberîne.

Rolek dikare erkê îdia bike di dema ku bi dubareyî pabendiyê hilberîne.

Pozîsyonek bi pere dikare rastiye îdia bike di dema ku bi dubareyî pergala ku pê ve girêdayî ye diparêze.

Teşwîq di nav demê de alîkariya mirovan dike şêwazên ku yek kêlî dikare veşêre bibînin.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan reftar di nav demê de hatiye dubarekirin?

Kîjan encam hatiye dubarekirin?

Kîjan teşwîq hîn tene parastin?

Kîjan teşwîq hîn veşartî dimînin?

Kî bi dubareyî sûd werdigire?

Kî bi dubareyî ji windahiyê dûr dimîne?

Kî bi dubareyî pere qezenc dike?

Kî bi dubareyî statû qezenc dike?

Kî bi dubareyî pozîsyona xwe diparêze?

Kî bi dubareyî ji berpirsiyariyê direve?

Kî bi dubareyî alîkariya berdewamkirina heman hawîrdorê dike?

Şêwazên di nav demê de dikarin teşwîqên ku daxuyanî bi tenê nikarin rave bikin eşkere bikin.

Ev rasterast bi Standarda Delîlan re girêdayî ye.

Standarda Delîlan dipirse ma reftar tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Teşwîq û Qezenc dipirse kîjan teşwîq wê reftarê şekil dide.

ROLÊN MÎRASKIRÎ Û BEŞDARIYA DUBAREKIRÎ

Teşwîq dikarin bi riya rolan werin mîraskirtin.

Kesek dikare piştî ku kesek din derket, teqawid bû, mir an hate guhartin bikeve rolekê.

Dibe ku kes bawer bike tenê karek digire.

Lê dibe ku rol jixwe şêwazek hilgirtiye.

Dibe ku reftara dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku bêdengiya dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku parastina dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku ferzkirina dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku guhdariya dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku hînkirina dubarekirî hilgirtiye.

Dibe ku pabendiya dubarekirî hilgirtiye.

Kesê ku dikeve rolê paşê dikare tiştê ku kesên berê berdewam kirin berdewam bike.

Bi vî awayî hawîrdora cîhanê dikare di nav nifşan de xwe dubare bike.

Mirov ne hewce ne mekanîzmaya eslî çêbikin da ku beşdarê wê bibin.

Ew dikarin rolek mîras bigirin û alîkariya berdewamkirina mekanîzmayê bikin.

Mirov divê bipirsin:

Ev rol berî ku ev kes tê de be kîjan reftar hilberand?

Niha ev rol kîjan reftar daxwaz dike?

Piştî ku ev kes rolekê bihêle, ew rol kîjan reftar berdewam dike?

Rol çi diparêze?

Rol çi dubare dike?

Rol ji çi dûr dike?

Rol pêşiya mirovan ji pirsandina çi digire?

Rol çi asayî dike?

Ev girîng e ji ber ku mirov dikarin beşdarê zirara dubarekirî, bêdengiya dubarekirî, pabendiya dubarekirî û parastina dubarekirî ya pergale bibin di dema ku bawer dikin tenê tiştê ku kesên berî wan dikirin dikin.

BÊDENGÎ, PARASTIN Û TEŞWÎQ

Bêdengî dikare yek ji hêzdartirîn nîşaneyên teşwîqê be.

Mirov gelek caran difikirin bêdengî tu tişt nîne.

Lê bêdengî dikare bibe reftar.

Bêdengî dikare pergala biparêze.

Bêdengî dikare pereyan biparêze.

Bêdengî dikare desthilatê biparêze.

Bêdengî dikare girêdayîbûnê biparêze.

Bêdengî dikare navûdengê biparêze.

Bêdengî dikare pozîsyonan biparêze.

Bêdengî dikare vegotinan biparêze.

Bêdengî dikare kiriyara şaş biparêze.

Mirov divê bipirsin:

Kî bêdeng dimîne?

Bêdengî çi diparêze?

Kî ji bêdengiyê sûd werdigire?

Heke bêdengî biqede kî winda dike?

Heke kesek biaxive çi dibe?

Kîjan encam dikare pê re rû bi rû bibe?

Kîjan teşwîq mirovan teşwîq dikin ku bêdeng bimînin?

Bêdengî hiştiye çi berdewam bike?

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin tiştê ku pê ve girêdayî ne tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin dahata wan tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin navûdenga wan tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin pozîsyona wan di nav pergalekê de tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin rola ku mîras girtine tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku asayîkirin wan hîn kiriye ku nepirsin.

Ji ber vê yekê bêdengî dibe reftarek ku divê were pirsîn.

TIRSA WINDAKIRINÊ

Mirov tenê ji ber tiştê ku qezenc dikan tev nagirin.

Ew her wiha ji ber tiştê ku ji windakirina wê ditirsin tev digirin.

Tirsa windakirinê dikare reftarê bi heman hêza qezencê bi xwe şekil bide.

Mirov dikarin ji windakirina van bitirsin:

Pere.

Kar.

Statû.

Pozîsyon.

Aîdiyet.

Pejirandin.

Parastin.

Desthilat.

Bandor.

Ewlehî.

Navûdeng.

Pêşeroj.

Tîrsa windakirinê dikare pirsandinê berî ku dest pê bike rawestîne.

Tîrsa windakirinê dikare bêdengiyê çêbike.

Tîrsa windakirinê dikare şopandinê çêbike.

Tîrsa windakirinê dikare guhdarî çêbike.

Tîrsa windakirinê dikare beşdarbûna di tiştên ku mirov dibe ku bi tevahî pê razî nebin çêbike.

Mirov divê bipirsin:

Ev kes ji windakirina çi ditirse?

Ev rol ji windakirina çi ditirse?

Ev pergal ji windakirina çi ditirse?

Heke mirov dev ji bawerkirinê berdin çi diguhere?

Heke mirov dev ji pabendbûnê berdin çi diguhere?

Heke mirov dest pê bikin pirsandinê çi diguhere?

Heke mirov dev ji kirina tiştê ku kesên berî wan dikirin berdin çi diguhere?

Tirsa windakirinê dikare gelek berî ku zor pêdivî bibe pabendiyê çêbike.

Mirov divê her wiha fêm bikin ku rastî her dem ne qasî ku teşwîqan têk bibe hêzdar e.

Mirov dikarin bizanin tiştek divê were pirsîn û dîsa jî berdewam bikin ji ber ku tirsa windakirinê reftarê diparêze.

BEŞDARIYA KOLEKTÎF Û CÎHANA DUBAREKIRÎ

Hawîrdora cîhanê bi gelemperî ji hêla yek kesî ve nayê domandin.

Ew ji hêla milyon mirovên ku parçeyên biçûk dikin beşdarê heman mekanîzmayê ve tê domandin.

Kesek hîn dike.

Kesek ferz dike.

Kesek dubare dike.

Kesek dipejirîne.

Kesek dinivîse.

Kesek bêdeng dimîne.

Kesek dişopîne.

Kesek diparêze.

Bi tenê ev reftar dikarin bêzîrar xuya bikin.

Bi hev re ew dikarin hawîrdorek tevahî ya cîhanê ji nû ve çêbikin.

Mirov dikarin tenê van bibînin:

Rola xwe.

Erka xwe.

Mûçeya xwe.

Talîmata xwe.

Berpîrsiyariya xwe.

Mayîna xwe.

Lê hawîrdora cîhanê ji beşdariya hevbeş a gelek mirovan tê avakirin ku parçeyên biçûk ên heman mekanîzmayê dubare dikan.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ez beşdarê çi dibim?

Ez alîkariya berdewamkirina kîjan şêwaza dubarekirî dikim?

Reftara min alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê dike?

Heke milyon mirov heman tiştî berdewam bikin çi dibe?

Ev yek ji girîngtirîn beşên Teşwîq û Qezencê ye.

PERWERDEHÎ, MAMOSTE Û TEŞWÎQ

Perwerdehî divê bi Teşwîq û Qezenc were pirsîn, ji ber ku perwerdehî nifşê pêşerojê şêkil dide.

Mamoste berhemên heman pergala ku ji hêla teşwîqan ve tê rêvebirin in.

Ew di nav wê de perwerde bûne.

Ew di nav wê de perwerdeya pîşeyî dîtine.

Ew di nav wê de pere distûnin.

Ew di nav wê de têne nixandî.

Ew di nav wê de di rolên xwe de têne bicihkirin.

Ji wan tê hêvîkirin ku di nav wê de agahiyê radest bikin.

Ji wan tê hêvîkirin ku di nav wê de agahiyê binirxînin.

Ji wan tê hêvîkirin ku alîkariya zarokan bikin di nav wê de kar bikin.

Lê rêya perwerdehiyê ya struktûrî û li ser delîlan bingehekî ji wan re nayê dayîn da ku zarokan hîn bikin hawîrdora rastîn a cîhanê bipirsin.

Ev girîng e ji ber ku mamoste dibin çavkaniyên agahiyê ji bo zarokan.

Ew her wiha dibin beşek ji struktûra teşwîqê ya ku tiştê ku zarok têne hînîkirin, tiştê ku dubare dîkin, tiştê ku ji bo wê têne xelatîkirin û tiştê ku ji pirsandina wê têne dûrxistin şekil dide.

Ev ne derbarê êrîşîkirina mamosteyan de ye.

Ev derbarê fêmkirina pergala ku ji hêla teşwîqan ve tê rêvebirin û ew di nav wê de kar dîkin e.

Ji ber vê yekê perwerdehî dikare heman cîhanê bi dubareyî ji nû ve çêbike bêyî ku tu carî wê bixwaze.

Mirov divê bipirsin:

Perwerdehî çî xelat dike?

Perwerdehî çî dubare dike?

Perwerdehî çî diparêze?

Perwerdehî çî asayî dike?

Perwerdehî mirovan ji çî dûr dixê?

Perwerdehî çî nepirse?

Mamoste pere ji bo radestkirina çî distînin?

Mamoste ji bo nirxandina çî têne perwerdekirin?

Zarok têne amadekirin ku di nav çî de kar bikin?

Heke mamoste pergala bi xwe bipirsin çî dibe?

Heke zarok werin hînkirin hawîrdora cîhanê bi xwe bipirsin çî dibe?

Perwerdehî nikare bi rastî baş bibe heke teşwîqên di nav perwerdehiyê de neyên pirsîn.

Heke mamoste pere distînin, têne perwerdekirin, têne nirxandin û têne bicihkirin di rolên ku heman pergalê dubare dîkin de, perwerdehî dikare berdewam bike mirovên ku amade ne di nav hawîrdora cîhanê de kar bikin hilberîne, li şûna mirovên ku ji wê fêr bibin.

PERGAL, TEŞWÎQ Û ENCAMÊN DUBAREKIRÎ

Pergal dikarin demên dirêj bijîn ji ber ku teşwîq di nav wan de hatine avakirin.

Mirov dikarin bikevin pergalan bi baweriya ku serbixwe ne.

Lê pergal dikarin bi girêdayîbûnê hêdî hêdî reftarê şekil bidin.

Her çiqas teşwîq bêpirs dimînin, ew dikarin ewqas asayî xuya bikin.

Pergal dikarin bêdengiyê xelat bikin.

Pergal dikarin pabendiyê xelat bikin.

Pergal dikarin dilsozî xelat bikin.

Pergal dikarin dubarebûnê xelat bikin.

Pergal dikarin ferzkirinê xelat bikin.

Pergal dikarin parastina pergala bi xwe xelat bikin.

Pergal dikarin pirsandinê ceza bikin.

Pergal dikarin eşkerekirinê ceza bikin.

Pergal dikarin rastiyê ceza bikin.

Pergal dikarin redkirinê ceza bikin.

Mirov divê bipirsin:

Pergal kîjan reftar xelat dike?

Pergal ji kîjan reftarê dûr dike?

Pergal kîjan reftar ceza dike?

Pergal kîjan reftar diparêze?

Pergal bi dubareyî kîjan encaman çêdike?

Kîjan pîrsgirêkên dubarekirî dîsa xuya dikin?

Kîjan teşwîq wan encaman çêdikin?

Mirov gelek caran hewl didin encaman sererast bikin bêyî ku teşwîqan bipirsin.

Heke teşwîq neguhêre, reftar gelek caran naguhêre.

Heke reftar neguhêre, encam gelek caran naguhêre.

Ji ber vê yekê mirovahî dikare heman cîhanê dubare bike di dema ku bawer dike hewl dide wê baştir bike.

TEŞWÎQ Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Teşwîq û Qezenc beşek ji Rêya Wînda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ve ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema teşwîq ne-xuyayî dimînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov tiştê ku kesên berî wan dikirin berdewam dikin bêyî ku fêhm bikin ew çî dikin ku berdewam bike.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema aîdiyet ji rastiye hêzdartir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema populerbûn cihê fêmkirinê digire.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema hawîrdorên rûyî cihê rastbûnê digirin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema tîrsa derxistinê pîrsandinê rawestîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema asayîkirin dubarebûnê dike rastiya qebûlkirî.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema pergal dubarebûnê li şûna fêmkirinê xelat dakin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema perwerdehî zarokan amade dike ku di nav hawîrdora cîhanê de kar bikin bêyî ku wan hîn bike ka çawa wê bi rastî bipirsin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov tiştê ku zîrê dide wan diparêzin ji ber ku pê ve girêdayî ne.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hat û çî wê şekil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Teşwîq û Qezenc dipirse:

Kî sûd werdigire?

Kî pê ve girêdayî ye?

Kî diparêze?

Kî winda dike?

Kî pere distîne?

Kî bêdeng dimîne?

Kî dişopîne?

Kî asayî dike?

Ev teşwîq kîjan reftar çêdike?

Ev reftar alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê dike?

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin mekanîzmayên ku li bin hawîrdora cîhanê dixebitin bibînin.

Bi vî awayî ji baweriyê derbasî lêkolînê dibin.

Bi vî awayî ji lêkolînê derbasî dîtinê dibin.

Bi vî awayî ji dîtinê derbasî fêmkirinê dibin.

Bi vî awayî ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Bi vî awayî ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Dema teşwîq xuya dibin, reftar xuya dibe.

Dema reftar xuya dibe, beşdarî xuya dibe.

Dema beşdarî xuya dibe, fêmkirin gengaz dibe.

Dema fêmkirin gengaz dibe, mirovahî dikare dest pê bike heman cîhanê dubare neke.

BEŞA 4 - KARAKTER Û HEVGIRTÎTÎ

KARAKTER Û HEVGIRTÎTÎ BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku mirov divê fêr bibin ka çawa hawîrdora cîhanê bibînin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Beşa 2 destnîşan kir ku mirov divê bikolin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirov divê fêr bikin kîjan teşwîq reftarê xelat dikin, diparêzin û dubare dikin.

Beşa 4 niha derbasê Karakter û Hevgirtûtî dibe.

Karakter û Hevgirtûtî heye ji ber ku mirov nikarin mirov, pergal, rêxistin, hawîrdor an cîhan bi xwe bi rastî fêr bikin heta ku fêr nekin kîjan reftar di nav demê de bi dubareyî tê nîşandan.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku gotinan bibihîzin.

Ew bi rastî nayên hînkirin ku li reftarê lêkolîn bikin.

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi sernavan bikin.

Ew bi rastî nayên hînkirin ku hevgirtûtîyê bikolin.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku soz bawer bikin.

Ew bi rastî nayên hînkirin ku şêwazan bipirsin.

Mirov gelek caran têne hînkirin ku kêliyên ji hev qetandî dadbar bikin.

Ew nayên hînkirin ku ji reftara dubarekirî fêr bibin.

Karakter û Hevgirtûtî mirovan hîn dike ku bipirsin:

Kîjan reftar bi dubareyî tê nîşandan?
 Kîjan reftar bi dubareyî tê xelatkirin?
 Kîjan reftar bi dubareyî tê parastin?
 Ji kîjan reftarê bi dubareyî tê dûrketin?
 Kîjan reftar di nav demê de hevgirtî dimîne?
 Kîjan reftar li gorî şertan diguhere?
 Kîjan reftar alîkariya dîsaçêkirina hawîrdora cîhanê dike?
 Karakter yek kêlî nîne.
 Karakter reftara ku di nav demê de bi dubareyî tê nîşandan e.
 Hevgirtûtî yek daxuyanî nîne.
 Hevgirtûtî lihevanîna dubarekirî ya di nav gotin, reftar û encaman de di nav demê de ye.
 Karakter yek ji mezintirîn amûrên fêrbûna mirovahî ye, ji ber ku reftara dubarekirî tiştê ku gotin, wêne, navûdeng û pêşkêşkirin gelek caran veşêre eşkere dike.
 Ev girîng e ji ber ku reftara dubarekirî gelek caran ji kêliyên ji hev qetandî zêdetir tişt eşkere dike.

ÇI TÊ NÎŞANDAN

Hawîrdora cîhanê jixwe mirovahî nîşan dide ew çawa kar dike.
 Pirsgirêk her dem ne ew e ku tu tişt nayê nîşandan.
 Pirsgirêk ew e ku mirov bi rastî nehatiye hînkirin ka çawa tiştê ku tê nîşandan bipirsin, bibînin, fêm bikin û jê fêr bibin.

Mirov dikarin derewan bibînin.

Dikarin nakokiyê bibînin.

Dikarin bêdengiyê bibînin.

Dikarin girêdayîbûnê bibînin.

Dikarin tirsê bibînin.

Dikarin pereyan bibînin ku reftarê şekil dide.

Dikarin pergalan bibînin ku xwe diparêzin.

Dikarin medyayê bibînin ku vegotinan dubare dike.

Dikarin desthilatê bibînin ku ji delîlan dûr dikeve.

Dikarin mirovan bibînin ku dişopînin.

Dikarin şêwazên dubarekirî bibînin ku berdewam dikin.

Lê bê çarçoveya rast a pirsandinê, mirov hîn dikarin bigihîjin fêmkirina şaş.

Mirov gelek caran digihîjin fêmkirinên şaş ji ber ku bi rastî nehatiye hînkirin ka çawa tiştê ku tê nîşandan bipirsin, bibînin, fêm bikin û jê fêr bibin.

Mirov dikarin tiştê ku tê nîşandan bibînin û dîsa jî fêm nekin çi wate dike.

Dikarin reftarê bibînin û tenê li kesan bisekinin.

Dikarin nakokiyê bibînin û li hêrsê bisekinin.

Dikarin derewan bibînin û li sûcdarkirinê bisekinin.

Dikarin pergalan bibînin û li ravekirinên rûyî bisekinin.

Dikarin pîrsgirêkên dubarekirî bibînin û hîn mekanîzmayên ku wan çêdikin fêr nekin.

Karakter û Hevgirtîti mirovan hîn dike tiştê ku bi reftara dubarekirî tê nîşandan bipirsîn.

Ew ji mirovan naxwaze tenê bipirsîn:

Çi qewimî?

Lê her wiha:

Ev çi nîşan dide?

Kîjan reftar tê eşkerekirin?

Kîjan şêwaz tê eşkerekirin?

Kîjan nakokî tê nîşandan?

Ev derbarê hawîrdora cîhanê de çi hîn dike?

Mirovahî dikare ji vê çi fêr bibe?

Cîhan dibistana rastîn e ji ber ku hawîrdora cîhanê her dem reftar, nakokî, dubarebûn, teşwîq, bêdengî, girêdayîbûn, desthilat, tirs û encaman nîşan dide.

Mirov nikarin ji tiştê ku nikarin bibînin fêr bibin.

Lê mirov her wiha nikarin ji tiştê ku nehatiye hînîkirin çawa were pirsîn fêr bibin.

GOTIN, REFTAR Û ŞÊWAZ

Mirov gelek caran tiştê ku mirov dibêjin dadbar dîkin.

Lê reftar dikare tiştê ku gotin veşêre eşkere bike.

Gotin dikarin werin amade kirin.

Gotin dikarin werin hîlbijartin.

Gotin dikarin werin dubarekirin.

Gotin dikarin werin parastin.

Gotin dikarin werin pêşkêşkirin.

Reftar gelek caran di demên dirêj de veşartina wê diwartir e.

Agahî dikare ji mirovan re bibêje çi qewimî.

Reftar dikare mirovan hîn bike çima qewimî.

Mirov divê bipirsin:

Ma gotin bi reftarê re li hev tên?

Ma kiryar bi îdiayan re li hev tên?

Ma encam bi sozan re li hev tên?

Ma reftar di nav demê de heman dimîne?

Ma reftar li gorî kesê ku temaşê dike diguhere?

Ma reftar li gorî kesê ku sûd werdigire diguhere?

Reftara dubarekirî dikare nakokiyên ku daxuyanîyên ji hev qetandî nikarin eşkere bikin nîşan bide.

Şêwaz gelek caran ji sozan zêdetir tişt eşkere dikin.

Hevgirtî gelek caran ji navûdengê zêdetir tişt eşkere dike.

Reftar gelek caran ji sernavan zêdetir tişt eşkere dike.

Ji ber vê yekê mirov divê fêr bibin li şêwazan binêrin, ne li kêliyên ji hev qetandî.

REFTAR TU CARÎ BI TENÊ NÎNE

Reftar bi tenê tune nîne.

Mirov bandorê li mirovan dikin.

Pergal bandorê li mirovan dikin.

Mirov bandorê li pergala dikin.

Mezin bandorê li zaroka dikin.

Zarok dibin mezin.

Nifşên pêşerojê reftaran mîras digirin.

Paşê nifşên pêşerojê alîkariya dîsaçêkirina hawîrdora cîhanê dikin.

Her reftara dubarekirî encamên ji takekesî wêdetir hene.

Reftarek dubarekirî dikare bibe asayî.

Asayîkirin dikare bibe mîras.

Mîras dikare bibe rastiya qebûlkirî.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ev kîjan reftar çêdike?

Kî ji vê reftarê fêr dibe?

Kî dê vê reftarê mîras bigire?

Ev reftar dê alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê ya pêşerojê bike?

Karakter û Hevgirtî mirovan hîn dike ji takekesî wêdetir bifikirin û dest pê bikin ji hawîrdora berfirehtir fêr bibin.

KARAKTER LI SER NAVÛDENGÊ

Mirov gelek caran têne hînkirin ku bawerî bi navûdengê bikin.

Lê navûdeng bixweber karakter nîne.

Navûdeng dikare were çêkirin.

Dikare were parastin.

Dikare were dubarekirin.

Dikare were pêşxistin.

Dikare were mîrasgirtin.

Karakter cuda ye.

Karakter bi reftara dubarekirî tê nîşandan.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan reftar bi dubareyî tê nîşandan?

Dema zext peyda dibe çi dibe?

Dema tu kes temaşe nake çi dibe?

Dema tişteke heye ku were qezenc kirin çi dibe?

Dema tişteke heye ku were winda kirin çi dibe?

Dema rastî bi teşwîqê re dikeve nakokiyê çi dibe?

Karakter gelek caran dema teşwîq têne navberê herî zêde xuya dibe.

Ji ber vê yekê Karakter û Hevgirtî rasterast bi Teşwîq û Qezenc re girêdayî ye.

HEVGIRTÎÎ DI NAV DEMÊ DE

Hevgirtûî nikare ji yek bûyerê were dadbarkirin.

Hevgirtûî divê di nav demê de were lêkolînkirin.

Mirov dikarin bibêjin ew nirxê rastiyê dizanin.

Dikarin bibêjin ew nirxê fêrbûnê dizanin.

Dikarin bibêjin ew nirxê dadperweriyê dizanin.

Dikarin bibêjin ew nirxê pirsandinê dizanin.

Lê hevgirtûî dipirse ma reftar bi dubareyî wan îdiayan piştgirî dike an na.

Mirov divê bipirsin:

Di nav demê de kîjan reftar hatiye nîşandan?

Kîjan şêwaz hatine dubarekirin?

Kîjan nakokî derketine?

Kîjan reftar neguheriyane?

Kîjan reftar dema şert diguherin winda dibin?

Hevgirtûî gelek caran dibe yek ji hêzdartirîn rêyên delîlan, ji ber ku mirov di dawiyê de tiştê ku bi dubareyî dikin nîşan didin.

Ev rasterast bi Standarda Delîlan re girêdayî ye.

Standarda Delîlan dipirse ma reftar tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Karakter û Hevgirtûî dipirse ma reftar di nav demê de bi dubareyî li hev maye.

WÊNE LI HEMBER KARAKTER

Mirov dikarin di rêvebirina wêneyê de jêhatî bibin.

Wêne tiştê ku mirov dixwazin kesên din bibînin e.

Karakter tiştê ku reftar bi dubareyê nîşan dide ye.

Wêne dikare were çêkirin.

Dikare were parastin.

Dikare were nîşandan.

Dikare were pêşxistin.

Dikare were xelatkirin.

Lê wêne bixweber karakter nîne.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez wêne dibînim?

Yan ez reftarê dibînim?

Ma ez pêşkêşkirinê dibînim?

Yan ez hevgirtîtiyê dibînim?

Kîjan reftar bi dubareyê tê nîşandan?

Kîjan reftar bi dubareyê tê veşartin?

Dema zext tê rakirin kîjan reftar derdikeve?

Dema zext tê zêdekirin kîjan reftar derdikeve?

Mirov dikarin salan wêneyek biparêzin di dema ku reftara wan bi dubareyê tişteke din eşkere dike.

MIROV, PERGAL Û HAWÎRDORA CÎHANÊ

Karakter û Hevgirtîti tenê ji bo kesan nîne.

Ew ji bo her tiştê ku di nav hawîrdora cîhanê de dixebite derbasdar e.

Ew ji bo van derbasdar e:

Mirov.

Mamoste.

Dêûbav.

Dibistan.

Hikûmet.

Medya.

Sazî.

Pergal.

Rêxistin.

Civak.

Hawîrdor.

Mirov gelek caran tiştê ku van dibêjin dikolin.

Ew bi rastî tiştê ku van bi dubareyê dikin nakolin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Kîjan reftar bi dubareyê tê nîşandan?

Kîjan reftar bi dubareyê tê parastin?

Ji kîjan reftarê bi dubareyê tê dûrketin?

Kîjan reftar bi dubareyî tê xelatkirin?
Kîjan reftar bi dubareyî tê asayîkirin?
Kîjan reftar bi dubareyî tê mîrasgirtin?
Kîjan reftar ji mirovahî re wekî tiştek ji bo fêrbûnê tê nîşandan?
Karakter û Hevgirtî divê li her derê were bikaranîn.

PERWERDEHÎ, MAMOSTE Û KARAKTER

Perwerdehî jî divê bi Karakter û Hevgirtî were pirsîn.
Mamoste dibin çavkaniyên agahiyê ji bo zarokan.
Zarok tenê ji agahiyê fêr nabin.
Ew ji reftarê jî fêr dibin.
Zarok temaşe dikin:
Mezin çi dikin.
Mamoste çi dikin.
Pergal çi xelat dikin.
Pergal ji çi dûr dikevin.
Pergal çi diparêzin.
Pergal çi dubare dikin.
Pergal çi wekî asayî nîşan didin.
Ev ne derbarê êrîşkirina mamosteyan de ye.
Ev derbarê fêmkirina hawîrdora ku ew di nav wê de kar dikin e.

Mirov divê bipirsin:

Zarok bi dubareyî kîjan reftaran dibînin?

Zarok bi dubareyî ji bo kîjan reftaran têne xelatkirin?

Zarok bi dubareyî ji pirsandina kîjan reftaran têne dûrxistin?

Ma zarok têne amadekirin ku hawîrdora cîhanê dubare bikin?

Yan têne amadekirin ku ji wê fêr bibin?

Heke zarok nayên hînkirin ka çawa reftar, nakokî, teşwîq, bêdengî û şewazên dubarekirî bipirsin, ew dikarin heman hawîrdora cîhanê mîras bigirin bêyî ku fêr bikin çi ji wan re tê nîşandan.

ÇIMA KARAKTER Û HEVGIRTÎTÎ GIRÎNG E

Karakter û Hevgirtîtî girîng e ji ber ku mirov nikarin hawîrdora cîhanê bi rastî fêr bikin heta ku reftara dubarekirî fêr nekin.

Armanc ne ew e ku di hêrs, sûcdarkirin, tirs an dijberiya bêdawî de asê bibin.

Armanc ew e ku ji tiştê ku hawîrdora cîhanê jixwe nîşan dide fêr bibin.

Hawîrdora cîhanê bi xwe dibe hawîrdorek perwerdehiyê.

Reftar dibe ders.

Nakokî dibe ders.

Dubarebûn dibe ders.

Hawîrdor bi xwe dibe mamoste.

Hişyariya mirovî pêş dikeve dema mirov dev ji reaksiyonê li tiştê ku tê nîşandan berdidin û dest pê dikin ji tiştê ku tê nîşandan fêr bibin.

Çavkanî û Kok dipirse tişteke ji ku hat û çi wê şêkil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Teşwîq û Qezenc dipirse çi reftarê xelat dike.

Karakter û Hevgirtûtî dipirse:

Ma reftar bi dubareyî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê?

Reftar çi nîşan dide?

Nakokî çi hîn dike?

Şêwaza dubarekirî çi eşkere dike?

Mirovahî dikare ji tiştê ku tê nîşandan çi fêr bibe?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ji kêliyên ji hev qetandî derbas bibin.

Bi vî awayî dest pê dikin şêwazan nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin nakokiyan nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin hevgirtûtîyê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin ji tiştê ku hawîrdora cîhanê jixwe nîşan dide fêr bibin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê derbasî lêkolînê dibin.

Ji lêkolînê derbasî dîtînê dibin.

Ji dîtînê derbasî fêmkirinê dibin.

Ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Bi vî awayî mirov ji bûna berhemên hawîrdora cîhanê derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

KARAKTER DI NAV DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku Karakter û Hevgirtî ne derbarê kêliyên ji hev qetandî de ye.

Ew derbarê fêmkirina reftara dubarekirî di nav demê de ye.

Ev beş niha derbasî vê dibe ku Karakter û Hevgirtî di nav demê de çawa dixebite.

Mirov her dem karaktera xwe rasterast eşkere nakin.

Reftar di nav demê de gelek caran wê eşkere dike.

Kesek dikare tiştek bibêje lê bi dubareyî tiştek din bike.

Pergalek dikare armancekê îdia bike lê bi dubareyî encamên cuda hilberîne.

Rêxistînek dikare bêalîbûnê îdia bike lê bi dubareyî hin reftaran biparêze.

Saziyek dikare dadperweriyê îdia bike lê bi dubareyî ji pirsên dijwar dûr bikeve.

Rolek dikare erkê îdia bike lê bi dubareyî pabendiyê hilberîne.

Karakter di nav demê de alîkariya mirovan dike şêwazên ku kêliyên ji hev qetandî dikarin veşêrin bibînin.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan reftar bi dubareyî hatiye nîşandan?

Kîjan encam bi dubareyî hatine hilberandin?

Kîjan şêwaz berdewam dikin derkevin?

Kîjan nakokî berdewam dikin derkevin?

Kîjan reftar neguherî dimîne?

Kîjan reftar li gorî şertan diguhere?

Kîjan reftar li gorî kesê ku temaşe dike diguhere?

Şêwazên di nav demê de gelek caran karakter ji daxuyaniyan bi tenê rasttir eşkere dikin.

NAKOKÎ Û REFTARA MIROVÎ

Nakokî dikare bibe yek ji hêzdartirîn rêyên ber bi fêmkirina karakterê ve.

Mirov dikarin bibêjin ku nîrxê rastiye dizanin di dema ku ji rastiye dijwar dûr dikevin.

Mirov dikarin bibêjin ku nîrxê pirsandinê dizanin di dema ku ji pirsan dûr dikin.

Mirov dikarin bibêjin ku nîrxê fêrbûnê dizanin di dema ku dubarebûnê diparêzin.

Mirov dikarin bibêjin ku nîrxê dadperweriyê dizanin di dema ku bi dubareyî encamên neadilane hilberînin.

Mirov dikarin bibêjin ku nirxê ramana serbixwe dizanin di dema ku guncînê xelat dikan.

Mirov divê bipirsin:

Gotin û reftar li ku ji hev cuda dibin?

Kîjan nakokî bi dubareyê derdikevin?

Tevî nakokiyê kîjan şêwaz berdewam dikan?

Kî ji berdewamkirina nakokiyê sûd werdigire?

Kîjan teşwîq nakokiyê diparêzin?

Nakokî bixweber delîla niyeta xerab nîne.

Lê nakokiya dubarekirî divê were pirsîn.

Nakokiya dubarekirî dikare mekanîzmayên ku li bin rûyê tiştan dixebitin eşkere bike.

HAWÎRDORA CÎHANÊ JIXWE MIROVAHIYÊ NÎŞAN DIDE

Hawîrdora cîhanê jixwe mirovahî nîşan dide ew çawa kar dike.

Pirsgirêk her dem ne ew e ku tu tişt nayê nîşandan.

Pirsgirêk ev e ku mirovahî bi rastî nehatiye hînkirin ka çawa ji tiştê ku tê nîşandan fêr bibe.

Mirov dikarin nakokiyê bibînin û li sûcdarkirinê bisekinin.

Dikarin derewan bibînin û li hêrsê bisekinin.

Dikarin pergala bibînin û li ravekirinên rûyê bisekinin.

Dikarin pîrsgirêkên dubarekirî bibînin û li bêzariyê bisekinin.

Dikarin reftarên dubarekirî bibînin û li reaksiyonên hestiyarî bisekinin.

Dikarin bûyerên xuyayî bibînin û dîsa jî mekanîzmayên ku wan çêdikin fêhmekin.

Mirov gelek çar digihîjin fêmkirinê şaş ji ber ku hîn zanîn, fêmkirin an kapasîteya pirsandina têr nînin.

Dibe ku mirov bibînin:

Yek bûyer.

Yek kes.

Yek pergal.

Yek derew.

Yek nakokî.

Yek encam.

Paşê li wir bisekinin.

Karakter û Hevgirtî mirovan hîn dike ku berdewam bikin.

Mirov divê bipirsin:

Ev kîjan reftar êşkere dike?

Ev kîjan mekanîzmayê nîşan dide?

Ev kîjan şêwaza dubarekirî nîşan dide?

Ev kîjan nakokiyê pêşkêş dike?

Mirovahî dikare ji vê çî fêr bibe?

Armanc pirsandina bêdawî nîne.

Armanc fêmkirin e.

REAKSIYON LI HEMBER FÊRBÛNÊ

Yek ji mezintirîn sînorên pêşketina mirovahî ev e ku mirov gelek caran li tiştê ku tê nîşandan reaksiyon nîşan didin li şûna ku jê fêr bibin.

Reaksiyon dikare pêşketinê rawestîne.

Mirov hêrs dibin.

Mirov ditirsin.

Mirov aliyan hîlbijêrin.

Mirov helwestan diparêzin.

Mirov êrîşî helwestan dikin.

Mirov di nav vegotinan de asê dibin.

Mirov dikarin enerjîyek pir mezin xerç bikin li reaksiyonê bêyî ku fêm bikin ew li çi reaksiyon nîşan didin.

Karakter û Hevgirtûtî mirovan hîn dike ji reaksiyonê derbas bibin.

Mirov divê bipirsin:

Ev çi nîşan dide?

Ev çi hîn dike?

Kîjan reftar tê eşkerekirin?

Kîjan şêwaza dubarekirî tê eşkerekirin?

Kîjan mekanîzma dixebite?

Mirovahî dikare ji vê çi fêr bibe?

Armanc ne reaksiyon e.

Armanc fêmkirin e.

KARAKTERA HILBIJÊRÎ Û RAMANA HILBIJÊRÎ

Mirov her dem bi heman awayî tev nagirin.

Dibe ku li gorî van bi awayekî cuda tev bigerin:

Pere.

Statû.

Temaşevan.

Desthilat.

Pejirandin.

Populerbûn.

Tirs.

Qezenc.

Windahî.

Mirov dikarin di hawîrdorekê de rast xuya bikin û di ya din de ji rastiye dûr bikevin.

Mirov dikarin mijarekê bipirsin di dema ku mijarek din diparêzin.

Mirov dikarin pergalekê meydanxwend bikin di dema ku ya din diparêzin.

Mirov dikarin prensîban bi awayekî hîlbijêrî bikar bînin.

Mirov divê bipirsin:

Ma ev reftar li her derê hevgirtî dimîne?

Yan tenê di hin şertan de derdikeve?

Dema teşwîq derdikevin çi diguhere?

Dema zext derdikeve çi diguhere?

Dema tiştêk bi nîrx di xeterê de ye çi diguhere?

Karakter gelek caran dema teşwîq û zext bi hev dikevin herî zêde xuya dibe.

BÊDENGÎ, BEŞDARÎ Û REFTARA DUBAREKIRÎ

Karakter tenê bi kiryarê nayê eşkerekirin.

Dikare bi bêdengiyê jî were eşkerekirin.

Bêdengî dikare bibe reftar.

Bêdengî dikare bibe parastin.

Bêdengî dikare bibe beşdarî.

Mirov divê bipirsin:

Kî bêdeng dimîne?

Çi tê parastin?

Kîjan reftara dubarekirî tê hiştin ku berdewam bike?

Ji kîjan rastiye tê dûrketin?

Kîjan nakokî tê paşguhkirin?

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin tiştê ku pê ve girêdayî ne tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin pozîsyona wan tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin aîdiyeta wan tehdîd dike.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku axaftin pejirandinê tehdîd dike.

Ji ber vê yekê karakter tiştên ku mirov bi dubareyî hilbijêrin nekin jî di nav xwe de digire.

REFTAR, BANDOR Û NIFŞÊN PÊŞEROJÊ

Reftar tu carî bi tenê tune nîne.

Mirov bandorê li mirovan dikan.

Pergal bandorê li mirovan dikan.

Mirov bandorê li pergalan dikan.

Mezin bandorê li zarokan dikan.

Zarok dibin mezin.

Nifşên pêşerojê reftaran mîras digirin.

Paşê nifşên pêşerojê alîkariya dîsaçêkirina hawîrdora cîhanê dikan.

Her reftara dubarekirî encamên ji takekesî wêdetir hene.
Mirov dikarin bawer bikin ku tenê biryarek biçûk didin.
Lê milyon reftarên dubarekirî dikarin hawîrdorek tevahî ya
cîhanê ji nû ve çêbikin.
Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:
Ez beşdarê kîjan reftarê dibim?
Ez alîkariya asayîkirina kîjan reftarê dikim?
Nifşên pêşerojê dê kîjan reftarê mîras bigirin?
Ev reftar dê alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê bike?

PERWERDEHÎ, MAMOSTE Û KARAKTER

Perwerdehî jî divê bi Karakter û Hevgirtî were lêkolînkirin.
Zarok tenê agahiyê mîras nagirin.
Zarok reftarê mîras digirin.
Zarok temaşê dikin:
Mezin çawa tev digerin.
Mamoste çawa tev digerin.
Desthilat çawa tev digere.
Pergal çawa tev digerin.
Mirov çawa reaksiyon nîşan didin.
Mirov çawa bêdeng dimînin.
Mirov çawa dipirsin.

Mirov çawa ji pirsandinê dûr dikevin.

Zarok dikarin hêdî hêdî wan reftaran bi xwe mîras bigirin.

Ev ne derbarê êrîşkirina mamosteyan de ye.

Ev derbarê fêmkirina hawîrdora ku wan şekil dide ye.

Mirov divê bipirsin:

Zarok bi dubareyî kîjan reftaran dibînin?

Zarok bi dubareyî kîjan reftaran mîras digirin?

Zarok bi dubareyî ji bo kîjan reftaran têne xelatkirin?

Zarok bi dubareyî ji pirsandina kîjan reftaran têne dûrxistin?

Perwerdehî nikare bi rastî baş bibe heke reftara dubarekirî
ne-xuyayî bimîne.

HIŞYARIYA MIROVÎ Û FÊRBÛN JI HAWÎRDORA CÎHANÊ

Yek ji mezintirîn rêyên wînda yên pêşketina mirovahî fêrbûna ji
tiştê ku jixwe xuyayî ye.

Ev tişt her dem ji mirovahiyê re tîn nîşandan:

Nakokî.

Girêdayîbûn.

Bêdengî.

Desthilat.

Tirs.

Şopandin.

Asayîkirin.

Teşwîq.

Dubarebûn.

Reftar.

Lê mirovahî bi rastî nehatiye hînkirin ka çawa ji van mekanîzmayan fêr bibe.

Mirov gelek caran li benda hînkirinê ne, di dema ku jixwe di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de rawestiyane.

Hawîrdora cîhanê bi xwe ders e.

Hawîrdora cîhanê bi xwe delîl e.

Hawîrdora cîhanê bi xwe derfeta fêrbûnê ye.

Hawîrdora cîhanê bi xwe mamoste ye.

Hişyariya mirovî pêş dikeve dema mirov dev ji reaksiyonê li tiştê ku tê nîşandan berdidin û dest pê dikin ji tiştê ku tê nîşandan fêr bibin.

Ji ber vê yekê mirov divê bipirsin:

Ev çi nîşan dide?

Ev çi hîn dike?

Mirovahî dikare ji vê çi fêr bibe?

Kîjan şêwaza dubarekirî tê eşkerekirin?

Kîjan reftar tê eşkerekirin?

Kîjan hawîrdora cîhanê tê ji nû ve çêkirin?

Dema mirov fêr dibin van pirsan bikin, ew dest pê dikin ji reaksiyonê ber bi fêmkirinê ve biçin.

KARAKTER Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Karakter û Hevgirtîti beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ve ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema nakokiyên dubarekirî ne-xuyayî dimînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov tiştek dibêjin û bi dubareyî tiştek din dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema wêne ji reftarê girîngtir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema navûdeng ji hevgirtîtiyê girîngtir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema du-pîvanî asayî dimîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema teşwîq bi dubareyî li ser prensîban serdest dibin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema reftarên dubarekirî bê lêkolîn têne mîrasgirtin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema zarok reftaran mîras digirin bêtî ku werin hînîkirin ka çawa wan bipirsin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov li tiştê ku tê nîşandan reaksiyon nîşan didin li şûna ku jê fêr bibin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hat û çî wê şêkil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Teşwîq û Qezenc dipirse çi reftarê xelat dike û diparêze.

Karakter û Hevgirtûtî dipirse:

Ma reftar bi dubareyî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê?

Reftar çi nîşan dide?

Nakokî çi hîn dike?

Şêwaza dubarekirî çi eşkere dike?

Mirovahî dikare ji tiştê ku tê nîşandan çi fêr bibe?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin şêwazan nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin nakokiyan nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin hevgirtûtiyê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dikin ji tiştê ku hawîrdora cîhanê jixwe nîşan dide fêr bibin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê derbasî lêkolînê dibin.

Ji lêkolînê derbasî dîtînê dibin.

Ji dîtînê derbasî fêmkirinê dibin.

Ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Bi vî awayî mirov ji bûna berhemên hawîrdora cîhanê derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

BEŞA 5 - DESTÛRA PIRSANDINÊ

DESTÛRA PIRSANDINÊ BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku mirov divê fêr bibin ka çawa hawîrdora cîhanê bibînin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Beşa 2 destnîşan kir ku mirov divê bikolin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirov divê fêr bikin kîjan teşwîq reftarê xelat dikin, diparêzin û dubare dikin.

Beşa 4 destnîşan kir ku mirov divê ji tiştê ku reftara dubarekirî jixwe nîşan dide fêr bibin.

Beşa 5 niha derbasî Destûra Pirsandinê dibe.

Destûra Pirsandinê heye ji ber ku mirov ji hêla hawîrdorên ku wan hîn dikin qebûl bikin, bişopînin, dubare bikin, guhdar bibin û bêdeng bimînin ve têne şekildan û nayên hînkirin ka çawa vê bipirsin.

Mirov têne hînkirin çi bifikirin bêyî ku werin hînkirin ka çawa fikirîn bi xwe bi rastî bipirsin.

Mirov têne hînkirin çi bawer bikin û nayên hînkirin ka bawerî çawa hate çêkirin.

Mirov têne hînkirin çi dubare bikin û nayên hînkirin ka tiştê ku tê dubarekirin çawa were lêkolînkirin.

Mirov têne hînkirin kî bawer bikin û nayên hînkirin ka bawerîdanê çawa bipirsin.

Mirov têne hînkirin kîjan desthilatê qebûl bikin û nayên hînkirin ka desthilatê çawa bipirsin.

Mirov têne hînkirin ka çawa di nav pergalan de kar bikin û nayên hînkirin ka pergala çawa bipirsin.

Ev yek ji mezintirîn astengên pêşketina mirovahî çêdike.

Mirov dikarin dest pê bikin hîs bikin ku pirsandin hewceyê destûrê ye.

Destûra desthilatê.

Destûra pergala.

Destûra mamosteyan.

Destûra dêûbavan.

Destûra karkerdanan.

Destûra hikûmetê.

Destûra medyayê.

Destûra pisporan.

Destûra koman.

Destûra populerbûnê.

Destûra qebûlkirina civakî.

Destûra hawîrdora cîhanê ya li dora wan.

Destûra Pirsandinê mirovan hîn dike bipirsin:

Ma destûra min heye vê bipirsim?

Kî min hîn kir ku ez hewceyê destûrê me?

Ez ditirsim heke bipirsim çi bibe?

Heke ez nepirsim kî sûd werdigire?

Dema pirsandin tê dûrxistin kîjan reftar tê parastin?

Dema mirov li benda destûra pirsandinê dimînin kîjan hawîrdora cîhanê tê dîsaçêkirin?

Destûra Pirsandinê tenê derbarê pirsan kirinê de nîne.

Ew derbarê fêmkirina çima mirov ji destpêkê xwe ji pirsandinê radigirin de ye.

Destûra Pirsandinê her wiha mirovan hîn dike destûrê bi xwe bipirsin.

ŞERTKIRIN Û STRUKTÛRÊN DESTÛRÊ YÊ TEMAMÊ JIYANÊ

Mirov gelek caran têne şertkirin ku di tevahiya jiyana xwe de li destûrê bigerin.

Zarok dikarin ji mezinan destûr bixwazin.

Xwendekar dikarin ji mamosteyan destûr bixwazin.

Karmend dikarin ji karkerdanan destûr bixwazin.

Mirov dikarin ji pergala destûr bixwazin.

Mirov dikarin ji koman destûr bixwazin.

Mirov dikarin ji desthilatê destûr bixwazin.

Mirov dikarin ji civakê bi xwe destûr bixwazin.

Di nav demê de, ev reftar dikare bibe asayî.

Mirov dikarin hêdî hêdî dev ji baweriya bi çavdêriyên xwe berdin.

Ew dikarin hêdî hêdî dev ji baweriya bi kapasîteya xwe ya fêrbûnê berdin.

Ew dikarin hêdî hêdî dev ji pirsandina tiştê ku tê nîşandan berdin.

Mirov dikarin qasî li lêgerîna destûrê adet bikin ku êdî nas nekin ew vê dikin.

Struktûrên destûrê di dawiyê de dikarin ne-xuyayî bibin.

Mirov dibe ku êdî fêm nekin ku ew di nav wan de kar dikin.

Mirov divê bipirsin:

Kî min hîn kir ku destûr bixwazim?

Ez kengê dest pê kir ku destûr bixwazim?

Kîjan struktûrên destûrê min mîras girtine?

Ma ez bawerî bi kapasîteya xwe ya fêrbûnê dikim?

Yan ez li benda pejirandinê me berî ku fêr bibim?

LI BENDA DESTÛRA FÊRBÛNÊ

Mirov gelek caran li benda hînîkirinê ne, di dema ku jixwe di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de rawestiyane.

Hawîrdora cîhanê jixwe reftar, nakokî, dubarebûn, girêdayîbûn, bêdengî, desthilat, teşwîq, tirs, encam û şêwazên dubarekirî nîşan dide.

Lê mirov dikarin hîn li benda kesekî din bimînin ku ji wan re bibêje çi girîng e.

Dikarin li benda desthilatê bimînin ku wê bipejirîne.

Dikarin li benda medyayê bimînin ku wê nîşan bide.

Dibe ku ew li benda pisporan bimînin ku wê rave bikin.

Dibe ku li benda mamosteyan bimînin ku wê hîn bikin.

Dibe ku li benda koman bimînin ku wê qebûl bikin.

Dibe ku li benda populerbûnê bimînin berî ku wê bikolin.

Dibe ku li benda destûrê bimînin berî ku fêr bibin.

Mirovahî gelek caran li benda destûrê dimîne da ku ji cîhanek ku jixwe xuyayî ye fêr bibe.

Ev tê wateya ku mirov dikarin di nav hawîrdora cîhanê de bijîn bêyî ku jê fêr bibin.

Dikarin tiştê ku tê nîşandan bibînin û dîsa jî nepirsin.

Dikarin nakokiyê bibînin û dîsa jî li benda kesekî din bimînin ku wê rave bike.

Dikarin reftara dubarekirî bibînin û dîsa jî li benda kesekî din bimînin ku pirsandina wê bipejirîne.

Dikarin pergala bibînin ku heman şewazan dubare dikin û dîsa jî li benda kesekî din bimînin ku bibêje ew girîng e.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez ji hawîrdora cîhanê fêr dibim?

Yan ez li benda destûrê me ku jê fêr bibim?

Ma ez tiştê ku tê nîşandan dipirsim?

Yan ez li benda kesekî din im ku berî min wê bipirse?

Ma ez hişê xwe bikar tînim?

Yan ez li benda çavkaniyek din im ku biryar bide çi heqê baldanê heye?

Cîhan dibistana rastîn e.

Lê mirov nikarin ji cîhanê fêr bibin heke li benda destûra pirsandina wê bin.

DESTHILAT, PEJIRANDIN Û FIKIRÎNA RADESTKIRÎ

Mirov têne hînkirin ku bawerî bi desthilatê bikin bêyî ku bi rastî werin hînkirin ka desthilatê çawa bipirsin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi sernavan bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi rolan bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi pozîsyonan bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi pergalan bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi daxuyaniyên fermî bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi çavkaniyên pejirandî bikin.

Ew têne hînkirin ku bawerî bi tiştê ku wekî qebûlkirî tê pêşkêşkirin bikin.

Ev dikare fikirîna radestkirî çêbike.

Fikirîna radestkirî dema pêk tê ku mirov dihêlin kesek din, rol, pergal, çavkanî, kom an desthilat biryar bide ew destûr hene çi

bipirsin, çi bawer bikin, çi qebûl bikin, çi dubare bikin an çi red bikin.

Mirov dikarin bawer bikin ku bi serbixweyi difikirin di dema ku hîn di nav sînorên ku yên din çêkirine de difikirin.

Dibe ku tiştek bipirsin di dema ku çarçoveya berfirehtir bêpirs dimîne.

Dibe ku desthilatekê red bikin û ya din qebûl bikin.

Dibe ku vegotinekê bihêlin û bikevin ya din.

Dibe ku li encamekê bisekinin ji ber ku kesek ku ew jixwe bawer dikin wê pejirandiye.

Destûra Pirsandinê mirovan hîn dike bipirsin:

Ma ez ji bo xwe difikirim?

Yan ez dihêlim çavkaniyek din li şûna min bifikire?

Ma ez çarçoveya bi xwe dipirsim?

Yan ez tenê di nav çarçoveya ku ji min re hatiye dayîn de dipirsim?

Ma ez bawerî bi delîlan dikim?

Yan ez bawerî bi pejirandinê dikim?

Ma ez fêmkirinê dişopînim?

Yan ez desthilatê dişopînim?

Ramana serbixwe nikare pêş bikeve heke mirov pirsandinê radeştî yên din bikin.

TIRS, AÎDIYET Û GUNCÎN

Mirov gelek caran xwe ji pirsandinê radigirin ji ber ku pirsandin dikare aîdiyetê tehdîd bike.

Dibe ku ji redkirinê bitirsin.

Dibe ku ji rexnekirinê bitirsin.

Dibe ku ji tinazkirinê bitirsin.

Dibe ku ji tenêtkirinê bitirsin.

Dibe ku ji windakirina pejirandinê bitirsin.

Dibe ku ji windakirina statûyê bitirsin.

Dibe ku ji windakirina karê bitirsin.

Dibe ku ji windakirina têkiliyan bitirsin.

Dibe ku ji tenê rawestanê bitirsin.

Aîdiyet dikare ji pirsandinê hêzdartir bibe.

Pejirandin dikare ji rastiye hêzdartir bibe.

Tirs dikare ji fêmkirinê hêzdartir bibe.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku dixwazin xwe biguncînin.

Mirov dikarin tiştê ku yên din dubare dikin dubare bikin ji ber ku dixwazin aîd bin.

Mirov dikarin tiştê ku yên din diparêzin biparêzin ji ber ku ji derxistinê ditirsin.

Mirov dikarin ji pirsan dûr bimînin ji ber ku naxwazin cuda xuya bikin.

Mirov dikarin reftara yê din bişopînin berî ku fêmbikin çidişopînin.

Ev rasterast bi Teşwîq û Qezenc re girêdayî ye.

Mirov dibe ku ne tenê ji pirsandinê dûr bimînin ji ber ku bawer dikin tiştek rast e.

Dibe ku ji pirsandinê dûr bimînin ji ber ku pirsandin tiştê ku pê ve girêdayî ne, aîd in an ji windakirina wê ditirsin tehdîd dike.

Mirov divê bipirsin:

Heke ez vê bipirsim ez ji windakirina çidiitirsim?

Ma ez bêdeng dimînim ji ber ku fêmbikim?

Yan ez bêdeng dimînim ji ber ku jiderxistinê ditirsim?

Ma ez razî me ji ber ku min lê koliye?

Yan ez razî me ji ber ku dixwazim aîd bim?

Ma ez vê dubare dikim ji ber ku rast e?

Yan ez vê dubare dikim ji ber ku yê din dubare dikin?

Destûra Pirsandinê mirovan hîn dike rastiyê ji aîdiyetê cuda bikin.

ŞOPANDIN, GUNCÎN Û QEBÛLKIRINA CIVAKÎ

Hawîrdorên mirovî gelek caran şopandinê xelat dikin.

Mirov dikarin ji bo razîbûnê werin xelatkirin.

Ji bo dubarekirinê werin xelatkirin.

Ji bo pabendbûnê werin xelatkirin.

Ji bo di nav sînorên qebûlkirî de mayîne werin xelatkirin.

Ji bo nepirsandina tiştê ku yê din qebûl dikin werin xelatkirin.

Guncîn dikare bibe asayî.

Asayîkirin dikare bibe mîras.

Reftara mîrsgirti dikare bibe rastiya qebûlkirî.

Paşê mirov dikarin qebûlkirina civakî bi rastiye re tevlihev bikin.

Dibe ku bawer bikin tiştek rast e ji ber ku gelek mirov wê qebûl dikin.

Dibe ku bawer bikin tiştek ewle ye ji ber ku gelek mirov wê dişopînin.

Dibe ku bawer bikin pirsandina tiştek şaş e ji ber ku kê mîrov wê dipirsin.

Dibe ku bawer bikin tiştek girîng nîne ji ber ku pejirandin, gihîştin, statû an populerbûn jê re nehatiye dayîn.

Mîrov her wiha dikarin ji cudabûnê bitirsin.

Ji cuda rawestanê bitirsin.

Ji neguncînê bitirsin.

Ji şaş xuya kirinê bitirsin.

Ji tenêbûnê bitirsin.

Mîrov divê bipirsin:

Ma ez dişopînim ji ber ku fê mî dikim?

Yan ez dişopînim ji ber ku yê din dişopînin?

Ma ez qebûl dikim ji ber ku delîl wê piştgirî dike?

Yan ez qebûl dikim ji ber ku civakî hatiye qebûlkirin?

Ma ez ji pirsandinê dûr dimînim ji ber ku min lê koliye?

Yan ji ber ku pirsandina wê dê min cuda bike?

Şopandin fêmkirin nîne.

Guncîn rastî nîne.

Qebûlkirina civakî delîl nîne.

Struktûrên destûrê dikarin bibin yek ji mezintirîn mekanîzmayên ku dihêlin pirsgerêkên dubarekirî yê cîhanê berdewam bikin.

Destûra Pirsandinê girîng e ji ber ku mirov nikarin bibin ramanvanên serbixwe dema ku ji pejirandina civakî re girêdayî ne da ku biryar bide çi dikare were pirsîn.

ZAROK, PERWERDEHÎ Û WINDAKIRINA KAPASÎTEYA PIRSANDINÊ

Zarok bi xwezayî pirsan dikin.

Zarok gelek caran dixwazin bizanin çima.

Ew dipirsin çima tişt qewimin.

Ew dipirsin çima mirov bi hin awayan tev digerin.

Ew dipirsin çima rêzik hene.

Ew dipirsin çima mezin tiştek dibêjin û tiştek din dikin.

Ew dipirsin ji ber ku hewl didin fêm bikin.

Lê hawîrdora cîhanê dikare hêdî hêdî zarokan ji pirsandinê dûr bike.

Zarok dikarin werin hînkirin ku bêdeng bin.

Zarok dikarin werin hînkirin ku qebûl bikin.

Zarok dikarin werin hînkirin ku dubare bikin.

Zarok dikarin werin hînkirin ku guhdar bin.

Zarok dikarin werin hînkirin ku dev ji pirsîna "çima" berdin.

Zarok dikarin werin hînkirin ku pirsandin bêedebî ye.

Zarok dikarin werin hînkirin ku pirsandina desthilatê şaş e.

Zarok dikarin werin hînkirin ku bersivên rast ji pirsên baştir girîngtir in.

Zarok dikarin werin hînkirin ku pejirandin ji fêmkirinê girîngtir e.

Dibe ku zarok heta wekî dijwar, astengker, pirsgirêk an kesê ku pirsgirêkan çêdike werin etîketkirin, tenê ji ber ku pirsên wan sînorên qebûlkirî meydaxwend dikin.

Perwerdehî gelek caran bersivan ji pirsandinê zêdetir xelat dike.

Gelek caran dubarekirinê ji lêkolînê zêdetir xelat dike.

Gelek caran guhdariyê ji ramana serbixwe zêdetir xelat dike.

Gelek caran zarokan amade dike ku di nav hawîrdora cîhanê de kar bikin bêyî ku wan hîn bike ka çawa wê bi rastî bipirsin.

Ji ber vê yekê Destûra Pirsandinê ji bo perwerdehiyê krîtîk e.

Heke zarok kapasîteya pirsandinê winda bikin, dikarin hawîrdora cîhanê mîras bigirin bêyî ku fêr bikin çî wê şêkil dide.

Heke zarok nayên hînîkirin ka çawa bi ewlehî û bi rastî bipirsin, dikarin bibin berhemên heman şêwazên dubarekirî ku tê de ji dayik bûne.

Mirov divê bipirsin:

Ma zarok têne hînîkirin ka çawa bipirsin?

Yan tenê ka çawa bersiv bidin?

Ma zarok têne hînîkirin ka çawa bikolin?

Yan tenê ka çawa dubare bikin?

Ma zarok têne hînîkirin ka çawa ji hawîrdora cîhanê fêr bibin?

Yan têne amadekirin ku di nav wê de kar bikin?

Zarok hewceyê destûra pirsandinê ne ji ber ku pirsandin yek ji rêyên ber bi dîtî, fêmkirin, fêrbûn û ramana serbixwe ve ye.

ÇIMA DESTÛRA PIRSANDINÊ GIRÎNG E

Destûra Pirsandinê girîng e ji ber ku mirov nikarin ji cîhanek ku hîs nakin destûra pirsandina wê hene fêr bibin.

Struktûrên destûrê yên ne-xuyayî dikarin bibin sînoren psîkolojîk ku mirov dev ji dîtina wan berdidin.

Mirov dikarin bi fîzîkî azad bin, lê di hişê xwe de di nav sînoren ku mîras girtine de kar bikin.

Mirov dikarin jiyanê xwe li benda kesekî din derbas bikin ku pirsgerêkên ku ew bi xwe beşdarê wan in çareser bike.

Dikarin li benda rêberan bin.

Dikarin li benda pergalan bin.

Dikarin li benda pisporan bin.

Dikarin li benda desthilatê bin.

Dikarin li benda kesekî din bin ku tev bigere.

Mirovahî nikare bibe ramanvanên serbixwe di dema ku li benda destûra ramana serbixwe ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve di dema ku mirov li benda destûrê ne da ku bibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hat û çî wê şekil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Teşwîq û Qezenc dipirse çî reftarê xelat dike û diparêze.

Karakter û Hevgirtîti dipirse ma reftar bi dubareyî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse:

Kî an çî mirovan bawer kir ku pirsandin hewceyê destûrê ye?

Dema mirov dipirsin çî dibe?

Dema mirov napirsin çî dibe?

Dema pirsandin tê dîrxistin kîjan reftar tê parastin?

Dema mirov li benda destûra pirsandinê dimînin kîjan hawîrdora cîhanê tê dîsaçêkirin?

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin sînorên ne-xuyayî yên li dora fikirîna xwe bibînin.

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin fikirîna radestkirî nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin bêdengiya li ser tirsê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin guncînê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin pejirandina civakî wekî mekanîzmek nas bikin.

Bi vî awayî ji qebûlkirinê derbasî pirsandinê dibin.

Ji pirsandinê derbasî dîtînê dibin.

Ji dîtînê derbasî fêmkirinê dibin.

Ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Bi vî awayî ji bûna berhemên hawîrdora cîhanê derbasî fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

SANSÛRA XWE Û DESTÛRA NAVXWEYÎ

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku mirov dikarin dest pê bikin hîs bikin ku pirsandin hewceyê destûrê ye.

Ev beş niha derbasî yek ji mezintirîn mekanîzmayên ne-xuyayî dibe ku di nav hawîrdora cîhanê de dixebite.

Mirov gelek çaran berî ku kesek din wan rawestîne xwe ji pirsandinê radigirin.

Ew xwe sansûr dîkin.

Ew xwe bêdeng dikin.

Ew çavdêriyên xwe red dikin.

Ew nakokiyan paşguh dikin.

Ew ji pirsên dijwar dûr dikevin.

Ew meraqa xwe ditepisînin.

Ew xwe ji axaftinê radigirin.

Mirov dikarin bifikirin:

Divê ez vê nepirsim.

Divê ez wê nebêjim.

Divê ez nepirsim.

Divê ez vê bi tenê bihêlim.

Divê ez wê meydanxwend nekim.

Divê ez cuda narawestim.

Mirov dikarin hêdî hêdî bibin astenga xwe ya fêrbûnê.

Mirov divê bipirsin:

Çima ez xwe radigirim?

Ez ji çi ditirsim?

Kî min hîn kir ku ji pirsandinê bitirsim?

Ez kîjan encaman di xeyala xwe de çêdikim?

Ma ez rastiyê diparêzim?

Yan ez rahatî, pejirandin, aîdiyet an girêdayîbûnê diparêzim?

Destûra Pirsandinê mirovan hîn dike sînoren navxweyî yê ku fêrbûnê berî ku dest pê bike rawestînin nas bikin.

Destûra Pirsandinê her wiha mirovan hîn dike destûrê bi xwe bipirsin.

STRUKTÛRÊN DESTÛRÊ YÊ NE-XUYAYÎ

Struktûrên destûrê di dawiyê de dikarin ne-xuyayî bibin.

Mirov dibe ku êdî fêr nekin ku ew di nav wan de kar dikin.

Mirov dikarin bawer bikin ku ramanvanên azad in di dema ku hîn di nav sînoren mîrasgirti de kar dikin.

Dibe ku bawer bikin dipirsin di dema ku hîn tenê di nav deverên pejiwandî yê pirsandinê de dimînin.

Dibe ku bawer bikin serbixwe ne di dema ku hîn li pejiwandina yê din digerin.

Mirov dikarin bi fîzîkî azad bin lê bi psîkolojîkî sînorkirî.

Ne ji ber ku kesek bi fîzîkî wan rawestîne, lê ji ber ku struktûrên destûrê yê ne-xuyayî bûne asayî.

Mirov dikarin qasî li lêgerîna destûrê adet bikin ku êdî nas nekin ew vê dikin.

Mirov divê bipirsin:

Destûra min heye çi bipirsim?

Kî wan sînoran diyarkir?

Ez tu carî çi nepirsîme?

Ji min re çi hatiye hînkirin ku nepirsim?

Pirsandina çi min nerehet dike?

Ez ditirsim heke wê bipirsim çi bibe?

Struktûrên destûrê yên ne-xuyayî dikarin bibin sînorên psîkolojîk ku mirov dev ji dîtina wan berdidin.

REFTARA KOMÊ Û DESTÛRA KOLEKTÎF

Mirov fêrxwazên civakî ne.

Mirov gelek caran ji reftara yên din fêr dibin.

Mirov koman temaşe dikin.

Mirov koman kopî dikin.

Mirov tiştê koman dubare dikin.

Mirov koman dişopînin.

Mirov koman diparêzin.

Mirov ji koman qebûlîkirinê dixwazin.

Ji ber vê yekê kom dikarin struktûrên destûrê yên kolektîf çêbikin.

Mirov dikarin dema yên din dipirsin ewle hîs bikin.

Dikarin dema yên din bêdeng dimînin bêdeng bimînin.

Dikarin dema yên din dişopînin bişopînin.

Dikarin dema yên din dubare dikin dubare bikin.

Dikarin tenê ji ber ku tu kesek din napirse ji pirsandinê dûr bimînin.

Reftara kolektîf dikare ji fêmkirina takekesî hêzdartir bibe.

Mirov divê bipirsin:

Ev kom kîjan reftar xelat dike?

Ev kom ji kîjan reftarê dûr dike?

Ev kom kîjan reftar asayî dike?

Ev kom kîjan reftar diparêze?

Ma ez bi serbixweyi difikirim?

Yan ez reftara komê kopî dikim?

Kom bixweber fêmkirinê çênakin.

Kom dikarin dubarebûnê jî ji nû ve çêbikin.

BÊDENGÎ, GUHDARÎ Û BEŞDARÎ

Bêdengî yek ji hêzdartirîn mekanîzmayên destûrê ye ku di nav hawîrdora cîhanê de dixebite.

Mirov gelek caran difikirin bêdengî tu tişt nîne.

Lê bêdengî dikare bibe beşdarî.

Bêdengî dikare bibe parastin.

Bêdengî dikare bibe beşdarîkirin.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ji encaman ditirsin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku bi pergalan ve girêdayî ne.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ji cuda rawestanê ditirsin.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku bêdengî wekî reftarek asayî mîras girtine.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku hîn bûne guhdarî tê xelatkirin.

Mirov divê bipirsin:

Kî ji bêdengiyê sûd werdigire?

Kîjan reftar tê parastin?

Kîjan nakokî tê hiştin ku berdewam bike?

Kîjan hawîrdora cîhanê tê dîsaçêkirin?

Mirov divê fêhm bikin ku guhdarî bixweber fêmkirin nîne.

Guhdarî bixweber rastî nîne.

Beşdarî her dem çalak nîne.

Mirov dikarin tenê bi berdewamkirina reftarên ku tu carî nekoliye beşdar bibin.

Struktûrên destûrê dikarin bibin yek ji mezintirîn mekanîzmayên ku dihêlin pirsgerêkên dubarekirî yên cîhanê berdewam bikin.

RÛYÎBÛN, WÊNE Û QEBÛLKIRINA CIVAKÎ

Mirov gelek caran fêr dibin wêne rêve bibin berî ku fêr bibin fêmkirinê pêş bixin.

Mirov dikarin di serkeftî xuya kirinê de jêhatî bibin.

Dikarin di kêfxweş xuya kirinê de jêhatî bibin.

Mirov dikarin di zanayî xuya kirinê de jêhatî bibin.
 Dikarin di girîng xuya kirinê de jêhatî bibin.
 Dikarin di qebûlkirî xuya kirinê de jêhatî bibin.
 Hawîrdorên civakî dikarin pêşkêşkirinê xelat bikin.
 Mirov dikarin gotinên yên din kopî bikin.
 Dikarin reftara yên din kopî bikin.
 Dikarin xuyanga yên din kopî bikin.
 Dikarin tiştê ku bawer dikin populer e kopî bikin.
 Dikarin hestên xwe yên rast veşêrin.
 Dikarin jiyanên ku rastiyê nîşan nadin pêşkêş bikin.
 Dikarin wêneyê li şûna rastiyê biparêzin.
 Mirov dikarin salan xwe wekî kêfxweş nîşan bidin di dema ku
 hesta xwe ya rast veşêrin.
 Mirov dikarin di parastina wêneyekê de asê bibin ku êdî xwe tê
 de nas nakin.
 Mirov divê bipirsin:
 Ez hewl didim çi biparêzim?
 Ma ez rastiyê nîşan didim?
 Yan ez wêneyekê nîşan didim?
 Ma ez bi serbixweyi difikirim?
 Yan ez tiştê ku serkeftî xuya dike kopî dikim?
 Ma ez ji hawîrdora cîhanê fêr dibim?

Yan ez fêr dibim ka çawa xwe pê biguncînim?

Rûyîbûn dikare bibe mekanîzmek din ku pirsandinê rawestîne.

Mirov dikarin ji windakirina wêneyek ku salan avakiriye bitirsin.

DESTÛRA CUDÂ BÛNÊ

Yek ji mezintirîn astengên ne-xuyayî yên pirsandinê tîrsa cuda bûnê ye.

Mirov dikarin ji cuda rawestanê bitirsin.

Ji nerazîbûnê bitirsin.

Ji şaş xuya kirinê bitirsin.

Ji dadbarkirinê bitirsin.

Ji tenêbûnê bitirsin.

Ji windakirina qebûlkirinê bitirsin.

Ji windakirina aîdiyetê bitirsin.

Ji bûna kesekî derveyî komê bitirsin.

Ev dikare zextek pir mezin a guncînê çêbike.

Mirov di dawiyê de dikarin fêr bibin ku guncîn ji fêmkirinê ewletir e.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez hewl didim fêm bikim?

Yan ez hewl didim xwe biguncînim?

Ma ez rastiye diparêzim?

Yan ez aîdiyetê diparêzim?

Ma ez fêmkirinê dişopînim?

Yan ez qebûlkirinê dişopînim?

Pêşketina mirovahî gelek caran dema mirov dev ji tirsê cuda bûnê berdidin dest pê dike.

LI BENDA YÊN DIN JI BO ÇARESERKIRINA PIRSGIRÊKAN

Mirov gelek caran li benda kesekî din dimînin ku pirsgirêkên ku ew bi xwe beşdarê wan in çareser bike.

Dikarin li benda rêberan bimînin.

Dikarin li benda pergala bimînin.

Dikarin li benda pîşporan bimînin.

Dikarin li benda desthilatê bimînin.

Dikarin li benda kesekî din bimînin ku tev bigere.

Lê hawîrdora cîhanê bi beşdariya kolektîf a milyon kesan ji nû ve tê çêkirin.

Kesek hîn dike.

Kesek dubare dike.

Kesek ferz dike.

Kesek dipejirîne.

Kesek diparêze.

Kesek bêdeng dimîne.

Kesek dişopîne.

Bi tenê ev reftar dikarin biçûk xuya bikin.

Bi hev re ew dikarin hawîrdorek tevahî ya cîhanê ji nû ve çêbikin.

Mirov divê bipirsin:

Ez beşdarê çi dibim?

Ez alîkariya dîsaçêkirina çi dikim?

Ez kîjan reftar dubare dikim?

Ez kîjan reftar diparêzim?

Ez kîjan reftar asayî dikim?

Mirovahî nikare pîrsgirêkên dubarekirî çareser bike di dema ku li benda kesekî din e ku wan çareser bike.

HIŞYARIYA MIROVÎ Û DESTÛRA PIRSANDINÊ

Hişyariya mirovî pêş dikeve dema mirov dev ji li benda destûra fêrbûnê mayînê berdidin.

Mirov gelek caran li benda hînîkirinê ne, di dema ku jixwe di nav mezintirîn hawîrdora fêrbûnê ya ku heye de rawestiyane.

Hawîrdora cîhanê bi xwe ders e.

Hawîrdora cîhanê bi xwe delîl e.

Hawîrdora cîhanê bi xwe derfeta fêrbûnê ye.

Hawîrdora cîhanê bi xwe mamoste ye.

Mirov hewceyê destûrê nînin da ku ji tiştê ku jixwe xuyayî ye fêr bibin.

Ew hewceyê amûran in da ku wê fêm bikin.

Mirovahî gelek caran li benda destûrê dimîne da ku ji cîhanek ku jixwe xuyayî ye fêr bibe.

Ji ber vê yekê Destûra Pirsandinê girîng e.

Ew sînorên ne-xuyayî yên ku fêrbûnê rawestînin radike.

DESTÛRA PIRSANDINÊ Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Destûra Pirsandinê beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ve ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov li benda destûra pirsandinê dimînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema fikirîna radestkirî cihê ramana serbixwe digire.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema aîdiyet ji rastiye hêzdartir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema tirs ji fêmkirinê hêzdartir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema qebûlkirina civakê reftarê kontrol dike.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema rûyîbûn dibe asayî.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema zarok kapasîteya pirsandinê winda dikin û dibin mezinên ku berî fêrbûnê hîn li destûrê digerin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema mirov xwe ji fêrbûnê radigirin berî ku fêrbûn dest pê bike.

Mirovahî nikare bibe ramanvanên serbixwe di dema ku li benda destûra ramana serbixwe ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve di dema ku mirov li benda destûrê ne da ku bibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku hat û çî wê şekil da.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Teşwîq û Qezenc dipirse çî reftarê xelat dike û diparêze.

Karakter û Hevgirtîti dipirse ma reftara dubarekirî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse:

Kî an çî destûrê kontrol dike?

Çî mirovan ji pirsandinê radigire?

Dema pirsandin tê dîrxistin kîjan reftar tê parastin?

Dema mirov li benda destûrê dimînin kîjan hawîrdora cîhanê tê dîsaçêkirin?

Dema mirov dev ji li benda destûra fêrbûnê berdidin çî dibe?

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin sînorên ne-xuyayî yên li dora fikirîna xwe nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin sansûra xwe nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin reftara komê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin bêdengiya li ser tirsê nas bikin.

Bi vî awayî dest pê dîkin rûyîbûnê nas bikin.

Bi vî awayî mirov ji qebûlîkirinê derbasî pirsandinê dibin.

Ji pirsandinê derbasî dîtînê dibin.

Ji dîtînê derbasî fêmkirinê dibin.

Ji fêmkirinê derbasî fêrbûnê dibin.

Ji fêrbûnê derbasî ramana serbixwe dibin.

Bi vî awayî mirov ji bûna berhemên hawîrdora cîhanê derbasî
fêrxwazên hawîrdora cîhanê dibin.

BEŞA 6 - BANDORA HESTYARÎ

BANDORA HESTYARÎ BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku mirov divê fêr bibin ka çawa hawîrdora cîhanê bibînin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Beşa 2 destnîşan kir ku mirov divê bikolin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirov divê fêm bikin kîjan teşwîq reftarê xelat dikin, diparêzin û dubare dikin.

Beşa 4 destnîşan kir ku mirov divê ji tiştê ku reftara dubarekirî jixwe nîşan dide fêr bibin.

Beşa 5 destnîşan kir ku mirov divê fêm bikin çima dibe ku berî ku fêrbûn dest pê bike xwe ji pirsandinê radigirin.

Beşa 6 niha derbasî Bandora Hestyarî dibe.

Bandora Hestyarî heye ji ber ku mirov nikarin reftara mirovî, bawerî, bawerîdan, bêdengî, reaksiyon, dubarebûn an fêrbûn bi rastî fêm bikin heta ku fêm nekin hest dikare hişê çawa şekil bide berî ku fêmkirin pêş bikeve.

Mirov berî ku bi tevahî bibin ramanvanên serbixwe hebûnên hestyarî ne.

Mirov dikarin reaksiyon nîşan bidin berî ku fêm bikin.

Dikarin bitirsin berî ku bikolin.

Dikarin biparêzin berî ku bipirsin.

Dikarin bawer bikin berî ku delîlan biceribînin.

Mirov dikarin aliyan hîlbijêrin berî ku fêr bibin.

Mirov dikarin bi hestyarî ve girêdayî bibin berî ku fêr bikin çi wê girêdayîbûnê şekil da.

Ev yek ji mezintirîn astengên pêşketina mirovahî çêdike.

Hest dikare bandorê li tiştê ku mirov qebûl dikin bike.

Bandorê li tiştê ku red dikin bike.

Bandorê li kesê ku bawer dikin bike.

Bandorê li tiştê ku jê ditirsin bike.

Bandorê li tiştê ku diparêzin bike.

Bandorê li tiştê ku jê dûr dikevin bike.

Bandorê li tiştê ku derbarê wê de bêdeng dimînin bike.

Bandorê li tiştê ku dubare dikin bike.

Bandorê li tiştê ku red dikin bipirsin bike.

Bandora Hestyarî mirovan hîn dike bipirsin:

Kîjan hest tê çalakkirin?

Kîjan reaksiyon tê çêkirin?

Kîjan tirs tê şewitandin?

Kîjan hêrs tê bikaranîn?

Kîjan girêdayîbûn tê parastin?

Kîjan bawerî tê parastin?

Ev hest kîjan reftar çêdike?

Ev reaksiyona hestyarî alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê dike?

Bandora Hestyarî ne derbarê rakirina hestan ji mirovahî de ye.

Ew derbarê fêrbûna ka hest çawa mirovahî şekil dide berî ku fêmkirin pêş bikeve ye.

HEST DIJMIN NÎNE

Hest dijmin nîne.

Hest beşek ji mirovbûnê ye.

Hest dikare nîşan bide ku tiştek girîng e.

Hest dikare mirovan ji xeterê haydar bike.

Hest dikare êşê eşkere bike.

Hest dikare lênihêrînê eşkere bike.

Hest dikare tirsê eşkere bike.

Hest dikare girêdayîbûnê eşkere bike.

Hest dikare tiştê ku mirov nîrx didin eşkere bike.

Lê hest bixweber rastî nîne.

Tirs bixweber rastî nîne.

Hêrs bixweber rastî nîne.

Qehir bixweber rastî nîne.

Heyecan bixweber rastî nîne.

Xemgînî bixweber rastî nîne.

Kêfxweşî bixweber rastî nîne.

Acîlî bixweber rastî nîne.

Pêbawerî bixweber rastî nîne.

Mirov dikarin tişteke bi hêz hîs bikin û dîsa jî tiştê ku tê nîşandan şaş fêhm bikin.

Dikarin piştrast hîs bikin û dîsa jî şaş bin.

Dikarin bitirsin û dîsa jî fêhm nekin çi tirsê çêkir.

Dikarin hêrs bibin û dîsa jî mekanîzmaya li bin hêrsê fêhm nekin.

Mirov divê bipirsin:

Ez çi hîs dikim?

Çima ez wisa hîs dikim?

Çi ev hest çêkir?

Kîjan delîl tiştê ku ez hîs dikim piştgirî dike?

Ev hest min ber bi kîjan reftarê ve dide?

Ma ev hest alîkariya min dike fêhm bikim?

Yan ev hest min ji fêrbûnê radigire?

Hest divê were pirsîn, ne ku bi korane were guhdarkirin.

PÊŞKÊŞKIRINA HESTYARÎ DELÎL NÎNE

Pêşkêşkirina hestyarî delîl nîne.

Kesek bi nermî axaftin delîl nîne.

Kesek bi heyecan axaftin delîl nîne.

Kesek bi hêrs axaftin delîl nîne.

Kesek bi samîmiyet axaftin delîl nîne.

Kesek bi bawerî axaftin delîl nîne.

Kesek bi aramî axaftin delîl nîne.

Kesek bi lênihêrîn axaftin delîl nîne.

Kesek xwedî sernavek bûn delîl nîne.

Kesek wekî pispor hate binavkirin delîl nîne.

Mirov dikarin ji pêşkêşkirina hestiyarî bandor bigirin berî ku bikolin ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike an na.

Kesek dikare bi nermî biaxive û dîsa jî xapîne.

Kesek dikare bi dilovanî biaxive û dîsa jî xapandinê bike.

Dikare bi heyecan biaxive û dîsa jî şaş be.

Dikare bi hêrs biaxive û dîsa jî manîpûle bike.

Dikare samîmî xuya bike û dîsa jî rol bilîze.

Dikare bi bawerî biaxive û dîsa jî delîlê wî tune be.

Dikare sernavê xwe bikar bîne da ku bawerî çêbike berî ku rastî were lêkolînkirin.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez bawerî bi delîlan dikim?

Yan ez bawerî bi pêşkêşkirinê dikim?

Ma ez rastiye dibihîzim?

Yan ez li hestê reaksiyon nîşan didim?

Ma delîl ji min re tê nîşandan?

Yan ez bi hestyarî tê bandorkirin da ku qebûl bikim?

Ev rasterast bi Standarda Delîlan re girêdayî ye.

Standarda Delîlan dipirse ma delîl tiştê ku tê îdiakirin piştgirî dike.

Bandora Hestyarî dipirse ma hest tê bikaranîn da ku mirovan bike qebûl bikin berî ku delîl were lêkolînkirin.

PERFORMANSA HESTYARÎ Û WÊNEYA KARAKTERA DEREWÎN

Performansa hestyarî dikare di nav demê de wêneyek derewîn a karakterê çêbike.

Kesek dikare bi dubareyî dilovanî performe bike.

Dikare bi dubareyî samîmiyet performe bike.

Dikare bi dubareyî pêbaweriyê performe bike.

Dikare bi dubareyî aramî performe bike.

Dikare bi dubareyî lênihêrîn performe bike.

Dikare bi dubareyî desthilat performe bike.

Kesek dikare bi dubareyî pisporî performe bike.

Di nav demê de, performansa hestyarî ya dubarekirî dikare wêneyek giştî çêbike ku mirov wê bi karakterê re tevlihev dikin.

Ev rasterast bi Karakter û Hevgirtûtî re girêdayî ye.

Karakter ne tiştê ku kesek bi hestyarî performe dike ye.

Karakter tiştê ku reftar di nav demê de bi dubareyî nîşan dide ye.

Mirov divê bipirsîn:

Kîjan reftar vê pêşkêşkirina hestiyarî piştgirî dike?

Kîjan hevgirtûtî vê wêneyê piştgirî dike?

Kîjan delîl vê bawerîdanê piştgirî dike?

Kîjan teşwîq dikare vê performansê şekil bide?

Dema ev wêneya hestiyarî tê pirsîn çi dibe?

Performansa hestiyarî divê were pirsîn ji ber ku wêneyek derewîn a karakterê dikare mirovan bike bawer bikin berî ku bikolin.

REAKSIYON BERÎ FÊMKIRINÊ

Yek ji mezintirîn sînorên fêrbûna mirovî ev e ku mirov gelek caran reaksiyon nîşan didin berî ku fêmkirinê bikin.

Reaksiyon dikare zû çêbibe.

Fêmkirin xebat dixwaze.

Reaksiyon dikare tawilê hês bibe.

Fêmkirin pirsandin dixwaze.

Reaksiyon dikare piştrast hês bibe.

Fêmkirin lêkolîn dixwaze.

Reaksiyon dikare mirovan bike bawer bikin ku jixwe dizanin.

Fêmkirin daxwaz dike ku mirov hêdî bibin û fêr bibin.

Mirov dikarin tiştek bibînin û tawilê hêrs bibin.

Dikarin tiştekek bibihîzin û taviîê bitirsîn.

Dikarin tiştekek bixwînin û taviîê alîyek hîlbijêrin.

Dikarin tiştekek temaşe bikin û taviîê helwestek biparêzin.

Dikarin tiştekek bijîn û taviîê encamek qebûl bikin.

Lê reaksiyon fêmkirin nîne.

Mirov divê bipirsîn:

Ma ez reaksiyon nîşan didim?

Yan ez fêr dibim?

Ma ez diparêzim?

Yan ez dikolim?

Ma ez alîyek hîlbijêrim?

Yan ez hewl didim fêr bikim?

Ma ez bi hestiyarî tê meşandin?

Yan ez zelal dibînim?

Armanc ne reaksiyon e.

Armanc fêmkirin e.

TIRS WEKÎ MEKANÎZMEK HESTIYARÎ

Tirs yek ji hêzdartirîn mekanîzmayên hestiyarî ye ku di nav hawîrdora cîhanê de dixebite.

Tirs dikare pirsandinê rawestîne.

Dikare axaftinê rawestîne.

Dikare eşkerekirinê rawestîne.
Dikare fêrbûnê rawestîne.
Dikare rastiye rawestîne.
Dikare ramana serbixwe rawestîne.
Tirs dikare pabendiyê çêbike.
Dikare bêdengiyê çêbike.
Dikare guhdariyê çêbike.
Dikare dubarebûnê çêbike.
Mirov dikarin ji desthilatê bitirsin.
Ji pergala bitirsin.
Ji windakirina pereyan bitirsin.
Ji windakirina karê bitirsin.
Ji windakirina aîdiyetê bitirsin.
Ji windakirina pejirandinê bitirsin.
Ji şaşbûnê bitirsin.
Ji tenêbûnê bitirsin.
Ji cuda rawestanê bitirsin.
Tirs dikare ji pirsandinê hêzdartir bibe.
Tirs dikare ji delîlan hêzdartir bibe.
Tirs dikare ji hevgirtîtiyê hêzdartir bibe.
Tirs dikare ji rastiye hêzdartir bibe.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan tirs dixebite?

Kî ji vê tirsê sûd werdigire?

Ev tirs kîjan reftar çêdike?

Ev tirs min ji pirsandina çi radigire?

Ev tirs min ji fêrbûna çi radigire?

Ev tirs alîkariya dîsaçêkirina kîjan hawîrdora cîhanê dike?

Tirs divê bixweber reftarê kontrol neke.

Tirs divê were pirsîn.

HÊRS, QEHIR Û DÎLKETINA HESTYARÎ

Hêrs dikare eşkere bike ku tiştek girîng e.

Lê hêrs dikare fêrbûnê jî rawestîne.

Qehir dikare mirovan hêzdar hîs bike di dema ku pêşiya fêmkirinê digire.

Mirov dikarin ji hêrsê bi hestyarî bîn dîlgirtin.

Dikarin êrîş bikin berî ku bikolin.

Dikarin sûcdar bikin berî ku fêm bikin.

Dikarin dubare bikin berî ku bipirsin.

Dikarin biparêzin berî ku fêr bibin.

Dikarin di nav reaksiyona hestyarî de asê bibin.

Hêrs her wiha dikare ji hêla vegotin, pergal, kom, medya û hawîrdorên civakî ve were bikaranîn da ku mirov li şûna fêmkirinê di reaksiyonê de bimînin.

Mirov her wiha dikarin hêrsê bi rastiyê re tevlihev bikin.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku hêrsdar axivî.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi heyecan xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi hêza hestiyarî diaxive.

Lê hêrs delîl nîne.

Heyecan delîl nîne.

Hêza hestiyarî delîl nîne.

Mirov divê bipirsin:

Ev hêrs çi nîşan dide?

Ev hêrs çi veşêre?

Ev hêrs min dide çi bikim?

Kî ji vê hêrsê sûd werdigire?

Ev qehir kîjan reftar çêdike?

Ma ev hêrs alîkariya min dike fêr bibim?

Yan ew min di nav reaksiyonê de asê dike?

Hêrs divê ne bibe dawîya fêrbûnê.

Hêrs divê bibe tiştek ku mirov jê fêr bibin.

BAWERÎDANA ÇÊKIRÎ Û XAPANDINA HESTYARÎ

Bawerîdan dikare bi hestyarî were çêkirin.

Mirov dikarin werin bandorkirin ku bawer bikin berî ku delîl were lêkolînkirin.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku dilovan xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku aram xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku samîmî xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi bawerî xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi lênihêrîn xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku profesyonel xuya dike.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku sernavek bikar tîne.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku wekî pispor tê pêşkêşkirin.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku çîrokek hestyarî dibêje.

Lê xuyang delîl nîne.

Dilovanî delîl nîne.

Aramî delîl nîne.

Samîmîyet delîl nîne.

Pêbawerî delîl nîne.

Xuyanga profesyonel delîl nîne.

Statûya pisporiyê delîl nîne.

Çîrokek hestyarî bi xwe delîl nîne.

Mirov dikarin bi performansa hestyarî werin xapandin.

Kesek dikare dilovanî performe bike.

Dikare samîmiyet performe bike.

Dikare pêbaweriyê performe bike.

Dikare lênihêrîn performe bike.

Dikare desthilat performe bike.

Dikare pisporî performe bike.

Mirov divê bipirsin:

Kîjan delîl vê bawerîdanê piştgirî dike?

Kîjan reftar vê bawerîdanê piştgirî dike?

Kîjan hevgerîti vê bawerîdanê piştgirî dike?

Kîjan teşwîq dikare vê pêşkêşkirinê şêkil bide?

Ma alîkariya min tê kirin ku fêhm bikim?

Yan ez bi hestiyarî tê meşandin ku bawer bikim?

Bawerîdana çêkirî divê were pirsîn ji ber ku xapandina hestiyarî dikare mirovan bike bawer bikin berî ku delîl were lêkolînkirin.

GIRÊDAYÎBÛNA HESTYARÎ BI BAWERİYÊ RE

Mirov dikarin bi hestiyarî bi baweriyên ve girêdayî bibin.

Dikarin bi vegotinan ve girêdayî bibin.

Bi koman ve girêdayî bibin.

Bi nasnameyan ve girêdayî bibin.

Bi pergala ve girêdayî bibin.

Bi desthilatê ve girêdayî bibin.

Bi derewan ve girêdayî bibin.

Bi tiştê ku mîras girtine ve girêdayî bibin.

Dema girêdayîbûna hestiyarî çêdibe, pirsandin dikare wekî êrîş hîs bibe.

Pirsandina baweriyê dikare wekî pirsandina kesê bi xwe hîs bibe.

Pirsandina komê dikare wekî xiyamet hîs bibe.

Pirsandina pergalê dikare wekî xeter hîs bibe.

Pirsandina vegotinê dikare wekî windahî hîs bibe.

Ev dikare mirovan ji fêrbûnê radigire.

Mirov dikarin baweriyên ku tu carî nekoliye biparêzin ji ber ku wan baweriyên bûne beşek ji tiştê ku ew difikirin kî ne.

Mirov divê bipirsin:

Ma ez rastiyê diparêzim?

Yan ez girêdayîbûnê diparêzim?

Ma ez delîlan diparêzim?

Yan ez nasnameyê diparêzim?

Ma ez vê dikolim?

Yan ez bi hestiyarî wê diparêzim?

Heke ev bawerî şaş bû çî dibe?

Heke ez wê bipirsim ez çî winda dikim?

Girêdayîbûna hestyarî dikare bibe yek ji mezintirîn astengên ramana serbixwe.

HAWÎRDORÊN CIVAKÎ Û BANDORA HESTYARÎ

Hawîrdorên nûjen dikarin her dem hestan çalak bikin.

Tirs ji mirovan re tê nîşandan.

Qehir ji mirovan re tê nîşandan.

Pevçûn ji mirovan re tê nîşandan.

Berawirdkirin ji mirovan re tê nîşandan.

Populerbûn ji mirovan re tê nîşandan.

Statû ji mirovan re tê nîşandan.

Hevsûdî ji mirovan re tê nîşandan.

Hesûdî ji mirovan re tê nîşandan.

Acîlî ji mirovan re tê nîşandan.

Rûyîbûn ji mirovan re tê nîşandan.

Ev hawîrdorên hestyarî dikarin reftarê şêkil bidin.

Dikarin mirovan bike reaksiyon nîşan bidin.

Dikarin mirovan bike berawird bikin.

Dikarin mirovan bike kopî bikin.

Dikarin mirovan bike biparêzin.

Dikarin mirovan bike xwe kêr hîs bikin.

Dikarin mirovan bike li pejirandinê bigerin.

Dikarin mirovan bike ji derxistinê bitirsin.

Dikarin mirovan bike xuyabûnê bi girîngiyê re tevlihev bikin.

Her wiha dikarin mirovan bike performansa hestyarî bi rastiyê re tevlihev bikin.

Mirov divê bipirsin:

Ev hawîrdor kîjan hest çêdike?

Ev hawîrdor kîjan reftar xelat dike?

Kîjan berawirdkirin tê teşwîqkirin?

Kîjan reaksiyon tê çêkirin?

Kîjan pêşkêşkirina hestyarî tê bawerkirin?

Kîjan fêmkirin tê astengkirin?

Hawîrdorên civakî dikarin bibin polên hestyarî.

Lê heke mirov nayên hînkirin ka çawa bandora hestyarî bipirsin, wan polan dikarin li şûna fêmkirinê reaksiyonê hîn bikin.

PERWERDEHÎ, ZAROK Û BANDORA HESTYARÎ

Perwerdehî jî divê zarokan hîn bike bandora hestyarî bipirsin.

Zarok tenê hewceyê agahiyê nînin.

Zarok hewce ne fêm bikin hişê wan çawa dikare were şekildan.

Divê ew fêm bikin hest çawa dikare bandorê li bawerîdan, tirs, bawerî, reaksiyon, bêdengî, aîdiyet û reftarê bike.

Zarok dikarin werin tirsandin.

Dikarin werin hêrsandin.

Dikarin werin şermkirin.

Dikarin werin fedîkirin.

Dikarin bên bandorkirin ku xwe derxistû hîs bikin.

Dikarin bên bandorkirin ku ji ber pirsandinê xwe şaş hîs bikin.

Zarok dikarin fêr bibin bêdeng bimînin ji ber ku hest wan hîn kiriye pirsandin nerehetî çêdike.

Zarok her wiha dikarin fêr bibin bawerî bi pêşkêşkirina hestyarî bikin.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi dilovanî diaxive.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi bawerî diaxive.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku bi heyecan diaxive.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku sernavek hilgirtiye.

Dibe ku kesek bawer bikin ji ber ku wekî pispore tê pêşkêşkirin.

Ev ne derbarê rakirina hestan ji zarokan e.

Ev derbarê alîkariya zarokan e ku hestan fêm bikin.

Divê zarok fêr bibin ku kesek ku dilovan, hêrsok, pêbawer, samîmî, pispore an xwedî desthilat xuya dike, hewcedariya pirsandina delîl, tevger, hevgirtî û teşwîqê ji holê ranake.

Divê mirov bipirsin:

Ma zarok tîn hînkirin ku hest çawa tevgerê şêkil dide?

Ma zarok tîn hînkirin ku tirs çawa dikare pirsandinê rawestîne?

Ma zarok tèn hînkirin ku hêrs çawa dikare fêrbûnê rawestîne?

Ma zarok tèn hînkirin ku hesta aîdiyetê çawa dikare baweriyê şekil dide?

Ma zarok tèn hînkirin ku şerm çawa dikare bêdengiyê biafirîne?

Ma zarok tèn hînkirin ku pêşkêşkirina hestyarî çawa dikare berî ku delîl were lêkolînkirin baweriyê biafirîne?

Ma zarok tèn hînkirin ku çawa bi ewlehî bandora hestyarî bipirsin?

Ger zarok neyên hînkirin ku bandora hestyarî çawa bipirsin, ew dikarin bibin berhemên hawîrdorên hestyarî yên ku ew fêm nakin.

ÇIMA BANDORA HESTYARÎ GIRÎNG E

Bandora Hestyarî girîng e, ji ber ku mirovahî nikare bi awayekî rast ji hawîrdora cîhanê fêr bibe dema ku hest bi dubareyî li ser têgihiştinê serdest dibe.

Çavkanî û Kok dipirse tiştê ji ku derê hatiye û çi ew şekil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse çi tevgerê xelat dike û diparêze.

Karakter û Hevgirtûtî dipirse gelo tevgera dubarekirî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse kî an çi destûrê kontrol dike.

Bandora Hestyarî dipirse:

Kîjan hest vê yekê şekil dide?

Kîjan bertek tê afirandin?

Kîjan tirs tê bikaranîn?

Kîjan hêrs tê bikaranîn?

Kîjan bawerî tê çêkirin?

Kîjan girêdana hestyarî tê parastin?

Ev hest kîjan tevgerê diafirîne?

Ev hest kîjan têgihiştinê asteng dike?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku bandora hestyarî nas bikin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku bertekê nas bikin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku girêdana hestyarî nas bikin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku baweriya çêkirî nas bikin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku xapandina hestyarî nas bikin.

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku tevgera li ser tirsê bingehekîrî nas bikin.

Bi vî awayî mirov ji bertekê ber bi pirsandinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji pirsandinê ber bi dîtînê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji dîtînê ber bi têgihiştinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji têgihiştinê ber bi fêrbûnê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji fêrbûnê ber bi ramana serbixwe ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdorên hestyarî dibin
fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

BANDORA HESTYARÎ DI DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku hest dijmin nîne, lê hest bi xwe rastî nîne.

Herwiha rave kir ku pêşkêşkirina hestyarî delîl nîne, ku bawerî dikare berî lêkolînkirina delîlan bi awayekî hestyarî were çêkirin, û ku performansa hestyarî ya dubarekirî dikare di demê de wêneyekî derewîn ê karakterê biafirîne.

Ev beş niha derbasî awayê xebitîna Bandora Hestyarî di demê de dibe.

Bandora hestyarî tenê di yek kêliyê de pêk nayê.

Dikare were dubarekirin.

Dikare asayî were qebûlkin.

Dikare were mîrsgirtin.

Dikare bibe beşek ji hawîrdora cîhanê.

Mirov dikarin berî ku fêr bikin bi dubareyî bertek nîşan bidin.

Dikarin berî ku lêkolîn bikin bi dubareyî bitirsîn.

Dikarin berî ku bipirsîn bi dubareyî parastinê bikin.

Dikarin berî ku delîlan biciribînin bi dubareyî baweriyên biparêzin.

Dikarin berî ku fêr bibin bi dubareyî hestên bişopînin.

Dikarin berî ku delîlan lêkolîn bikin bi dubareyî pêşkêşkirinê bawer bikin.

Di demê de, bertekên hestyarî dikarin bibin şêwe.

Şêweyên hestyarî dikarin bibin tevger.

Tevger dikare alîkar be ku hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin.

Divê mirov bipirsin:

Kîjan berteka hestyarî di demê de hatiye dubarekirin?

Kîjan tirs hatiye dubarekirin?

Kîjan hêrs hatiye dubarekirin?

Kîjan girêdana hestyarî hatiye parastin?

Kîjan pêşkêşkirina hestyarî bi dubareyî hatiye bawerkirin?

Kîjan performansê hestyarî bi dubareyî bawerî afirandiye?

Kîjan şêweya hestyarî her tim dîsa xuya dike?

Ev hest bi dubareyî kîjan tevger afirandiye?

Ev şêweya hestyarî alîkarî da ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Bandora Hestyarî di demê de alîkarî dide mirovan ku bibînin bertek her tim ji hev veqetandî nînin.

Ew dikarin bibin tevgera mirovî ya dubarekirî.

ŞERTKIRINA HESTYARÎ

Mirov dikarin ji hêla hawîrdora cîhanê ve bi hestyarî werin şertkirin.

Dikarin werin şertkirin ku ji hin pirsan bitirsin.

Dikarin werin şertkirin ku ji ber pirsandinê şerm bikin.

Dikarin werin şertkirin ku ji ber cuda rawestanê hesta gunehkarî bikin.

Dikarin werin şertkirin ku berî têgihiştinê hêrs bibin.

Dikarin werin şertkirin ku berî lêkolînê dilsozî hîs bikin.

Dikarin werin şertkirin ku dema bawerî tîn pirsandin xwe di bin tehdîdê de hîs bikin.

Dikarin werin şertkirin ku dema li gorî komê tevdigerin xwe ewle hîs bikin.

Herwiha dikarin werin şertkirin ku pêşkêşkirina hestiyarî bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku pêbaweriyê bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku coşê bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku nermiyê bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku diloanîyê bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku sernavan bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku pêşkêşkirina pisporî bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku çîrokên hestiyarî bawer bikin.

Dikarin fêr bibin ku kesên ku samîmî xuya dikin bawer bikin.

Ev şertkirina hestiyarî dikare ji zarokatiya zû dest pê bike.

Zarok dikarin fêr bibin çi pejirandinê diafirîne.

Zarok dikarin fêr bibin çi redkirinê diafirîne.

Zarok dikarin fêr bibin çi şermdarî diafirîne.

Zarok dikarin fêr bibin çi cezayê diafirîne.

Zarok dikarin fêr bibin çi hesta aîdiyetê diafirîne.

Zarok dikarin fêr bibin kîjan pêşkêşkirina hestyarî baweriyê distîne.

Paşê zarok dikarin bibin mezinên ku şêweyên hestyarî yên ku qet nepirsîne bi xwe re digirin.

Divê mirov bipirsin:

Kîjan bertekên hestyarî min mîras girtiye?

Kîjan bertekên hestyarî ji min re hatine hînkirin?

Kîjan bertekên hestyarî hatine xelatkirin?

Kîjan bertekên hestyarî hatine cezakirin?

Ji min re hatiye hînkirin ku kîjan pêşkêşkirinên hestyarî bawer bikim?

Kîjan mijar dikin ku ez bi hestyarî bikevim parastinê?

Kîjan pirs min nerehet dikin?

Kîjan hest nahêlin ku ez bi awayekî rast lêkolîn bikim?

Şertkirina hestyarî dikare bibe yek ji mekanîzmayên veşartî yên ku tevgera mirovan şekil dide.

TIRS, DESTHILAT Û GUHDARÎ

Tirs dikare bi desthilatê re bi hêz were girêdan.

Mirov dikarin ji pirsandina desthilatê bitirsin.

Dikarin ji meydanxwendina pergalan bitirsin.

Dikarin ji nehevkirina bi mamosteyan re bitirsin.

Dikarin ji pirsandina hikûmetê bitirsin.

Dikarin ji pirsandina medyayê bitirsin.

Dikarin ji pirsandina pisporan bitirsin.

Dikarin ji pirsandina kardêran bitirsin.

Dikarin ji encaman bitirsin.

Paşê tirs dikare berî ku têgihîştin pêş bikeve guhdarî biafirîne.

Mirov dikarin guhdarî bikin ji ber ku fêhmî dikin.

Lê mirov dikarin herwiha guhdarî bikin ji ber ku ditirsin ger guhdarî nekin çi dibe.

Divê mirov bipirsin:

Ma ez guhdarî dikim ji ber ku fêhmî dikim?

An ez guhdarî dikim ji ber ku ditirsim?

Ma ez qebûl dikim ji ber ku delîl piştgiriya dide?

An ez qebûl dikim ji ber ku desthilat tirs diafirîne?

Ma ez bêdeng dimînim ji ber ku ez li hev im?

An ez bêdeng dimînim ji ber ku ji encaman ditirsim?

Guhdariya li ser tirsê bingehekîrî dikare pirsgerêkên dubarekirî yên cîhanê bidomîne, ji ber ku mirov dikarin berî ku rastî were lêkolînkirin pirsandinê rawestînin.

GIRÊDANA HESTYARÎ Û NASNAME

Mirov dikarin bi hestyarî bi wê kesayetiya ku bawer dikin ew in ve girêdayî bibin.

Dikarin bi nasnameya xwe ve girêdayî bibin.

Koma xwe.

Rola xwe.

Statûya xwe.

Baweriyên xwe.

Nêrînên xwe.

Dîroka xwe.

Wêneya xwe.

Navûdengê xwe.

Desthilata xwe.

Pergala xwe.

Dema nasname bi hestyarî bi baweriyê ve girêdayî dibe, pirsandin dikare kesane were hîskirin.

Pirs dikare wekî êrişekê were hîskirin.

Delîl dikare wekî tehdîdekê were hîskirin.

Nakokî dikare wekî rûreşî were hîskirin.

Rastkirin dikare wekî redkirinê were hîskirin.

Fêrbûn dikare wekî windakirinê were hîskirin.

Paşê mirov dikarin li şûna lêgerîna rastiyê nasnameyê biparêzin.

Divê mirov bipirsin:

Kîjan beşa min xwe di bin tehdîdê de hîs dike?

Ez kîjan nasnameyê diparêzim?

Kîjan bawerî pirsandina wê ji bo min pir êşdar xuya dike?

Ger têgihiştina xwe biguherînim ez ê çi winda bikim?

Ma ez rastiyê diparêzim?

An ez wê kesayetiya ku bawer dikim ez im diparêzim?

Pêşketina Mirovahiyê hewce dike ku mirov karibin fêr bibin bêyî ku her meydanxwendinekê wekî hilweşandina kesane bibînin.

MANÎPULASYONA HESTYARÎ Û PÊŞKÊŞKIRIN

Hest dikare were bikaranîn da ku awayê wergirtina agahiyê şêkil bide.

Agahî dikare bi tirsê were pêşkêşkirin.

Dikare bi acîliyê were pêşkêşkirin.

Dikare bi hêrsa tund were pêşkêşkirin.

Dikare bi dilovanî were pêşkêşkirin.

Dikare bi şermê were pêşkêşkirin.

Dikare bi hesta gunehkarî were pêşkêşkirin.

Dikare bi serbilindiyê were pêşkêşkirin.

Dikare bi hesta aîdiyetê were pêşkêşkirin.

Dikare bi tehdîdê were pêşkêşkirin.

Dikare bi dilovanî were pêşkêşkirin.

Dikare bi aramiyê were pêşkêşkirin.

Dikare bi samîmîyetê were pêşkêşkirin.

Dikare bi pêbaweriyê were pêşkêşkirin.

Dikare bi nasnameya pisporî were pêşkêşkirin.

Dikare bi statûya profesyonel were pêşkêşkirin.

Ev pêşkêşkirin dikare berî ku delîl were lêkolînkirin bandorê li mirovan bike.

Mirov dikarin qebûl bikin ji ber ku ditirsin.

Dikarin dubare bikin ji ber ku hêrs in.

Dikarin biparêzin ji ber ku xwe dilsoz hîs dikin.

Dikarin li gorî daxwazê tevbigirin ji ber ku xwe gunehkar hîs dikin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku şerm dikin.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek bi dilovanî diaxive.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek bi samîmîyet diaxive.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek bi pêbawerî diaxive.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek bi aramî diaxive.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek bi awayekî profesyonel diaxive.

Dikarin bawer bikin ji ber ku kesek wekî pispor tê pêşkêşkirin.

Divê mirov bipirsin:

Kîjan hest bi vê agahiyê ve hatiye girêdan?
 Ma hest ji bo alîkariya têgihiştinê tê bikaranîn?
 An hest ji bo rawestandina pirsandinê tê bikaranîn?
 Ma delîl tê nîşandan?
 An zexta hestyarî li şûna delîlan tê bikaranîn?
 Ma bawerî bi delîlan tê qezenc kirin?
 An bawerî bi pêşkêşkirinê tê çêkirin?
 Ev yek rasterast bi Standarda Delîlan re têkildar e.
 Tirs delîl nîne.
 Hêrsa tund delîl nîne.
 Acîlî delîl nîne.
 Zexta hestyarî delîl nîne.
 Dilovanî delîl nîne.
 Samîmiyet delîl nîne.
 Pêbawerî delîl nîne.
 Pêşkêşkirina pisporî delîl nîne.

ÇÎROKÊN HESTYARÎ Û BAWERIYA ÇÊKIRÎ

Çîrok dikarin baweriya hestyarî biafirînin.
 Çîrokek dikare dilovanî li mirovan biafirîne.
 Çîrokek dikare hêrs li mirovan biafirîne.

Çîrokek dikare tirs li mirovan biafirîne.
 Çîrokek dikare dilsozî li mirovan biafirîne.
 Çîrokek dikare hesta gunehkarî li mirovan biafirîne.
 Çîrokek dikare hesta berpirsiyariyê li mirovan biafirîne.
 Çîrokek dikare mirovan bike ku aliyan hilbijêrin.
 Çîrokek dikare mirovan bike ku berî lêkolînê qebûl bikin.
 Çîrok dikarin rast bin.
 Çîrok dikarin herwiha werin hilbijartin.
 Çîrok dikarin werin şekildan.
 Çîrok dikarin werin performanskirin.
 Çîrok dikarin werin dubarekirin.
 Çîrok dikarin ji bo rêberiya berteka hestiyarî werin bikaranîn.
 Divê mirov bipirsin:
 Ev çîrok kîjan hestê diafirîne?
 Kîjan delîl piştgirî dide çîrokê?
 Kîjan delîl kêr e?
 Kîjan perspektîf tê hilbijartin?
 Ev çîrok kîjan tevgerê diafirîne?
 Kî ji bawerkirina mirovan bi vê çîrokê sûd werdigire?
 Ma ev çîrok alîkarî dide mirovan ku fêr bikin?
 An ev çîrok bi hestiyarî mirovan ber bi rêyekê dibe?

Divê çîrokên hestyarî werin pirsandin, ji ber ku ew dikarin bikin ku mirov berî lêkolînê hîs bikin.

HEST, VEGOTIN Û HILBIJARTINA ALIYAN

Bandora Hestyarî herwiha bi vegotinan re têkildar e.

Mirov dikarin bi hestyarî ber bi çîrokan ve werin kişandin.

Dikarin werin teşwîqkirin ku aliyan hilbijêrin.

Dikarin werin teşwîqkirin ku komekê biparêzin û êrişî komeke din bikin.

Dikarin werin teşwîqkirin ku berî ku mekanîzmaya fêhmî bikin leheng û xeraban bibînin.

Dikarin werin teşwîqkirin ku berî ku delîl were lêkolînkirin bi hestyarî bertek nîşan bidin.

Vegotin dema ku bi hestan ve girêdayî dibin dikarin pir bihêz bibin.

Mirov dikarin vegotinê biparêzin ji ber ku ew hesta aîdiyetê dide wan.

Dikarin wê biparêzin ji ber ku nasname dide wan.

Dikarin wê biparêzin ji ber ku piştrastî dide wan.

Dikarin wê biparêzin ji ber ku dijminek dide wan.

Lê hilbijartina aliyekê ne heman tişt e wekî têgihiştin.

Divê mirov bipirsin:

Ez ber bi kîjan çîrokê ve tîm kişandin?

Ev çîrok kîjan hestê diafirîne?

Kî ji hilbijartina aliyan a mirovan sûd werdigire?

Kîjan delîl tê paşguhkirin?

Kîjan mekanîzma tê veşartin?

Kîjan têgihiştin tê astengkirin?

Mirovahî nikare pêş bikeve ger hest mirovan di nav vegotinan de girtî bihêlin, li şûna ku alîkarî bidin wan ji hawîrdora cîhanê fêr bibin.

BANDORA HESTYARÎ, BÊDENGÎ Û XWEPARASTIN

Hest dikare bêdengiyê biafirîne.

Mirov dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ditirsin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku şerm dikin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku xwe şermdar hîs dikin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku xwe gunehkar hîs dikin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ji redkirinê ditirsin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ji şaşbûnê ditirsin.

Dikarin bêdeng bimînin ji ber ku ji tenê rawestanê ditirsin.

Paşê bêdengî dikare dubarekirinê biparêze.

Bêdengî dikare pergala biparêze.

Bêdengî dikare vegotinan biparêze.

Bêdengî dikare girêdayîbûnê biparêze.

Bêdengî dikare şaşkarî biparêze.

Bêdengî dikare bidomandina hawîrdora cîhanê biparêze.

Divê mirov bipirsin:

Kîjan hest bêdengiyê diafirîne?

Bi vê bêdengiyê çi tê parastin?

Ger bêdengî biqede dê çi bibe?

Hest nahêle mirov kîjan rastiyê bibêjin?

Bêdengî alîkarî dide ku kîjan şeweya dubarekirî bidome?

Bêdengiya hestyarî dikare bibe formeke bihêz a beşdariyê.

PERWERDEHÎ, ZAROK Û EWLEHIYA HESTYARÎ

Zarokan ewlehiya hestyarî pêwîst e da ku bi awayekî rast bipirsin.

Ger zarok ji pirsandinê bitirsînin, ew dikarin pirsandinê rawestînin.

Ger zarok ji ber pirsandinê werin şermandin, ew dikarin pirsandinê rawestînin.

Ger zarok ji ber pirsandinê werin tinazkirin, ew dikarin pirsandinê rawestînin.

Ger zarok ji ber pirsandinê wekî dijwar werin binavkirin, ew dikarin pirsandinê rawestînin.

Ger zarok ji ber pirsandinê wekî kesên pirsgirêk werin dîtin, ew dikarin pirsandinê rawestînin.

Ger zarok ji ber pirsandinê bi hestyarî werin cezakirin, ew dikarin fêr bibin ku bêdengî ji têgihiştinê ewletir e.

Ev girîng e, ji ber ku pirsandin yek ji rêyên ber bi fêrbûnê ye.

Divê zarok fêr bibin ku pirs dikarin bi ewlehî werin lêkolînkirin.

Divê fêr bibin ku hest dikarin werin fêmkirin.

Divê fêr bibin ku nerehetî bi xwe nayê wê wateyê ku pirs şaş e.

Divê fêr bibin ku tirs bi xwe nayê wê wateyê ku divê rawestin.

Divê fêr bibin ku hêrs bi xwe nayê wê wateyê ku ew fêr dikin.

Herwiha divê fêr bibin ku pêşkêşkirina hestyarî dikare xapîner be.

Divê fêr bibin ku diloanî bi xwe delîl nîne.

Divê fêr bibin ku pêbawerî bi xwe delîl nîne.

Divê fêr bibin ku samîmiyet bi xwe delîl nîne.

Divê fêr bibin ku pêşkêşkirina pisporî bi xwe delîl nîne.

Divê zarok fêr bibin ku kesek ku diloan, hêrsok, pêbawer, samîmî, pispor an xwedî desthilat xuya dike, hewcedariya pirsandina delîl, tevger, hevgirtûtî û teşwîqê ji holê ranake.

Divê mirov bipirsin:

Ma zarok ji aliyê hestyarî ve ewle ne ku bipirsin?

Ma zarok tên hînkirin ku bertekên hestyarî fêr bikin?

Ma zarok tên hînkirin ku pirs beşek ji fêrbûnê ne?

Ma zarok tên hînkirin ku nerehetî dikare were lêkolînkirin?

Ma zarok tên hînkirin ku hest çawa dikare bawerî, bêdengî û tevgerê şekil bide?

Ma zarok tên hînkirin ku pêşkêşkirina hestyarî çawa dikare berî ku delîl were lêkolînkirin baweriyê biafirîne?

Perwerdehî nikare bi awayekî rast pêş bikeve ger zarok ji aliyê hestyarî ve ji pirsandinê dûr werin perwerdekirin.

BANDORA HESTYARÎ Û HIŞMENDIYA MIROVÎ

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku mirov fêr dibin hestan fêr bikin li şûna ku hest wan kontrol bikin.

Ev nayê wê wateyê ku mirov bêhest dibin.

Wateya wê ev e ku hest dibin beşek ji fêrbûnê.

Tirs dibe tiştek ku were pirsandin.

Hêrs dibe tiştek ku were fêmkirin.

Girêdan dibe tiştek ku were lêkolînkirin.

Şerm dibe tiştek ku were naskirin.

Bêdengî dibe tiştek ku ji wê were fêrbûn.

Bertek dibe tiştek ku mirov ji wê derbas bibin.

Pêşkêşkirina hestyarî dibe tiştek ku were pirsandin.

Baweriya çêkirî dibe tiştek ku were lêkolînkirin.

Çîrokên hestyarî dibin tiştek ku werin ceribandin.

Mirov ne hewce ne hestan hilweşînin.

Divê bandora hestyarî fêm bikin.
 Hawîrdora cîhanê her dem bandora hestyarî nîşan dide.
 Tirs nîşan dide.
 Hêrs nîşan dide.
 Hêrsa tund nîşan dide.
 Hesta aîdiyetê nîşan dide.
 Şerm nîşan dide.
 Berawirdkirin nîşan dide.
 Girêdan nîşan dide.
 Bêdengî nîşan dide.
 Bertek nîşan dide.
 Performansa hestyarî nîşan dide.
 Baweriya çêkirî nîşan dide.
 Xapandina hestyarî nîşan dide.
 Divê mirov bipirsin:
 Kîjan bandora hestyarî tê nîşandan?
 Kîjan pêşkêşkirina hestyarî tê bawerkirin?
 Mirovahî dikare ji wê çi fêr bibe?
 Hest kîjan tevgerê diafirîne?
 Hest alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?
 Dema bandora hestyarî xuya dibe, tevger xuya dibe.

Dema tevger xuya dibe, têgihiştin gengaz dibe.

Dema têgihiştin gengaz dibe, fêrbûn dikare pêş bikeve.

BANDORA HESTYARÎ Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Bandora Hestyarî beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku hest bi dubareyî li ser têgihiştinê serdest dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku tirs pirsandinê rawestîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku hêrs li şûna fêrbûnê derbas dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku hêrsa tund li şûna lêkolînê derbas dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku girêdana hestyarî baweriyên mîrasgirtî diparêze.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku şerm bêdengiyê diafirîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku zexta hestyarî li şûna delîlan derbas dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku pêşkêşkirina hestyarî berî lêkolînkirina delîlan baweriyê diafirîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku çîrokên hestyarî berî pêşketina têgihiştinê baweriyê diafirînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku zarok ji aliyê hestyarî ve ji pirsandinê dûr tên perwerdekirin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêrbûna ji hawîrdora cîhanê li hember wê bertek nîşan didin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku derê hatiye û çi ew şekil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse çi tevgerê xelat dike û diparêze.

Karakter û Hevgirtîti dipirse gelo tevgera dubarekirî bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse kî an çi destûrê kontrol dike.

Bandora Hestiarî dipirse:

Kîjan hest vê yekê şekil dide?

Kîjan bertek tê afirandin?

Kîjan tirs tê bikaranîn?

Kîjan girêdan tê parastin?

Kîjan bêdengî tê afirandin?

Kîjan pêşkêşkirina hestiarî tê bawerkirin?

Kîjan bawerî tê çêkirin?

Kîjan çîroka hestiarî tê bikaranîn?

Ev hest kîjan tevgerê diafirîne?

Ev hest kîjan têgihiştinê asteng dike?

Ev hest alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku bandora hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku şertkirina hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku manîpulasyona hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku pêşkêşkirina hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku baweriya çêkirî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku çîrokên hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov dest pê dîkin ku bêdengiya hestyarî nas bikin.
 Bi vî awayî mirov ji bertekê ber bi pirsandinê ve diçin.
 Bi vî awayî mirov ji pirsandinê ber bi dîtinê ve diçin.
 Bi vî awayî mirov ji dîtinê ber bi têgihiştinê ve diçin.
 Bi vî awayî mirov ji têgihiştinê ber bi fêrbûnê ve diçin.
 Bi vî awayî mirov ji fêrbûnê ber bi ramana serbixwe ve diçin.
 Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdorên hestyarî dibin
 fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

BEŞA 7 - VEGOTIN LI HEMBER RASTIYÊ

VEGOTIN LI HEMBER RASTIYÊ BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku divê mirov ji hawîrdora cîhanê fêr bibin li şûna ku tenê bibin berhemên wê.

Beşa 2 destnîşan kir ku divê mirov lêkolîn bikin gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin, dubarekirin, parastin, pêşkêşkirin an sepandin.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirovahî bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne, ji ber ku teşwîq bi dubareyî mirovan ji bo ji nû ve afirandina wê xelat dikin.

Beşa 4 destnîşan kir ku tevgera dubarekirî pir caran ji peyvan zêdetir tiştan eşkere dike.

Beşa 5 destnîşan kir ku pir caran mirov berî ku fêrbûn dest pê bike ji pirsandinê tên dûrxistin.

Beşa 6 destnîşan kir ku hest dikare berî pêşketina têgihiştinê bawerî, bawerkirin, tirs, bertek, bêdengî û tevgerê şêkil bide.

Beşa 7 niha derbasî Vegotin li hember Rastiyê dibe.

Vegotin li hember Rastiyê ji ber vê yekê heye ku vegotin ji mirovan re tên nîşandan bêtir ku ew bi awayekî rast werin hînîkirin ka rastiyê çawa lêkolîn bikin.

Mirov di nav vegotinan de ji dayik dibin.

Vegotin ji mirovan re tên hînîkirin.

Vegotin ji mirovan re tên nîşandan.

Mirov vegotinan mîras digirin.

Mirov vegotinan diparêzin.

Mirov bi hestyarî bi vegotinan ve girêdayî dibin.

Mirov dikarin di dawiyê de vegotinan bi rastiye bixwe re tevlihev bikin.

Vegotin yek ji mekanîzmayên herî mezin in ku mirovahiyê şêkil didin.

Vegotinek bi xwe ne rastî ye.

Vegotin çêrok e.

Vegotin ravekirin e.

Vegotin guhertoyek ji bûyeran e.

Vegotin çarçoveyek e ku mirov tîr teşwîqkirin wê qebûl bikin.

Vegotin dikare rast be.

Vegotin dikare bi qismî rast be.

Vegotin dikare kêr be.

Vegotin dikare were manîpulekirin.

Vegotin dikare were hilbijartin.

Vegotin dikare were çêkirin.

Vegotin dikare were parastin.

Vegotin dikare were mîrsgirtin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kîjan çêrok ji min re tê nîşandan?

Kî vê çîrokê afirand?

Kî vê çîrokê dubare dike?

Kî vê çîrokê diparêze?

Kî ji bawerkirina vê çîrokê sûd werdigire?

Kîjan delîl piştgirî dide vê çîrokê?

Kîjan rastî piştgirî dide vê çîrokê?

Çi hatiye derxistin?

Çi hatiye zêdekirin?

Çi tê veşartin?

Vegotin li hember Rastiyê mirovan hîn dike ku tiştê tê pêşkêşkirin ji tiştê ku bi rastî tê nîşandan veqetînin.

RASTÎ BI SERÊ XWE HEYE

Rastî serbixwe ji tiştê ku mirov derbarê wê bawer dikin heye.

Rastî ne hewceyê lihevkinê ye.

Rastî ne hewceyê populeriyê ye.

Rastî ne hewceyê sernavan e.

Rastî ne hewceyê desthilatê ye.

Rastî ne hewceyê hestan e.

Rastî ne hewceyê dubarekirinê ye.

Rastî berdewam dike hebe, gelo mirov wê nas bikin an na.

Mirov dikarin rastiyê înkâr bikin.

Mirov dikarin rastiye paşguh bikin.
 Mirov dikarin bi hestyarî rastiye red bikin.
 Mirov dikarin li dijî rastiye vegotinan biparêzin.
 Mirov dikarin bi hev re ji rastiye dûr bisekinin.
 Lê rastî berdewam dike hebe.
 Ev yek ji dersên herî mezin e ku divê mirovahî fêr bibe.
 Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:
 Ma ez ji rastiye fêr dibim?
 An ez vegotinekê diparêzim?
 Ma ez tiştê tê nîşandan dibînim?
 An ez tiştê ku min mîras girtiye diparêzim?
 Ma ez ji hawîrdora cîhanê fêr dibim?
 An ez ji çîrokek li ser hawîrdora cîhanê fêr dibim?

MIROVAHÎ DIKARE DI NAV VEGOTINAN DE BIJÎ

Yek ji sînordariyên herî mezin di fêrbûna mirovî de ev e ku mirov dikarin tevahiya jiyana xwe di nav vegotinên ku qet bi serbixwe lêkolîn nekirine de derbas bikin.

Mirov dikarin çîrokan mîras bigirin.
 Mirov dikarin sernavan mîras bigirin.
 Mirov dikarin pergala mîras bigirin.
 Mirov dikarin desthilatê mîras bigirin.

Mirov dikarin baweriyên mîras bigirin.

Mirov dikarin ravekirinan mîras bigirin.

Mirov dikarin tîrsa mîras bigirin.

Mirov dikarin tevgeran mîras bigirin.

Mirov dikarin şêweyên dubarekirî mîras bigirin.

Mirov dikarin di dawiyê de hemûyan biparêzin bêyî ku fêhm bikin ew di destpêkê de ji ku derê hatine.

Paşê mirov dikarin vegotinên mîrsgirtî bi rastiyê bixwe re tevlihev bikin.

Bê pirsandin, mirov dikarin tevahiya jiyana xwe tiştê ku ji bo mîrsgirtina wan hatiye çêkirin biparêzin.

MIROVAHÎ MIROVAHIYÊ HÎN DIKE

Mirovahî bi giranî ji hêla mirovahiyê ve tê hînkirin.

Mirov pergala diafirînin.

Mirov vegotinan diafirînin.

Mirov çîrokan diafirînin.

Mirov sernavan diafirînin.

Mirov rolan diafirînin.

Mirov ravekirinan diafirînin.

Paşê mirov tiştê ku nifşên berê afirandine ji nifşên pêşerojê re hîn dikin.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin vegotinên mîrsgirtî bi rastiye bixwe re tevlihev bikin.

Mirov dikarin tiştê ku nifşên berê qebûl kirine mîras bigirin bêyî ku qet bi serbixwe lêkolîn bikin.

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku heman cihan dubare dibe.

Mirovahî dikare vegotinan biafirîne, vegotinan mîras bigire, vegotinan biparêze, û paşê van vegotinan bi rastiye bixwe re tevlihev bike.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kî di destpêkê de ev yek afirand?

Kî ew ji nifşekê derbasî nifşekî din kir?

Kî hîn jî wê hîn dike?

Kî hîn jî wê diparêze?

Kî hîn jî jê sûd werdigire?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Mirovahî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku mirovahî berî ku fêr bibe vegotinan çawa bipirse wan mîras digire.

ÇÎROKÊN ÇÊKIRÎ, SERNAVÊN ÇÊKIRÎ Û DESTHILATA ÇÊKIRÎ

Vegotin bi xwe xuya nabin.

Mirov wan diafirînin.

Çîrok dikarin werin çêkirin.

Sernav dikarin werin çêkirin.
 Desthilat dikare were çêkirin.
 Pozîsyon dikarin werin çêkirin.
 Rol dikarin werin çêkirin.
 Pergal dikarin werin çêkirin.
 Bawerî dikarin werin çêkirin.
 Paşê vegotin dikarin bi hemû van ve werin girêdan.
 Paşê mirov dikarin wan mîras bigirin.
 Mirov dikarin wan dubare bikin.
 Mirov dikarin wan biparêzin.
 Mirov dikarin bi hestyarî bi wan ve girêdayî bibin.
 Nifşên pêşerojê dikarin di dawiyê de wan wekî rastî mîras bigirin.
 Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:
 Kî ev sernav afirand?
 Kî ev desthilat afirand?
 Kî ev rol afirand?
 Kî ev çîrok afirand?
 Kî rewayî da wê?
 Kî wê diparêze?
 Kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire?
 Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Hebûna sernavekî bi xwe ne rastî ye.

Hebûna desthilatekê bi xwe ne rastî ye.

Hebûna rolekê bi xwe ne rastî ye.

Hebûna çîrokekê bi xwe ne rastî ye.

Hebûna pergalekê bi xwe ne rastî ye.

Divê rastî her tim ji vegotinê bixwe serbixwe were lêkolînkirin.

PERE, DUBAREKIRIN Û BIHÊZKIRINA VEGOTINÊ

Vegotin dikarin dema pere dikeve nav de pir bihêz bibin.

Mirov dikarin ji bo afirandina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo dubarekirina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo hînkirina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo sepandina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo parastina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo nivîsandina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo belavkirina vegotinan pere werbigirin.

Mirov dikarin ji bo parastina vegotinan pere werbigirin.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin vegotina dubarekirî mîras bigirin.

Ev bi xwe nayê wê wateyê ku her vegotin derew e.

Wateya wê ev e ku divê mekanîzma were pirsandin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kî vê vegotinê fînanse dike?

Kî wê dubare dike?

Kî wê hîn dike?

Kî wê diparêze?

Kî jê sûd werdigire?

Ger were meydanxwendin çi dibe?

Ger were eşkerekirin çi dibe?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Vegotin dikarin di dawiyê de ewqas asayî werin qebûlkirin ku mirov êdî nas nakin ku ew vegotin in.

PERGALÊN BAWERİYÊ Û QEBÛLKIRINA MÎRASGIRTÎ

Mirov dikarin werin teşwîqkirin ku bi tiştên ku nikarin bi serbixwe lêkolîn bikin bawer bikin.

Paşê dikarin wan baweriyan biparêzin.

Dikarin bi hestyarî bi wan baweriyan ve girêdayî bibin.

Dikarin wan baweriyan dubare bikin.

Dikarin wan baweriyan derbasî nifşên pêşerojê bikin.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin baweriyê mîras bigirin bêyî ku qet Çavkanî û Koka wê bi serbixwe lêkolîn bikin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kî ev bawerî afirand?

Kî ji vê baweriyê sûd werdigire?
Kîjan delîl piştgirî dide vê baweriyê?
Kîjan rastî piştgirî dide vê baweriyê?
Dema ew tê pirsandin çi dibe?
Ger mirov êdî bi wê bawer nekin çi dibe?
Bawerî bi xwe ne rastî ye.
Divê rastî her tim bi serbixwe were lêkolînkirin.

HAWÎRDORA CÎHANÊ HER DEM NÎŞANÎ MIROVAHIYÊ DIDE KA VEGOTIN ÇAWA XEBAT DIKIN

Hawîrdora cîhanê her dem nîşanî mirovahiyê dide ka vegotin çawa xebat dikin.

Tenê mirov bi awayekî rast nehatine hînkirin ka ji tiştê ku tê nîşandan çawa fêr bibin.

Cîhan dibistana rastîn e.

Ev tişt her dem ji mirovahiyê re tîn nîşandan:

Dubarekirin.

Parastin.

Sernav.

Desthilat.

Aîdiyet.

Tirs.

Girêdayîbûn.

Bêdengî.

Teşwîq.

Hest.

Performans.

Vegotin.

Mirov pir caran li şûna ku ji van mekanîzmayan fêr bibin li hember wan bertek nîşan didin.

Pirsgirêk ne ew e ku tiştek xuya nîne.

Pirsgirêk ew e ku mirov bi awayekî rast nehatine hînkirin ka tiştê xuya çawa bipirsin, bibînin, fêr bikin û jê fêr bibin.

VEGOTIN DIKARIN JI RASTIYÊ BIHÊZTIR BIBIN

Yek ji metirsiyên herî mezin ku mirovahî pê re rû bi rû ye ew e ku vegotin dikarin ji rastiyê bixwe bihêztir bibin.

Rastî dikare xuya be.

Rastî dikare were belgekirin.

Rastî dikare bi dubareyê were nîşandan.

Rastî dikare nakokiyê eşkere bike.

Rastî dikare şeweyên dubarekirî eşkere bike.

Rastî dikare tevgera mirovan eşkere bike.

Lê mirov hîn jî dikarin li şûna wê vegotinan biparêzin.

Mirov dikarin tiştê tê nîşandan red bikin.

Mirov dikarin tiştê ku mîras girtine biparêzin.

Mirov dikarin bi hestyarî bi çîrokan ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin pergala biparêzin.

Mirov dikarin desthilatê biparêzin.

Mirov dikarin ravekirinê dubarekirî biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku pê ve girêdayî ne biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku wan hîsa ewlehiyê dide biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku hemû kesên din diparêzin biparêzin.

Mirov dikarin vegotinan biparêzin, heta dema ku rastî bi dubareyî tiştek cuda nîşan dide.

VEGOTIN DIKARIN BIBIN HAWÎRDORA CÎHANÊ BIXWE

Çiqas vegotinek dirêjtir hebe, ewqas dikare asayîtir bibe.

Çiqas asayî bibe, ewqas kêr tê pirsandin.

Çiqas kêr were pirsandin, ewqas zêdetir tê parastin.

Çiqas zêdetir were parastin, ewqas zêdetir nîşên pêşerojê wê mîras digirin.

Di dawiyê de, vegotin dikare bibe beşek ji hawîrdora cîhanê bixwe.

Zarok dikarin wê mîras bigirin.
 Mezin dikarin wê mîras bigirin.
 Mamoste dikarin wê mîras bigirin.
 Pergal dikarin wê mîras bigirin.
 Sazî dikarin wê mîras bigirin.
 Civak dikarin wê mîras bigirin.
 Mirov dikarin di dawiyê de ji bîr bikin ku ew qet hatiye çêkirin.
 Paşê vegotin dikare wekî rastî bixwe were qebûlkin.
 Mirovahî dikare bi hev re rastiyeke derewîn biafirîne û paşê nifşan derbas bike wê biparêze.
 Ev yek ji sedemên herî mezin e ku mirovahî bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne.

ÇIMA VEGOTIN LI HEMBER RASTIYÊ GIRÎNG E

Vegotin li hember Rastiyê girîng e, ji ber ku mirovahî nikare bi awayekî rast ji hawîrdora cîhanê fêr bibe dema ku vegotinan bi rastiyê bixwe re tevlihev dike.

Çavkanî û Kok dipirse tiştê ji ku derê hatiye û çi ew şêkil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji ber dewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevgirtî dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestyarî dipirse kîjan hest qebûlkerinê şekil dide.

Vegotin li hember Rastiyê niha dipirse:

Kîjan çîrok tê pêşkêşkirin?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Kîjan rastî li dijî wê ye?

Kî wê afirand?

Kî wê diparêze?

Kî wê dubare dike?

Kî wê mîras digire?

Kî jê sûd werdigire?

Ev vegotin alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku ji parastina vegotinên mîrasgirtî ber bi fêrbûna ji rastiyê bixwe ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê ber bi lêkolînê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji lêkolînê ber bi dîtinê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji dîtinê ber bi têgihiştinê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji têgihiştinê ber bi fêrbûnê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji fêrbûnê ber bi ramana serbixwe ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên vegotinên mîrasgirtî dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêrbûna ji rastiye bixwe berdewam dikin vegotinên mîrsgirtî biparêzin.

VEGOTIN DI DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku vegotin dikarin werin çêkirin, dubarekirin, mîrsgirtin, parastin û di dawiyê de bi rastiye bixwe re tevlihev bibin.

Herwiha rave kir ku rastî serbixwe ji bawerî, populerî, sernav, desthilat, hest û dubarekirinê heye.

Ev beş niha derbasî awayê berdewamkirina vegotinan di demê de dibe.

Vegotin bi gelemperî di yek şevê de bihêz nabin.

Ew pir caran di nav demeke dirêj de tî avakirin.

Çîrokek dikare were çêkirin.

Çîrok dikare were dubarekirin.

Çîrok dikare were nivîsandin.

Çîrok dikare were belavkirin.

Çîrok dikare were parastin.

Çîrok dikare were hînkirin.

Çîrok dikare were mîrsgirtin.

Mirov dikarin bi hestiyarî bi çîrokê ve girêdayî bibin.

Paşê çîrok dikare wekî rastiya qebûlkerî were dîtin.

Di demê de, mirov dikarin ji bîr bikin ku ew qet vegotin bû.

Divê mirov bipirsin:

Ev vegotin çiqas dem heye?

Kî ew dubare kiriye?

Kî ew parastiye?

Kî ew mîras girtiye?

Kî jê sûd wergirtiye?

Kîjan delîl piştgirî dide wê?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Kîjan nakokî hene?

Di demê de çi guheriye?

Çi berdewam kiriye were parastin?

Vegotin di demê de dikarin eşkere bikin ka mirovahî çawa bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne.

MIROVAHÎ DIKARE BI HEV RE RASTIYEKE DEREWÎN BIAFIRÎNE

Mirovahî dikare bi hev re rastiyeke derewîn biafirîne ku paşê mirovahî bixwe wê bi rastiye re tevlihev dike.

Mirov dikarin mekanîzmaya tevahî nebînin.

Dibe ku tenê van bibînin:

Rola xwe.

Karê xwe.

Baweriya xwe.

Talîmata xwe.

Beşdariya xwe.

Mayîna xwe.

Lê hawîrdora cîhanê pir caran ji milyaran mirovan tê avakirin ku bi hev re beşdarî vegotinên ku wan neafirandine dibin.

Kesek dinivîse.

Kesek hîn dike.

Kesek dubare dike.

Kesek disepîne.

Kesek diparêze.

Kesek fînanse dike.

Kesek çap dike.

Kesek bawer dike.

Kesek bêdeng dimîne.

Bi tenê, ev tevger dikarin biçûk xuya bikin.

Bi hev re, ew dikarin hawîrdoreke cîhanê ya tevahî ji nû ve biafirînin.

Paşê mirovahî dikare nifşan derbas bike tiştê ku mirovahî bixwe afirandiye biparêze.

Divê mirov bipirsin:

Ez beşdarî kîjan vegotinê dibim?

Ez alîkarî didim ku kîjan vegotin were dubarekirin?
 Ez alîkarî didim ku kîjan vegotin were parastin?
 Ez alîkarî didim ku cihê kîjan rastiyê were girtin?
 Beşdariya min alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve
 were afirandin?
 Ev yek ji mekanîzmayên herî mezin di nav Vegotin li hember
 Rastiyê de ye.

VEGOTIN DIKARIN TEVGERA MIROVAN ŞEKIL BIDIN

Vegotin tenê tiştê ku mirov difikirin şekil nadin.
 Vegotin dikarin tiştê ku mirov dikin şekil bidin.
 Vegotin dikarin baweriyê şekil bidin.
 Vegotin dikarin tirsê şekil bidin.
 Vegotin dikarin aîdiyetê şekil bidin.
 Vegotin dikarin bêdengiyê şekil bidin.
 Vegotin dikarin guhdariyê şekil bidin.
 Vegotin dikarin girêdayîbûnê şekil bidin.
 Vegotin dikarin girêdana hestiyarî şekil bidin.
 Vegotin dikarin nasnameyê şekil bidin.
 Vegotin dikarin tevgerê bixwe şekil bidin.
 Dibe ku mirov heta nas nekin ku tên şekildan.
 Dibe ku bawer bikin ew bi serbixwe tevdigerin.

Lê dibe ku tevgera wan berê ji hêla vegotinên ku mîras girtine ve hatiye bandorkirin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ev vegotin kîjan tevgerê diafirîne?

Ev vegotin kîjan hestan diafirîne?

Ev vegotin kîjan tirsan diafirîne?

Ev vegotin kîjan bêdengiyê diafirîne?

Ev vegotin kîjan girêdayîbûnê diafirîne?

Ev vegotin alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Vegotin dema ku mirov êdî nas nakin ku wan şêkil didin dibin metirsîdar.

LI GORÎ KOMÊ BÛN, AÎDIYET Û VEGOTINÊN CIVAKÎ

Mirov heyînên civakî ne.

Gelek mirov pejirandinê dixwazin.

Gelek mirov aîdiyetê dixwazin.

Gelek mirov razîbûnê dixwazin.

Gelek mirov dixwazin bi komê re li hev bên.

Ev dikare bibe yek ji mekanîzmayên herî mezin ku vegotinan bihêz dike.

Mirov dikarin tiştê kesên din dibêjin kopî bikin.

Mirov dikarin awayê tevgera kesên din kopî bikin.

Mirov dikarin awayê cilgirtina kesên din kopî bikin.

Mirov dikarin awayê axaftina kesên din kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê kesên din pêş dixin kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê kesên din diparêzin kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê kesên din bawer dikin kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê ku kesên din jê ditirsin kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê ku kesên din red dikin kopî bikin.

Mirov dikarin tiştê ku kesên din pîroz dikin kopî bikin.

Mirov dikarin di dawiyê de rawestin bipirsin gelo tiştek rast e û li şûna wê bipirsin gelo ew alîkarî dide wan ku aîd bin.

Divê mirov bipirsin:

Ma ez fêr dibim?

An ez li gorî komê dibim?

Ma ez dipirsim?

An ez kopî dikim?

Ma ez bi serbixwe difikirim?

An ez komê dişopînim?

Ma ez ji rastiyê fêr dibim?

An ez fêr dibim ka çawa aîd bibim?

Ger mirov neyên hînkirin ka aîdiyetê çawa bipirsin, aîdiyet dikare ji rastiyê bihêztir bibe.

HAWÎRDORÊN VEGOTINÊ YÊ MODERN

Hawîrdorên modern dikarin vegotinan bi lez biafirînin û belav bikin.

Şêwazên jiyanê dikarin ji mirovan re werin nîşandan.

Nêrîn dikarin ji mirovan re werin nîşandan.

Bertek dikarin ji mirovan re werin nîşandan.

Hêrsa tund dikare ji mirovan re were nîşandan.

Populerî dikare ji mirovan re were nîşandan.

Serkeftin dikare ji mirovan re were nîşandan.

Statû dikare ji mirovan re were nîşandan.

Xuyang dikare ji mirovan re were nîşandan.

Çîrokên hestiyarî dikarin ji mirovan re werin nîşandan.

Guhertoyên jiyanê yên ku rastiyê nîşan nadin dikarin ji mirovan re werin nîşandan.

Paşê mirov dikarin tiştê ku bi dubareyî tê nîşandan kopî bikin.

Dikarin peyvên kopî bikin.

Dikarin kesayetiyên kopî bikin.

Dikarin şêwazên jiyanê kopî bikin.

Dikarin xuyangan kopî bikin.

Dikarin tevgeran kopî bikin.

Dikarin tiştê ku populer xuya dike kopî bikin.

Dikarin tiştê ku serkeftî xuya dike kopî bikin.

Dikarin kêfxweşiyê performans bikin.

Dikarin aîdiyetê performans bikin.

Dikarin bêkêmasîbûnê performans bikin.

Dikarin girîngiyê performans bikin.

Ji ber vê yekê hawîrdoreke vegotinê ya modern dikare rastiyeke derewîn biafirîne ku mirov bi hev re wê teqlîd dikin.

Divê mirov bipirsin:

Ev hawîrdor kîjan vegotinê diafirîne?

Ev hawîrdor kîjan tevgerê xelat dike?

Ev hawîrdor kîjan performansê teşwîq dike?

Kîjan rastî tê veşartin?

Cihê kîjan rastiyeke tê girtin?

Kîjan têgihiştinê tê astengkirin?

Hawîrdorên vegotinê yên modern dikarin mirovan bikin ku li şûna rastiyeke di nav performansê de bijîn.

PERFORMANSA CIVAKÎ Û JIYAN DI NAV VEGOTINÊ DE

Mirov dikarin herwiha dest pê bikin ku guhertoyên xwe performans bikin.

Dikarin kêfxweşiyê performans bikin.

Dikarin serkeftinê performans bikin.

Dikarin pêbaweriyê performans bikin.

Dikarin girîngiyê performans bikin.

Dikarin statûyê performans bikin.

Dikarin bêkêmasîbûnê performans bikin.

Dikarin aîdiyetê performans bikin.

Mirov dikarin jiyanekê pêşkêş bikin ku rastiyê nîşan nade.

Paşê kesên din dikarin xwe bi wê performansê re berawird bikin.

Paşê berawirdkirin dikare performansa zêdetir biafirîne.

Performans dikare teqlîda zêdetir biafirîne.

Teqlîd dikare dubarekirina zêdetir biafirîne.

Mirov dikarin di dawiyê de li şûna rastiyê bixwe di nav vegotîneke kolektîf de bijîn.

Divê mirov bipirsin:

Çi tê nîşandan?

Çi tê veşartin?

Ma ev rastî ye?

An ev performans e?

Ma ez xwe bi rastiyê re berawird dikim?

An ez xwe bi vegotînekê re berawird dikim?

Ev performans kîjan tevgerê diafirîne?

Divê mirov fêr bibin ku pêşkêşkirin bi xwe ne rastî ye.

VEGOTIN, ZAROK Û BAWERIYA MÎRASGIRTÎ

Zarok di nav vegotinên ku wan neafirandine de ji dayik dibin.

Zarok çîrokan mîras digirin.

Zarok pergalan mîras digirin.

Zarok sernavan mîras digirin.

Zarok desthilatê mîras digirin.

Zarok baweriyên mîras digirin.

Zarok tevgeran mîras digirin.

Zarok tirsan mîras digirin.

Zarok girêdanên hestiyarî mîras digirin.

Zarok şêweyên dubarekirî mîras digirin.

Paşê zarok dikarin bibin mezinên ku tiştê mîras girtine diparêzin.

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku mirovahî heman cîhanê dubare dike.

Ji ber vê yekê divê zarok fêr bibin bipirsin:

Kî ev yek afirand?

Çima hate afirandin?

Kî jê sûd werdigire?

Kîjan delîl piştgirî dide wê?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Ew kîjan tevgerê diafirîne?

Ew alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Zarok divê ne tenê vegotinan mîras bigirin.

Divê zarok fêr bibin ku çawa bi ewlehî wan bipirsin.

PERGAL, VEGOTIN Û HAWÎRDORA CÎHANÊ

Vegotin dikarin di nav pergalan de cih bigirin.

Pergal dikarin vegotinan dubare bikin.

Pergal dikarin vegotinan biparêzin.

Pergal dikarin vegotinan asayî bikin.

Pergal dikarin vegotinan xelat bikin.

Pergal dikarin mirovan ji pirsandinê dûr bixin.

Mirov dikarin di dawiyê de dubarekirina pergalê bi rastiyê re tevlihev bikin.

Lê pergalên dubarekirî bi xwe ne rastî ne.

Divê mirov bipirsin:

Ev pergal kîjan vegotinê dubare dike?

Ev pergal kîjan vegotinê diparêze?

Ev pergal kîjan vegotinê xelat dike?

Ev pergal mirovan ji pirsandina kîjan vegotinê dûr dixê?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Kîjan rastî li dijî wê ye?

Ger mirov êdî bi wê bawer nekin dê çi bibe?

Mirov pir caran hewl didin encaman rast bikin bêyî ku vegotinên ku encaman diafirînin bipirsin.

Ev dikare bibe sedem ku mirovahî heman cîhanê dubare bike.

HAWÎRDORA CÎHANÊ HER DEM NÎŞANÎ MIROVAHIYÊ DIDE KA VEGOTIN ÇAWA XEBAT DIKIN

Hawîrdora cîhanê her dem nîşanî mirovahiyê dide ka vegotin çawa xebat dikin.

Tenê mirov bi awayekî rast nehatine hînîkirin ka ji tiştê ku tê nîşandan çawa fêr bibin.

Cîhan dibistana rastîn e.

Ev tişt her dem ji mirovahiyê re tên nîşandan:

Dubarekirin.

Parastin.

Sernav.

Desthilat.

Aîdiyet.

Tirs.

Girêdayîbûn.

Bêdengî.

Teşwîq.

Hest.

Performans.

Vegotin.

Pirsgirêk ne ew e ku tişteke xuya nîne.

Pirsgirêk ew e ku mirov bi awayekî rast nehatine hînkirin ka tişteke xuya çawa bipirsin, bibînin, fêr bikin û jê fêr bibin.

VEGOTIN, HÊZ Ê HIŞMENDIYA MIROVÎ

Yek ji dersên herî mezin ku divê mirovahî fêr bibe ev e ku hêz tenê bi zorê nayê.

Hêz dikare bi vegotinan hebe.

Ger mirov dikarin vegotinan şêkil bidin, dikarin tevgerê şêkil bidin.

Ger dikarin tevgerê şêkil bidin, dikarin encaman şêkil bidin.

Ger dikarin encaman şêkil bidin, dikarin hawîrdora cihanê şêkil bidin.

Dibe ku ne hewce be kes mirovahiyê bi zorê bike ku heman cihanê dubare bike, ger mirovahî bi dilxwazî wê bixwe dubare dike.

Mirovahî dikare vegotinan biafirîne, vegotinan mîras bigire, vegotinan biparêze, û paşê wan vegotinan bi rastiyê bixwe re tevlihev bike.

Ev yek ji mekanîzmayên herî mezin e ku di tevahiya dîroka mirovan de xebat kiriye.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kî vegotinê şêkil dide?

Kî vegotinê bihêz dike?

Kî ji vegotinê sûd werdigire?

Kî vegotinê mîras digire?

Kî vegotinê diparêze?

Kî bi hestiyarî bi vegotinê ve girêdayî ye?

Kî ji pirsandina vegotinê ditirse?

Ev vegotin alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku mirov êdî di nav vegotinan de najîn û dest pê dikin ji rastiye bixwe fêr bibin.

VEGOTIN LI HEMBER RASTIYÊ Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Vegotin li hember Rastiye beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku vegotin bi dubareyî bi rastiye re tîn tevlihevkin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov berî ku fêr bibin çawa bipirsin çîrokan mîras digirin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov vegotinên ku qet bi serbixwe lêkolîn nekirine diparêzin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov bi hev re rastiyeke derewîn diafirînin û paşê di nav wê de dijîn.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov bi hev re rastiyeke derewîn diafirînin û paşê nifşan derbas dikin wê biparêzin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku aîdiyet ji rastiye bîhêztir dibe.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêrbûna ji rastiye hevdu kopî dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêmkirina xwe guhertoyên xwe performans dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku pergala vegotinan bîhêz dikin bêyî ku mirovan hîn bikin çawa wan bipirsin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku pergala baweriyê li şûna rastiye derbas dibin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku nifşên pêşerojê heman cîhanê mîras digirin bêyî ku fêma bikin çi wê afirandiye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêrbûna ji rastiye bixwe berdewam dikin vegotinên mîrsgirtî biparêzin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştê ji ku derê hatiye û çi ew şêkel daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevgirtî dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestyarî dipirse kîjan hest qebûlîkirinê şekil dide.

Vegotin li hember Rastiyê niha dipirse:

Kîjan çîrok tê pêşkêşîkirin?

Kîjan rastî piştgirî dide wê?

Kîjan rastî li dijî wê ye?

Kî wê afirand?

Kî wê dubare dike?

Kî wê diparêze?

Kî wê mîras digire?

Kî jê sûd werdigire?

Ew kîjan tevgerê diafirîne?

Ew alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku ji vegotinên mîrsgirtî ber bi rastiyê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê ber bi lêkolînê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji lêkolînê ber bi dîtinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji dîtinê ber bi têgihiştinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji têgihiştinê ber bi fêrbûnê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji fêrbûnê ber bi ramana serbixwe ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên vegotinên mîrsgirtî dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

BEŞA 8 - BANDORA PSÎKOLOJÎK

BANDORA PSÎKOLOJÎK BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku divê mirov fêr bibin tişteke ji ku derê hatiye û çî ew şekil daye.

Beşa 2 destnîşan kir ku divê mirov fêr bibin gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirovahî bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne, ji ber ku teşwîq bi dubareyî mirovan ji bo ji nû ve afirandina wê xelat dikan.

Beşa 4 destnîşan kir ku tevgera dubarekirî pir caran ji peyvan zêdetir tiştan eşkere dike.

Beşa 5 destnîşan kir ku pir caran mirov berî ku fêrbûn dest pê bike ji pirsandinê tîn dîrxistin.

Beşa 6 destnîşan kir ku hest dikare berî pêşketina têgihiştinê bawerî, bawerkirin, tirs, bertek, bêdengî û tevgerê şekil bide.

Beşa 7 destnîşan kir ku mirovahî dikare bi hev re vegotinan biafirîne, mîras bigire, biparêze û wan bi rastiyê bixwe re tevlihev bike.

Beşa 8 niha derbasî Bandora Psîkolojîk dibe.

Bandora Psîkolojîk ji ber vê yekê heye ku hawîrdora cîhanê her dem hişê mirovan şekil dide berî ku mirov fêr bikin ew vê yekê dike.

Mirov bi têgihiştina cîhanê ji dayik nabin.

Cîhan berî ku mirov fêm bikin ka hişê xwe çawa biparêzin wan hîn dike ka çawa bifikirin.

Mirov her dem li ber van tiştan in:

Pere.

Girêdayîbûn.

Desthilat.

Tirs.

Bêdengî.

Teşwîq.

Vegotin.

Tevger.

Dubarekirin.

Berawirdkirin.

Performans.

Rûkalîbûn.

Pirsgirêkên dubarekirî.

Hişê mirovan dikare ji hêla hemû van tiştan ve demeke dirêj berî pêşketina ramana serbixwe were şekildan.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ev hawîrdor bi hişê mirovan çi dike?

Çi bi dubareyî tê nîşandan?

Çi bi dubareyî tê qebûlkirin?

Çi bi dubareyî asayî tê qebûlkin?

Çi bi dubareyî tê mîraskirtin?

Çi tevgerê şekil dide?

Çi têgihiştinê şekil dide?

Çi nifşên pêşerojê şekil dide?

Bandora Psîkolojîk mirovan hîn dike ku fêhm bikin rûbirûbûna dirêjdemî ya hawîrdora cîhanê bi mirovahiyê bixwe çî dike.

HIŞÊ MIROVAN YEK JI HAWÎRDORÊN HERÎ MEZIN E KU MIROVAHIYÊ NEKARIYE BIPARÊZE

Yek ji pîrsgirêkên herî mezin ku mirovahî pê re rû bi rû ye ev e ku mirov pîr caran ji aliyê psîkolojîk ve tîn şekildan berî ku fêhm bikin tîn şekildan.

Hişê mirovan yek ji hawîrdorên herî mezin e ku mirovahiyê nekariye biparêze.

Mirov di nav hawîrdorên ku wan neafirandine de ji dayik dibin.

Pergalan mîras digirin.

Tevgeran mîras digirin.

Vegotinan mîras digirin.

Desthilatê mîras digirin.

Girêdayîbûnê mîras digirin.

Şeweyên dubarekirî mîras digirin.

Paşê mirov dikarin bibin mezinên ku tiştê mîras girtine diparêzin.

Ev dikare pêk were bêyî ku ew qet fêm bikin di destpêkê de çi wan şêkil daye.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Çi ez şêkil dayim?

Min çi mîras girtiye?

Min çi qebûl kiriye?

Min çi dubare kiriye?

Min qet çi bi serbixwe lêkolîn nekiriye?

Çi ji bo min asayî bûye?

Kîjan hawîrdor alîkar bû ku têgihiştina min biafirîne?

Bê pirsandin, mirov dikarin tevahiya jiyana xwe ji aliyê psîkolojîk ve ji hêla hawîrdorên ku qet bi awayekî rast jê fêr nebûne ve werin şêkildan.

HAWÎRDORA CÎHANÊ HER DEM MIROVAHIYÊ HÎN DIKE

Hawîrdora cîhanê qet hînkirinê rawestanake.

Mirov her dem ji tiştên li dora xwe fêr dibin.

Zarok jê fêr dibin.

Mezin jê fêr dibin.

Mamoste jê fêr dibin.

Dêûbav jê fêr dibin.

Pergal jê fêr dibin.

Civak jê fêr dibin.

Hawîrdora cîhanê her dem mirovahiyê hîn dike.

Pirsgirêk ew e ku mirov bi awayekî rast nehatine hînkirin ka ji tiştê ku tê nîşandan çawa fêr bibin.

Cîhan dibistana rastîn e.

Dibe ku mirov pê nehesin, lê hawîrdora cîhanê her dem bandorê li tevgerê dike.

Mirov dikarin bibin berhemên hawîrdora cîhanê li şûna ku bibin fêrxwazên wê.

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku heman cîhan dubare dibe.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ev hawîrdor çi hîn dike?

Kîjan tevgerê xelat dike?

Mirovan ji kîjan tevgerê dûr dixê?

Kîjan tevgerê asayî dike?

Kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve diafirîne?

Dema mirov nehatine hînkirin ka ji hawîrdora cîhanê çawa fêr bibin, ew pir caran li şûna wê ji aliyê psîkolojîk ve xwe pê re adapte dikin.

MIROV DIKARIN XWE BI HAWÎRDORÊN NETENDURIST RE ADAPTE BIKIN

Mirov dikarin xwe adapte bikin.

Ev dikare sûdmend be.

Lê dikare herwiha metirsîdar bibe.

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi hawîrdorên netendurist re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi tirsê re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi girêdayîbûnê re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi xeman re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi nerastiyê re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi rûkalîbûnê re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi zextê re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi tevgerên netendurist re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi pergalên netendurist re adapte bikin.

Mirov dikarin xwe bi pirsgerêkên dubarekirî re adapte bikin.

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi xapandinê bixwe re adapte bikin dema ku xapandin bi dubareyî asayî tê qebûlkirin.

Di dawiyê de, hawîrdorên netendurist dikarin asayî bibin.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin wan hawîrdoran mîras bigirin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ez xwe bi çi re adapte dikim?

Ma ev divê asayî be?

Çi van şertan diafirîne?

Kîjan tevger tê parastin?

Kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve tê afirandin?

Mirov pir caran xwe bi nîşaneyan re adapte dikin li şûna ku ji sedeman fêr bibin.

MEKANÎZMAYA PERE

Mekanîzmaya pere yek ji bandorên herî mezin e ku Bandora Psîkolojîk şekil dide.

Pere dikare agahiyê şekil bide.

Pere dikare girêdayîbûnê şekil bide.

Pere dikare tirsê şekil bide.

Pere dikare bêdengiyê şekil bide.

Pere dikare teşwîqan şekil bide.

Pere dikare biryaran şekil bide.

Pere dikare tevgerê şekil bide.

Pere dikare dubarekirinê şekil bide.

Pere dikare hawîrdoran şekil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov tî ten teşwîqkirin qebûl bikin şekil bide.

Mekanîzmaya pere dikare agahî, girêdayîbûn, teşwîq, tirs, dubarekirin, bêdengî, tevger û adaptasyona psîkolojîk bixwe şekil

bide.

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi encaman re adapte bikin bêtî ku qet ji mekanîzmaya ku wan diafirîne fêr bibin.

Ev yek ji mekanîzmayên herî mezin e ku divê mirovahî jê fêr bibe.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Pere li vir bandorê li çi dike?

Pere kîjan tevgerê diafirîne?

Pere kîjan bêdengiyê diparêze?

Pere kîjan girêdayîbûnê diafirîne?

Pere kîjan tirsê diafirîne?

Pere alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

ZAROK KOMA HERÎ GIRÎNG IN KU DIVÊ WERIN PARASTIN

Zarok bi amûrên pêwîst ji dayik nabin ku xwe ji bandorên psîkolojîk ên hawîrdora cîhanê biparêzin.

Zarok ji aliyê psîkolojîk ve li ber hawîrdora cîhanê ne berî ku amûrên fêmkirin an parastina xwe ji wê bi dest bixin.

Zarok bi van tiştan re rû bi rû dibin:

Pere.

Girêdayîbûn.

Desthilat.

Tirs.

Berawirdkirin.

Performans.

Vegotin.

Rûkalîbûn.

Zexta civakî.

Şêweyên dubarekirî.

Demeke dirêj berî ku wan fêr bikin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve tirsê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xeman mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve girêdayîbûnê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve berawirdkirinê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve neewlehiyê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve rûkalîbûnê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve zextê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve bêdengiyê mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve tevgerên netendurist mîras bigirin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve pîrsgirêkên dubarekirî yên cîhanê mîras bigirin.

Divê zarok neçar nemînin ku ji aliyê psîkolojîk ve tenê xwe di hawîrdora cîhanê de bidomînin bêyî ku bi awayekî rast werin hînkin ka ji wê çawa fêr bibin.

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku divê perwerdehî pêş bikeve.

Ji ber vê yekê divê zarok fêr bibin:

Çawa bipirsin.

Çawa bibînin.

Çawa fêm bikin.

Çawa bi serbixwe bifikirin.

Çawa bi ewlehî ji hawîrdora cîhanê fêr bibin.

Ev e çima Pakêta Amûrên Pirsandinê ya L2Q ewqas girîng e.

HIŞMENDIYA MIROVÎ TÊ ŞEKILDAN

Hişmendiya mirovî ji hêla hawîrdora cîhanê ve tê şekildan berî ku mirovahî fêr bike ew çawa tê şekildan.

Ger tirs bi dubareyî tê nîşandan, tirs dikare belav bibe.

Ger berawirdkirin bi dubareyî tê nîşandan, berawirdkirin dikare belav bibe.

Ger girêdayîbûn bi dubareyî tê nîşandan, girêdayîbûn dikare belav bibe.

Ger performans bi dubareyî tê nîşandan, performans dikare belav bibe.

Ger rûkalîbûn bi dubareyî tê nîşandan, rûkalîbûn dikare belav bibe.

Ger dubarekirin bi dubareyî tê nîşandan, dubarekirin dikare belav bibe.

Paşê nifşên pêşerojê dikarin van şertan mîras bigirin.

Mirov dikarin di dawiyê de ji bîr bikin ew kî ne, ji ber ku ew ewqas dem xwe bi hawîrdora cîhanê re adapte dikin li şûna ku jê fêr bibin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ev hawîrdor kîjan hişmendiye diafirîne?

Ev hawîrdor kîjan têgihiştinê diafirîne?

Ev hawîrdor kîjan tevgerê diafirîne?

Ev hawîrdor alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

ÇIMA BANDORA PSÎKOLOJÎK GIRÎNG E

Bandora Psîkolojîk girîng e, ji ber ku mirovahî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku mirov ji aliyê psîkolojîk ve ji hêla hawîrdorên ku fêm nakin ve tîn şekildan.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku derê hatiye û çi ew şekil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevgirtîti dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestiyarî dipirse kîjan hest qebûlkirinê şêkil dide.

Vegotin li hember Rastiyê dipirse kîjan çîrok tê pêşkêşkirin û gelo rastî piştgirî dide wê.

Bandora Psîkolojîk niha dipirse:

Ev hawîrdor bi hişê mirovan çi dike?

Kîjan tevgerê diafirîne?

Kîjan têgihiştinê diafirîne?

Kîjan tirsê diafirîne?

Kîjan girêdayîbûnê diafirîne?

Kîjan berawirdkirinê diafirîne?

Alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna ku ji hawîrdorên netendurist ên cîhanê fêr bibin û wan baştir bikin, berdewam dikin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi wan re adapte bikin.

Dema mirov nehatine hînkirin ka ji hawîrdora cîhanê çawa fêr bibin, ew pir caran li şûna wê ji aliyê psîkolojîk ve xwe pê re adapte dikin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

ŞEKILDANA PSÎKOLOJÎK DI DEMÊ DE

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku mirov pir caran ji aliyê psîkolojîk ve tîn şekildan berî ku fêr bikin tîn şekildan.

Ev beş niha derbasî awayê pêşketina şekildana psîkolojîk di demê de dibe.

Bandora psîkolojîk bi gelemperî di yek kêliyê de pêk nayê.

Ew pir caran bi rûbirûbûna dubarekirî pêş dikeve.

Mirov bi dubareyî heman tiştan dibînin.

Mirov bi dubareyî heman tiştan dibihîzin.

Mirov bi dubareyî heman tiştan dijîn.

Mirov bi dubareyî xwe bi heman tiştan re adapte dikin.

Di demê de, rûbirûbûna dubarekirî dikare asayî bibe.

Mirov dikarin di dawiyê de êdî nas nekin ku tîn şekildan.

Rûbirûbûna dubarekirî dikare bibe yek ji mamosteyên herî mezin di nav hawîrdora cîhanê de.

Divê mirov bipirsin:

Ez bi dubareyî li ber çî me?

Ez bi dubareyî çî qebûl dikim?

Ez bi dubareyî xwe bi çî re adapte dikim?

Çî asayî bûye?

Ez nîfşên pêşerojê çî hîn dikim?

Ez alîkarî didim ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

BERAWIRDKIRIN, STATÛ Û NIRXA XWE

Mirov dikarin dest pê bikin xwe bi kesên din re berawird bikin.

Berawirdkirin dikare bibe yek ji bandorên herî mezin ku tevgera mirovan şekil dide.

Mirov dikarin van tiştan berawird bikin:

Xuyang.

Pere.

Şêwaza jiyanê.

Populerî.

Statû.

Serkeftin.

Xwedîbûn.

Têkilî.

Girîngî.

Mirov dikarin di dawiyê de nirxa xwe bi van berawirdkirinan ve girêdin.

Mirov dikarin dest pê bikin bawer bikin ku ew kêr nirxdar in ji ber ku kesek xuya dike zêdetir heye.

Mirov dikarin dest pê bikin bawer bikin ku ew zêdetir nirxdar in ji ber ku zêdetir tişt hene.

Mirov dikarin dest pê bikin nirxa xwe li hember hawîrdorên ku rastiye nîşan nadin bipîvin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Kî ez hîn kirim ku berawird bikim?

Ez xwe bi çi re berawird dikim?

Berawirdkirin çi diafirîne?

Berawirdkirin çi vedişêre?

Berawirdkirin alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Berawirdkirin dikare mirovan ji fêrbûna ji xwe rawestîne, ji ber ku ew li ser pîvandina xwe bi kesên din re disekinin.

RÛKALÎBÛN, PERFORMANS Û JIYAN DI NAV DEREWÊ DE

Mirov dikarin dest pê bikin guhertoyên xwe performans bikin.

Dikarin kêfxweşiyê performans bikin.

Dikarin serkeftinê performans bikin.

Dikarin pêbaweriyê performans bikin.

Dikarin bêkêmasîbûnê performans bikin.

Dikarin aîdiyetê performans bikin.

Dikarin girîngiyê performans bikin.

Mirov dikarin hestên xwe yên rastîn veşêrin.

Mirov dikarin zehmetiyan veşêrin.

Mirov dikarin êşê veşêrin.

Mirov dikarin nepîştrastiyê veşêrin.

Mirov dikarin tirsê veşêrin.

Mirov dikarin tenêtiyê veşêrin.

Mirov dikarin di dawiyê de dest pê bikin di nav performansê bixwe de bijîn.

Paşê kesên din dikarin wê performansê kopî bikin.

Ev dikare çerxek biafirîne.

Performans teqlîdê diafirîne.

Teqlîd dubarekirinê diafirîne.

Dubarekirin asayîbûnê diafirîne.

Asayîbûn nîfşên pêşerojê diafirîne ku performansê wekî rastî mîras digirin.

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi xapandinê bixwe re adapte bikin dema ku xapandin bi dubareyî asayî tê qebûlkirin.

Divê mirov bipirsin:

Çi tê nîşandan?

Çi tê veşartin?

Ez çi xwe wekî wê nîşan didim?

Ez ji eşkerekirina çi ditirsim?

Ma ez fêr dibim?

An ez performans dikim?

Divê mirov fêr bibin ku pêşkêşkirin bi xwe ne rastî ye.

HAWÎRDORÊN CIVAKÎ Û KOPÎKIRINA HEVDU

Mirov ji hev fêr dibin.

Ev dikare sûdmend be.

Lê dikare herwiha metirsîdar bibe.

Mirov dikarin van kopî bikin:

Peyv.

Nêrîn.

Tevger.

Şêwazên jiyanê.

Xuyang.

Kesayetî.

Bawerî.

Bertek.

Hest.

Adet.

Mirov dikarin di dawiyê de ramana serbixwe rawestînin.

Dikarin li şûna wê dest pê bikin bişopînin.

Dikarin bipirsin:

Hemû kesên din çi dikin?

Li şûna ku bipirsin:

Çi rast e?

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez fêr dibim?

An ez kopî dikim?

Ma ez fêr dikim?

An ez dişopînim?

Ma ez bi serbixwe difikirim?

An ez li gorî komê dibim?

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku mirovahî bi dubareyê heman cîhanê ji nû ve diafirîne.

TIRS, XEM Û MAYÎNA PSÎKOLOJÎK

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi hawîrdorên netendurist re adapte bikin.

Ev dikare tirs biafirîne.

Ev dikare xem biafirîne.

Ev dikare zext biafirîne.

Ev dikare nepîştrastî biafirîne.

Mirov dikarin dest pê bikin tenê xwe di hawîrdoran de bidomînin li şûna ku jê fêr bibin.

Mirov dikarin westiyayî bibin.

Mirov dikarin di bin barê zêde de bimînin.

Mirov dikarin girêdayî bibin.

Mirov dikarin ji aliyê hestiyarî ve ji hev veqetîn.

Divê mirov bipirsin:

Ma ez ji vê hawîrdorê fêr dibim?

An ez di nav wê de tenê xwe didomînim?

Çi van şertan diafirîne?

Çi van hestan diafirîne?

Kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve tê afirandin?

Divê mirov neçar nemînin ku ji aliyê psîkolojîk ve tenê xwe di hawîrdoran de bidomînin bêtî ku bi awayekî rast werin hînkirin ka çawa wan fêm bikin.

TAMAH, HESÛDÎ Û HIŞMENDIYA MIROVÎ

Mirov dikarin dest pê bikin nîrxê bi pere bipîvin.

Mirov dikarin dest pê bikin nîrxê bi statûyê bipîvin.

Mirov dikarin dest pê bikin nîrxê bi xwedîbûnê bipîvin.

Mirov dikarin dest pê bikin nîrxê bi xuyangê bipîvin.

Mirov dikarin dest pê bikin nîrxê bi populerîyê bipîvin.

Ev dikare tamah biafirîne.

Ev dikare hesûdî biafirîne.

Ev dikare pêşbaziye biafirîne.

Ev dikare neewlehiye biafirîne.

Mirov dikarin di dawiyê de rawestin ji cîhanê fêr bibin û li şûna wê di nav wê de pêşbaziye bikin.

Divê mirov bipirsin:

Ez li pey çi dimeşim?

Çima ez li pey wê dimeşim?

Kî ez hîn kirim ku wê bi nîrx bibînim?

Ev kîjan tevgerê diafirîne?

Ev alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Hişmendiya mirovî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêmkirinê ji bo pêşbaziye tên hînkin.

ZAROK Û MÎRASGIRTINA PSÎKOLOJÎK

Zarok tenê agahiyê mîras nagirin.

Zarok hawîrdoran mîras digirin.

Zarok tevgeran mîras digirin.

Zarok tirsan mîras digirin.

Zarok vegotinan mîras digirin.

Zarok zextê mîras digirin.

Zarok berawirdkirinê mîras digirin.

Zarok rûkalîbûnê mîras digirin.

Zarok performansê mîras digirin.

Zarok girêdayîbûnê mîras digirin.

Zarok pîrsgirêkên dubarekirî yên cîhanê mîras digirin.

Zarok herwiha ji mezinên li dora xwe fêr dibin.

Zarok dikarin kêfxweşiya derewîn fêr bibin.

Zarok dikarin berawirdkirinê fêr bibin.

Zarok dikarin zexta civakî fêr bibin.

Zarok dikarin bêdengiyê fêr bibin.

Zarok dikarin performansê fêr bibin.

Zarok dikarin fêr bibin çawa êşê veşêrin.

Zarok dikarin ji aliyê psîkolojîk ve mayînê bi xwe mîras bigirin.

Zarok dikarin di dawiyê de êşê mîras bigirin berî ku fêr bikin çi wê afirandiye.

Ev yek ji sedemên herî mezin e ku mirovahî heman cîhanê dubare dike.

Ji ber vê yekê divê zarok fêr bibin çawa bi ewlehî bipirsin berî ku ev bandor bi kûrahî asayî bibin.

HIŞMENDIYA MIROVÎ Û HAWÎRDORA CÎHANÊ

Hişmendiya mirovî ji hêla hawîrdora cîhanê ve tê şekildan.

Hişmendiya mirovî tê şekildan berî ku mirovahî fêr bike ew çawa tê şekildan.

Ger tirs bi dubareyî tê nîşandan, tirs dikare belav bibe.

Ger berawirdkirin bi dubareyî tê nîşandan, berawirdkirin dikare belav bibe.

Ger girêdayîbûn bi dubareyî tê nîşandan, girêdayîbûn dikare belav bibe.

Ger performans bi dubareyî tê nîşandan, performans dikare belav bibe.

Ger rûkalîbûn bi dubareyî tê nîşandan, rûkalîbûn dikare belav bibe.

Ger dubarekirin bi dubareyî tê nîşandan, dubarekirin dikare belav bibe.

Paşê nîfşên pêşerojê dikarin van şertan mîras bigirin.

Mirov dikarin di dawiyê de ji bîr bikin ew kî ne, ji ber ku ew ewqas dem xwe bi hawîrdora cîhanê re adapte dikin li şûna ku jê fêr bibin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ev hawîrdor mirovahiyê çi hîn dike?

Kîjan hişmendiyê diafirîne?

Kîjan têgihiştinê diafirîne?

Alîkarî dide ku kîjan cîhan ji nû ve were afirandin?

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku mirov êdî ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi hawîrdora cîhanê re adapte nakin û li şûna wê dest pê dikin jê fêr bibin.

MEKANÎZMAYA PERE Û ADAPTASYONA PSÎKOLOJÎK

Mekanîzmaya pere dikare agahiyê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare girêdayîbûnê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare tirsê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare tevgerê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare dubarekirinê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare bêdengiyê şêkil bide.

Mekanîzmaya pere dikare adaptasyona psîkolojîk bixwe şêkil bide.

Mirov dikarin ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi encaman re adapte bikin bêtî ku qet ji mekanîzmaya ku wan diafirîne fêr bibin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Pere li çi bandorê dike?

Pere kîjan tevgerê diafirîne?

Pere kîjan tirsê diafirîne?

Pere kîjan girêdayîbûnê diafirîne?

Pere kîjan bêdengiyê diparêze?

Pere alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cihanê ji nû ve were afirandin?

BANDORA PSÎKOLOJÎK Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Bandora Psîkolojîk beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi hawîrdorên ku fêm nakin re adapte dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku zarok li ber pîrsgirêkên cîhanê ne bêtir ku bi awayekî rast werin hînîkirin ka ji wan çawa fêr bibin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov xwe bi rastiyên derewîn re berawird dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li şûna fêmkirina xwe guhertoyên xwe performans dikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov ji aliyê psîkolojîk ve di hawîrdorên netendurist de tenê xwe didomînin li şûna ku wan baştir bikin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov xwe bi pîrsgirêkên dubarekirî re adapte dikin li şûna ku ji tiştê ku wan diafirîne fêr bibin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mekanîzmaya pere berdewam dike agahî, girêdayîbûn, tirs, tevger, dubarekirin û bêdengiyê şêwîr bide, dema ku mirov ji aliyê psîkolojîk ve xwe bi encaman re adapte dikin li şûna ku ji sedeman fêr bibin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştê ji ku derê hatiye û çî ew şêwîr daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevgirtîtî dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestiyarî dipirse kîjan hest qebûlkirinê şekil dide.

Vegotin li hember Rastiyê dipirse kîjan çîrok tê pêşkêşkirin û gelo rastî piştgirî dide wê.

Bandora Psîkolojîk niha dipirse:

Ev hawîrdor bi hişê mirovan çi dike?

Ev hawîrdor bi zarokan çi dike?

Ev hawîrdor bi têgihiştinê çi dike?

Ev hawîrdor bi hişmendiya mirovî çi dike?

Alîkarî dide ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Bi vî awayî mirov dest pê dikin ku ji adaptasyona psîkolojîk ber bi têgihiştinê ve biçin.

Bi vî awayî mirov ji baweriyê ber bi lêkolînê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji lêkolînê ber bi dîtinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji dîtinê ber bi têgihiştinê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji têgihiştinê ber bi fêrbûnê ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji fêrbûnê ber bi ramana serbixwe ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

BEŞA 9 - LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE

LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE BI RASTÎ ÇI YE

Beşa 1 destnîşan kir ku divê mirov fêr bibin tiştê ji ku derê hatiye û çî ew şêkil daye.

Beşa 2 destnîşan kir ku divê mirov fêr bibin gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Beşa 3 destnîşan kir ku mirovahî bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne, ji ber ku teşwîq bi dubareyî mirovan ji bo ji nû ve afirandina wê xelat dikin.

Beşa 4 destnîşan kir ku tevgera dubarekirî pir caran ji peyvan zêdetir tiştan eşkere dike.

Beşa 5 destnîşan kir ku pir caran mirov berî ku fêrbûn dest pê bike ji pirsandinê tên dûrxistin.

Beşa 6 destnîşan kir ku hest dikare berî pêşketina têgihiştinê bawerî, bawerkirin, tirs, bertek, bêdengî û tevgerê şêkil bide.

Beşa 7 destnîşan kir ku mirovahî dikare bi hev re vegotinan biafirîne, mîras bigire, biparêze û wan bi rastiyê bixwe re tevlihev bike.

Beşa 8 destnîşan kir ku hawîrdora cîhanê mirovahiyê ji aliyê psîkolojîk ve şêkil dide berî ku mirovahî fêm bike ew vê yekê dike.

Beşa 9 niha derbasî Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne dibe.

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne ji ber vê yekê heye ku mirovahî pir caran pîvanên cuda li mirov, pergala, hawîrdor û rewşên cuda disepîne.

Mirov dikarin pîvanek li kesên din bisepînin dema ku xwe diparêzin.

Mirov dikarin pîvanek li pergala bisepînin dema ku desthilatê diparêzin.

Mirov dikarin pîvanek li desthilatê bisepînin dema ku tiştê ku pê ve girêdayî ne diparêzin.

Mirov dikarin tiştek bipirsin dema ku red dikin tiştekî din bipirsin.

Mirov dikarin vegotinekê bipirsin dema ku dikevin nav vegotineke din.

Mirov dikarin pergalekê bipirsin dema ku pergaleke din diparêzin.

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne mirovan hîn dike ku pîvanên ducar ji fêrbûnê rakin.

Lê Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne ji pîvanên ducar mezintir e.

Ew mirovan hîn dike ku fêma bikin çima di destpêkê de pîvanên cuda tên bikaranîn.

Mirov pir caran pîvanên cuda bi kar tînin ji ber ku girêdayîbûn, tirs, aîdiyet, nasname, pere, desthilat, hest û vegotinên mîrsgirtî bandorê li cihê ku mirov amade ne fêr bibin dikin.

MIROVAHÎ PIR CARAN PÎVANÊN CUDA BI KAR TÎNE

Yek ji sedemên herî mezin ku mirovahî bi dubareyî heman cîhanê ji nû ve diafirîne ev e ku mirov pir caran pîvanên cuda bi kar tînin.

Mirov dikarin hilbijêrî bibin.

Pirsandina hilbijêrî.

Delîlên hilbijêrî.

Baweriya hilbijêrî.

Gumanbariya hilbijêrî.

Hesta hilbijêrî.

Hêrsa hilbijêrî.

Vegotinên hilbijêrî.

Destûra hilbijêrî.

Fêrbûna hilbijêrî.

Mirov dikarin pirsên dijwar bipirsin dema ku tiştek wan tehdîd dike, lê dema ku tiştek ji wan re sûd dide pirsandinê rawestînin.

Mirov dikarin standardên delîlan li tiştekî ku hez nakin bisepînin dema ku tiştekî ku pê ve girêdayî ne diparêzin.

Mirov dikarin ji kesên din hevgirtûtî bixwazin dema ku ew bixwe ji hevgirtûtîyê dûr dikevin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez li her derê heman pîvanê bi kar tînim?

Ma ez tiştek diparêzim?

Ma ez ji tişteki dûr dikevim?

Ez naxwazim çi bipirsim?

Ez bi çi ve girêdayî me?

Ez bi hestyarî bi çi ve girêdayî me?

Dema ez li vir heman pîvanê bi kar tînim çi nerehet dibe?

Pîvanên ducar dikarin bibin yek ji mekanîzmayên herî mezin ku dihelin pirsgerêkên dubarekirî yên cîhanê berdewam bikin.

DIVÊ HEMAN PÎVAN LI HER DERÊ WERE SEPANDIN

Rastî ne hewceyê pîvanên cuda ye li gorî kî tê lêkolînkirin.

Divê heman pîvan li her derê were sepandin.

Heman pîvan ji bo van jî derbas dibe:

Mirov.

Zarok.

Mezin.

Dêûbav.

Mamoste.

Dibistan.

Hikûmet.

Medya.

Polîs.

Pergal.

Sazî.

Rêxistin.

Desthilat.

Pispor.

Vegotin.

Agahî.

Çîrok.

Bawerî.

Heman pîvan herwiha ji bo me bixwe jî derbas dibe.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez ê vê pîvanê li xwe jî bisepînim?

Ma ez ê vê pîvanê li kesekî ku piştgirî didim bisepînim?

Ma ez ê vê pîvanê li kesekî ku pê re ne li hev im bisepînim?

Ma ez ê vê pîvanê li pergalekê bisepînim?

Ma ez ê vê pîvanê li desthilatê bisepînim?

Ma ez ê vê pîvanê li tiştê ku pê ve girêdayî me bisepînim?

Ramana serbixwe nikare bi tevahî pêş bikeve heta ku mirov fêr bibin heman pîvanê li her derê bi kar bînin.

**MIROV PIR CARAN LI CIHÊ KU FÊRBÛN NEREHET
DIBE RAWESTIN**

Mirov pir caran tam li wê xalê fêrbûnê rawestînin ku fêrbûn dest pê dike tiştê ku ew pê ve girêdayî ne meydanxwend bike.

Dibe ku dema pere tê nav de pirsandinê rawestînin.

Dibe ku dema aîdiyet tê tehdîdkirin pirsandinê rawestînin.

Dibe ku dema desthilat tê nav de pirsandinê rawestînin.

Dibe ku dema nasnameya wan tê meydanxwendin pirsandinê rawestînin.

Dibe ku dema rola wan tê eşkerekirin pirsandinê rawestînin.

Dibe ku dema divê tevgera xwe were lêkolînkirin pirsandinê rawestînin.

Ev girîng e, ji ber ku fêrbûn pir caran li wê xalê dest pê dike ku aramî diqede.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ez li ku derê pirsandinê rawestînim?

Ez li ku derê nerehet dibim?

Ev nerehetî çi eşkere dike?

Ez çi diparêzim?

Ger ez pirsandinê bidomînim dibe ku divê çi fêm bikim?

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne mirovan hîn dike ku dema pirsandin nerehet dibe fêrbûnê rawestînin nekin.

MEKANÎZMAYA PERE Û PÎVANÊN CUDÀ

Mekanîzmaya pere dikare bibe yek ji sedemên herî mezin ku mirov êdî heman pîvanê li her derê bi kar nayînin, ji ber ku girêdayîbûn dikare bandorê li cihê ku mirov amade ne bipirsin bike.

Pere dikare tiştê ku mirov dipirsin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov jê dûr dikevin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov diparêzin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov berevaniya wî dikin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov li ser wê bêdeng dimînin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov dubare dikin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov amade ne lêkolîn bikin şêkil bide.

Mirov dikarin berî ku pere tê nav de pîvanek bi kar bînin û piştî ku girêdayîbûn xuya dibe pîvaneke din.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Pere li vir bandorê li çi dike?

Kîjan girêdayîbûn heye?

Ez ji bo dubarekirina çi pere digirim?

Ez ji bo parastina çi pere digirim?

Ji ber pere ez ji pirsandina çi ditirsim?

Dema pere tê nav de kîjan pîvan diguhere?

Ger mekanîzmaya pere pîvana ku tê sepandin diguherîne, wê demê pîvan li her derê nayê sepandin.

**MIROV PIR CARAN TIŞTÊ KU HEZ NAKIN DIPIRSIN
DEMA KU TIŞTÊ KU PÊ VE GIRÊDAYÎ NE DIPARÊZIN**

Mirov dikarin di nav fêrbûna hîlbijêrî de girtî bibin.

Mirov dikarin tiştê ku hez nakin bipirsin.

Mirov dikarin tiştê ku jê sûd werdigirin biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku pê ve girêdayî ne biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku hîsa ewlehiyê dide biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku mîras girtine biparêzin.

Mirov dikarin tiştê ku hemû kesên din diparêzin biparêzin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Çima ez vê yekê dipirsim?

Çima ez wê yekê napirsim?

Ez çi diparêzim?

Ez ji windakirina çi ditirsim?

Ez ji dîtina çi ditirsim?

Ez red dikim kîjan pîvanê bisepînim?

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne mirovan hîn dike ku
alîgirîya hestyarî ji fêrbûnê rakin.

**LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE LI SER
HEMÛ HEŞT BEŞAN**

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne ew beş e ku heşt beşên berê bi hev re tîne.

Çavkanî û Kok divê li her derê were sepandin.

Standarda Delîlan divê li her derê were sepandin.

Teşwîq û Qezenc divê li her derê were sepandin.

Karakter û Hevgirtî divê li her derê were sepandin.

Destûra Pirsandinê divê li her derê were sepandin.

Bandora Hestyarî divê li her derê were sepandin.

Vegotin li hember Rastiyê divê li her derê were sepandin.

Bandora Psîkolojîk divê li her derê were sepandin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez van amûran li her derê bi kar tînim?

An tenê li cihê ku mirov xwe rehet hîs dike?

Ma ez heman pîvanê li her beşê disepînim?

An ez pakêta amûran bi hîlbijêrî bi kar tînim?

DIVÊ PERWERDEHÎ RAMANA HEVGIRTÎ HÎN BIKE

Perwerdehî pir caran mirovan hîn dike ku mijaran ji hev veqetînin.

Lê hawîrdora cîhanê bi hev ve girêdayî ye.

Divê mirov werin hînkirin ku heman pîvanan li her derê bisepînin.

Wekî din, mirov dikarin di pirsandina qadanekê de pispore bibin dema ku qet qadaneke din napirsin.

Mirov dikarin zanyar bibin bêyî ku bibin ramanvanên serbixwe.

Mirov dikarin agahdar bibin dema ku hîn jî heman cîhanê ji nû ve diafirînin.

Ji ber vê yekê divê perwerdehî mirovan hîn bike pîvanên ducar nas bikin.

Divê perwerdehî zarokan hîn bike rastiya hîlbijêrî nas bikin.

Divê perwerdehî zarokan hîn bike hêrsa hîlbijêrî nas bikin.

Divê perwerdehî zarokan hîn bike pirsandina hîlbijêrî nas bikin.

Divê perwerdehî zarokan hîn bike fêrbûna hîlbijêrî nas bikin.

Zarok dikarin pîvanên ducar mîras bigirin berî ku fêm bikin ew çi ne.

Armanc ne êrîşkirina mirovan e.

Armanc afirandina hevgirtûtiyê ye.

EV BEŞ HERWIHA LI SER ME BIXWE JÎ DERBAS DIBE

Yek ji şaşiyên herî mezin ku mirov dikin ew e ku bawer dikin ew beş tenê ji bo kesên din derbas dibin.

Ew ji bo me bixwe jî derbas dibin.

Divê mirov bipirsin:

Ez beşdarî çi dibim?

Ez çi dubare dikim?

Ez çi diparêzim?

Ez ji çi dûr dikevîm?

Min çi mîras girtiye?

Min qet çi bi serbixwe lêkolîn nekiriye?

Ma ez ê heman pîvanê li xwe jî bisepînim?

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne îstîsnayan ji fêrbûnê radike.

Divê tu kes bi xweberî ji pirsandinê azad nebe.

LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE Û HIŞMENDIYA MIROVÎ

Hişmendiya mirovî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku pîvanên cuda li qadên cuda yên jiyane tînin sepandin.

Ger mirov pîvanek li xwe û pîvaneke din li kesên din bisepînin, hişmendî pêş nakeve.

Ger mirov pîvanek li pergalên ku hez nakin û pîvaneke din li pergalên ku pê ve girêdayî ne bisepînin, hişmendî pêş nakeve.

Ger mirov pîvanek li vegotinên ku red dikin û pîvaneke din li vegotinên ku bi hestiyarî diparêzin bisepînin, hişmendî pêş nakeve.

Ger mirov pîvanek li desthilata li cihên din bisepînin lê ne li desthilata nêzî wan, hişmendî pêş nakeve.

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku mirov fêr dibin heman pîvanê li her derê bi kar bînin.

ÇIMA LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE GIRÎNG E

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne girîng e, ji ber ku mirovahî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku pîvanên cuda li mirov, pergal, vegotin û hawîrdorên cuda tên sepandin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov kesên din dipirsin lê xwe napirsin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov desthilatekê dipirsin lê ya din napirsin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov vegotinekê dipirsin dema ku vegotineke din diparêzin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov rastiyê bi hîlbijêrî disepînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov fêrbûnê bi hîlbijêrî disepînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov li cihê ku pirsandin nerehet dibe fêrbûnê rawestînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mekanîzmaya pere pîvana ku mirov amade ne bisepînin diguherîne.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku pîvanên ducar asayî dimînin.

Çavkanî û Kok dipirse tiştek ji ku derê hatiye û çi ew şêkil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevgirtîti dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestiyarî dipirse kîjan hest qebûlkirinê şekil dide.

Vegotin li hember Rastiyê dipirse kîjan çîrok tê pêşkêşkirin û gelo rastî piştgirî dide wê.

Bandora Psîkolojîk dipirse hawîrdora cîhanê bi hişê mirovan çi dike.

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne niha dipirse:

Ma ez li her derê heman pîvanê bi kar tînim?

Ez çi ji pîvanê azad dikim?

Ez çi diparêzim?

Ez naxwazim çi lêkolîn bikim?

Nerehetî li ku derê pirsandina min rawestîne?

Pere li ku derê pîvanê diguherîne?

Dema pîvanên cuda tên bikaranîn kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve tê afirandin?

Bi vî awayî mirov ji fêrbûna hîlbijêrî ber bi fêrbûna hevgirtî ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji pirsandina hîlbijêrî ber bi ramana serbixwe ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

PÎVANÊN DUCAR Û MIROVAHÎ

Beşa yekem a vê beşê rave kir ku mirovahî pir caran pîvanên cuda li mirov, pergal, hawîrdor û rewşên cuda disepîne.

Ev beş niha derbasî awayê ku pîvanên cuda bi dubareyî hawîrdora cîhanê ji nû ve diafirînin dibe.

Pîvanên ducar dikarin nexuya bibin.

Dibe ku mirov pê nehesin ku wan bi kar tînin.

Mirov dikarin pîvanek li xwe û pîvaneke din li kesên din bisepînin.

Mirov dikarin pîvanek li desthilatê û pîvaneke din li mirovên asayî bisepînin.

Mirov dikarin pîvanek li komekê û pîvaneke din li komeke din bisepînin.

Mirov dikarin pîvanek li vegotinekê û pîvaneke din li vegotinekê din bisepînin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez hevgirtî me?

Ez kîjan pîvanan diguherînim?

Ez çi diparêzim?

Ez alîkarî didim ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

Pîvanên ducar dikarin bibin yek ji sedemên herî mezin ku pîrgirêkên dubarekirî yên cîhanê berdewam dikin.

AÎDIYET, NASNAME Ê PARASTINA TIŞTÊ KU HÎSA EWLEHIYÊ DIDE

Mirov dikarin bi hestyarî bi tiştê ku pê ve girêdayî ne ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi hestyarî bi tiştê ku mîras girtine ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi hestyarî bi tiştê ku xwe pê nas dikin ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi hestyarî bi aîdiyetê ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin li şûna fêrbûna ji rastiye dest pê bikin nasnameyan biparêzin.

Mirov dikarin li şûna fêrbûna ji tevgerê dest pê bikin koman biparêzin.

Mirov dikarin li şûna fêrbûna ji delîlan dest pê bikin baweriyên biparêzin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ez kîjan beşa nasnameya xwe diparêzim?

Ez kîjan beşa aîdiyeta xwe diparêzim?

Ez ji windakirina çi ditirsim?

Ez ji dîtina çi ditirsim?

Ger ez li vir heman pîvanê bisepînim, ez ê çi fêr bibim?

Mirov pir caran tiştê ku wan hîsa ewlehiyê dide diparêzin.

Ev dikare fêrbûnê rawestîne.

KOMPARÊZÎ, DABÊŞBÛN Û RASTIYA HILBIJÊRÎ

Mirov dikarin xwe li koman veqetînin.

Kom dikarin ji fêrbûnê bihêztir bibin.

Kom dikarin ji rastiye bihêztir bibin.

Kom dikarin ji têgihiştinê bihêztir bibin.

Mirov dikarin aliyê xwe biparêzin.

Mirov dikarin êrişî aliyekî din bikin.

Mirov dikarin agahiyê li gorî kî pêşkêş dike red bikin.

Mirov dikarin agahiyê li gorî kî pêşkêş dike qebûl bikin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ger kesekî din vê bibêje, ma ez ê bawer bikim?

Ger kesekî ku piştgirî didim vê bibêje, ma ez ê red bikim?

Ma ez fêr dibim?

An ez aliyan hilbijêrim?

Rastiya hilbijêrî dikare bibe yek ji mekanîzmayên herî mezin ku ramana serbixwe asteng dike.

PARASTINA GIRÊDAYÎBÛNÊ

Mirov dikarin bi hawîrdorên ku qet bi serbixwe lêkolîn nekirine ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi pergalan ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi desthilatê ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi pere ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi pejirandinê ve girêdayî bibin.

Mirov dikarin bi aîdiyetê ve girêdayî bibin.

Paşê mirov dikarin van girêdayîbûnan biparêzin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ez bi çi ve girêdayî me?

Ger ez wê winda bikim, ma ez ê wê bipirsim?

Ger bandorê li kesekî din bike, ma ez ê wê bipirsim?

Ger ez jê sûd negirim, ma ez ê wê bipirsim?

Mirov pir caran girêdayîbûnê diparêzin bêyî ku nas bikin ew vê yekê dikin.

MEKANÎZMAYA PERE Û HEVGIRTÎTÎ

Mekanîzmaya pere dikare bibe yek ji sedemên herî mezin ku mirov êdî heman pîvanê li her derê bi kar nayînin.

Girêdayîbûn dikare bandorê li cihê ku mirov amade ne fêr bibin bike.

Girêdayîbûn dikare bandorê li cihê ku mirov amade ne bipirsin bike.

Pere dikare tiştê ku mirov diparêzin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov jê dûr dikevin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov dubare dikin şêkil bide.

Pere dikare tiştê ku mirov li ser wê bêdeng dimînin şekil bide.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Dema pere tê nav de kîjan pîvan diguhere?

Kîjan girêdayîbûn heye?

Ez çi diparêzim?

Ez ji windakirina çi ditirsim?

Ger pere ji vê rewşê were rakirin, ez ê çi fêr bibim?

Ger mekanîzmaya pere pîvana ku tê sepandin diguherîne, wê demê pîvan li her derê nayê sepandin.

MIROV DIKARIN BIBIN FÊRXWAZÊN HILBIJÊRÎ

Mirov dikarin di pirsandina hin qadan de pir baş bibin dema ku red dikin qadên din bipirsin.

Mirov dikarin di dîtina pîrsgirêkên li cihên din de pispor bibin dema ku red dikin beşdariya xwe bibînin.

Mirov dikarin di eşkerekirina nakokiyên de pispor bibin dema ku nakokiyên xwe diparêzin.

Mirov dikarin di pirsandina vegotinan de pispor bibin dema ku vegotinên mîrsgirtî diparêzin.

Mirov dikarin di pirsandina pergala de pispor bibin dema ku pergala ku pê ve girêdayî ne diparêzin.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez fêr dibim?

An ez hildibijêrim li ku derê amade me fêr bibim?

Çi min dike ku fêrbûnê rawestînim?

Çi min dike ku nerehet bibim?

Mirov pir caran tam li wê xalê fêrbûnê rawestînin ku fêrbûn dest pê dike tiştê ku ew pê ve girêdayî ne meydanxwend bike.

Fêrbûna hîlbijêrî dikare bibe yek ji astengên herî mezin li pêşîya ramana serbixwe.

ZAROK DIKARIN PÎVANÊN CUDA MÎRAS BIGIRIN

Zarok ji mezinan fêr dibin.

Zarok li kiryarên mezinan dinêrin.

Zarok li tiştên ku mezin jê dûr dikevin dinêrin.

Zarok li tiştên ku mezin diparêzin dinêrin.

Zarok li tiştên ku mezin dubare dikin dinêrin.

Zarok dikarin pîvanên ducar mîras bigirin berî ku fêm bikin ew çi ne.

Zarok dikarin van mîras bigirin:

Rastiya hîlbijêrî.

Hêrsa hîlbijêrî.

Pirsandina hîlbijêrî.

Fêrbûna hîlbijêrî.

Delîlên hîlbijêrî.

Baweriya hîlbijêrî.

Zarok dikarin van fêr bibin:

Kesên din bipirse lê xwe nepirse.

Hin pergala bipirse lê yên din nepirse.

Hin desthilatan bipirse lê yên din nepirse.

Hin vegotinan bipirse lê yên din nepirse.

Hin mirovan bipirse lê yên din nepirse.

Paşê nîfşên pêşerojê dikarin heman cîhanê ji nû ve biafirînin bêtir
ku fêr bikin çima.

Ji ber vê yekê divê zarok ji destpêkê ve hevgirtîtiyê fêr bibin.

HEVGIRTÎTÎ YEK JI RÊYÊN HERÎ MEZIN BER BI PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ YE

Pêşketina mirovahiye nikare bê hevgirtîti bi awayekî rast pêk
were.

Hevgirtîti îstîsnayan radike.

Hevgirtîti alîgiriye radike.

Hevgirtîti fêrbûna hîlbijêrî radike.

Hevgirtîti rastiya hîlbijêrî radike.

Hevgirtîti pirsandina hîlbijêrî radike.

Hevgirtîti alîkarî dide mirovan ku bibin ramanvanên serbixwe.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ma ez ê vê pîvanê li her derê bisepînim?

Ma ez ê wê li her kesî bisepînim?

Ma ez ê wê li xwe bisepînim?

Ma ez ê wê li tiştê ku piştgirî didim bisepînim?

Ma ez ê wê li tiştê ku pê ve girêdayî me bisepînim?

Ramana serbixwe nikare bi tevahî pêş bikeve heta ku mirov fêr bibin heman pîvanê li her derê bi kar bînin.

HIŞMENDIYA MIROVÎ Û HEVGIRTÎTÎ

Hişmendiya mirovî nikare bi awayekî rast pêş bikeve dema ku pîvanên cuda li qadên cuda yên jiyanê tên sepandin.

Mirov dikarin pir zanyar bibin dema ku nehevgtî dimînin.

Mirov dikarin agahdar bibin dema ku nehevgtî dimînin.

Mirov dikarin perwerdekirî bibin dema ku nehevgtî dimînin.

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku hevgtî ji alîgiriye bihêztir dibe.

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku hevgtî ji aîdiyetê bihêztir dibe.

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku hevgtî ji girêdayîbûnê bihêztir dibe.

Hişmendiya mirovî pêş dikeve dema ku hevgtî ji tirsê bihêztir dibe.

Ji ber vê yekê divê mirov bipirsin:

Ez ji kîjan hevîrtîtiyê dûr dikevim?

Ez naxwazim kîjan pîvanê bisepînim?

Ez alîkarî didim ku kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve were afirandin?

HEMAN PÎVAN LI SER ME BIXWE JÎ DERBAS DIBE

Ev beş herwiha li ser me bixwe jî derbas dibe.

Divê tu kes ji heman pîvanê nebe îstîsna.

Heman pîvan li ser me bixwe jî derbas dibe.

Heman pîvan li ser karê me jî derbas dibe.

Heman pîvan li ser baweriyên me jî derbas dibe.

Heman pîvan li ser tevgera me jî derbas dibe.

Heman pîvan li ser beşdariya me jî derbas dibe.

Heman pîvan li her derê derbas dibe.

Ev yek ji rêyên herî mezin ber bi rastgoiyê ye.

LI HER DERÊ HEMAN PÎVANÊ BIKAR BÎNE Û PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne beşek ji Rêya Winda ber bi Pêşketina Mirovahiyê ye.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku pîvanên cuda li mirov, pergal, desthilat, vegotin û hawîrdorên cuda tên sepandin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov tişteke dipirsin û tişteke din diparêzin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov rastiye bi hilbijêrî disepînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov fêrbûnê bi hilbijêrî disepînin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku mirov tiştê ku pê ve girêdayî ne diparêzin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku zarok pîvanên cuda mîras digirin.

Mirovahî nikare pêş bikeve dema ku nehevîgirtû asayî dimîne.

Çavkanî û Kok dipirse tişteke ji ku derê hatiye û çi ew şêkil daye.

Standarda Delîlan dipirse gelo delîl piştgirî dide tiştê ku tê îdiakirin.

Teşwîq û Qezenc dipirse kî ji berdewamkirina wê sûd werdigire.

Karakter û Hevîgirtû dipirse gelo tevger bi tiştê ku tê îdiakirin re li hev tê.

Destûra Pirsandinê dipirse çi pirsandinê rawestîne.

Bandora Hestiyarî dipirse kîjan hest qebûlkirinê şêkil dide.

Vegotin li hember Rastiye dipirse kîjan çêrok tê pêşkêşkirin û gelo rastî piştgirî dide wê.

Bandora Psîkolojîk dipirse hawîrdora cîhanê bi hişê mirovan çî dike.

Li Her Derê Heman Pîvanê Bikar Bîne niha dipirse:

Ma ez li her derê heman pîvanê bi kar tînim?

Ez çi ji pîvanê azad dikim?

Ez çi diparêzim?

Ez naxwazim çi lêkolîn bikim?

Nerehetî li ku derê pirsandina min rawestîne?

Pere li ku derê pîvanê diguherîne?

Dema pîvanên cuda tên bikaranîn kîjan hawîrdora cîhanê ji nû ve tê afirandin?

Bi vî awayî mirov ji fêrbûna hîlbijêrî ber bi fêrbûna hevgirtî ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji pirsandina hîlbijêrî ber bi ramana serbixwe ve diçin.

Bi vî awayî mirov ji berhemên hawîrdora cîhanê dibin fêrxwazên hawîrdora cîhanê.

PÊŞKETINA MIROVAHIYÊ

Pêşketina Mirovahiyê encama rasterast a Pergala Pirsandinê ya L2Q ye.

Ew sedema ku Rêya Perwerdehiyê ya Winda hate pêşxistin e.

Ew sedema ku Pirtûka Delîlan hate veguhertin bo rêyek perwerdehiyê ye.

Ew sedema ku World Education Online, Q2L û Young Questioners hene ye.

Armanc qet tenê baştirkirina pirsandinê nebû.

Armanc qet tenê baştirkirina perwerdehiyê nebû.

Armanc qet tenê pêşkêşkirina agahiyên zêdetir nebû.

Armanc Pêşketina Mirovahiyê ye.

Pirtûka Delîlan tenê zêdetir ji 30 sal ezmûnên destê yekem, delîlên bi demê nîşankirî, tomarên giştî, vîdyo, weşanên zindî, meydaxwendin, têkiliyên bi pergalan re, şêweyên dubarekirî, bêdengî, ne-refûtekirin û çavdêriya hawîrdora cîhanê belge nekir.

Wê nakokiyek eşkere kir.

Pirsandin jixwe hebû.

Agahî jixwe hebû.

Delîl jixwe hebû.

Perwerdehî jixwe hebû.

Lê dîsa heman cîhana dubarekirî berdewam kir.

Mirovahî berdewam kir tiştê ku nekariya bi awayekî rast bibîne,
fêm bike û jê fêr bibe dubare bike.

Tevî hebûna agahiyê.

Tevî hebûna pirsandinê.

Tevî hebûna delîlan.

Tevî hebûna perwerdehiyê.

Dubarekirin berdewam kir.

Ev Rêya Winda eşkere kir.

Pirsgirêk ne nebûna agahiyê bû.

Pirsgirêk ne nebûna pirsandinê bû.

Pirsgirêk ne nebûna delîlan bû.

Pirsgirêk ne nebûna pergalên perwerdehiyê bû.

Pirsgirêk nebûna rêyek struktûrî û li ser delîlan bingehîrî bû ji
bo fêrbûna ka hawîrdora cîhanê bixwe çawa were pirsandin, dîtîn,
fêmkirin û jê fêrbûn.

Mirovahî nikare ji tiştê ku nikare bibîne an fêm bike fêr bibe.

Pirtûka Delîlan alîkar bû ku cîhana dubarekirî xuya û têgihiştî
bibe.

Wê alîkarî kir têkiliya di navbera tiştê ku mirovahî jê fêr dibe û
tiştê ku mirovahî bi dubareyî dibe eşkere bibe.

Wê alîkarî kir tiştê ku hawîrdora cîhanê di demê de bi dubareyî
nîşan dide eşkere bibe.

Wê eşkere kir çi dubare dibe.

Wê eşkere kir çî berdewam dike.

Wê eşkere kir çî tê parastin.

Wê eşkere kir çî tê veşartin.

Wê eşkere kir çîma pirsandin bi tenê nekariya dubarekirinê rawestîne.

Ev e çîma Pergala Pirsandinê ya L2Q hate pêşxistin.

Pergala Pirsandinê ya L2Q pêşî nehat afirandin û paşê li cîhanê hate sepandin.

Ew ji tiştê ku cîhan bi dubareyî nîşan da hate pêşxistin.

Ew ji tiştê ku Pirtûka Delîlan eşkere kir hate pêşxistin.

Ew hate pêşxistin ji ber ku pirsandin jixwe hebû dema ku dubarekirin berdewam dikir.

Ew hate pêşxistin ji ber ku agahî jixwe hebû dema ku dubarekirin berdewam dikir.

Ew hate pêşxistin ji ber ku delîl jixwe hebû dema ku dubarekirin berdewam dikir.

Ew hate pêşxistin ji ber ku perwerdehî jixwe hebû dema ku dubarekirin berdewam dikir.

Rêya Winda ne agahiyên zêdetir bû.

Rêya Winda ne pirsandina zêdetir bû.

Rêya Winda fêrbûna ka hawîrdora cîhanê bixwe çawa bi rêyek perwerdehiyê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehekî were pirsandin, dîtîn, fêmkirin û jê fêrbûn bû.

Pergala Pirsandinê ya L2Q wê rêyê pêşkêş dike.

Ew rêya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî pêşkêş dike ji bo fêrbûna ka hawîrdora cîhanê bixwe çawa were pirsandin, dîtin, fêmkirin û jê fêrbûn.

Pergala Pirsandinê ya L2Q alîkarî dide mirovan ku fêr bibin hawîrdora cîhanê bixwe çawa bipirsin.

Fêrbûna pirsandina hawîrdora cîhanê alîkarî dide mirovan ku bibînin ew ji çi fêr dibin.

Dîtin alîkarî dide mirovan ku fêr bikin.

Têgihiştin ramana serbixwe pêş dixe.

Ramana serbixwe qabiliyeta mirovahiyê ya fêrbûna ji rastiyê pêş dixe, li şûna fêrbûna ji tiştê ku ji bo şûngirtina wê hatiye çêkirin.

Pêşketina Mirovahiyê encama wê pêvajoyê ye.

Pêşketina Mirovahiyê encam e dema ku mirovahî ji tiştê ku cîhan bi dubareyî nîşan dide fêr dibe li şûna ku berdewam bike wê dubare bike.

Pêşketina Mirovahiyê tenê bi zêdekirina agahiyê nayê bidestxistin.

Agahî bi xwe têgihiştinê nafirîne.

Têgihiştin bi xwe pêş nakeve bê fêrbûna ka tiştê ku mirov jê fêr dibe çawa were pirsandin.

Pêşketina Mirovahiyê dema têgihiştin ramana serbixwe pêş dixe û ramana serbixwe qabiliyeta mirovahiyê ya fêrbûna ji rastiyê pêş dixe tê bidestxistin.

Beşên berê jixwe nîşan dane çima mirovahî nifş piştî nifş heman pirsgirêk, tevger, pergala, vegotin, girêdayîbûn, sînordarî û

şêweyên dubarekirî ji nû ve diafirîne.

Wan nîşan da çima agahî bi tenê têrê nake.

Wan nîşan da çima pirsandin bi tenê têrê nake.

Wan nîşan da çima mirovahiyê rêyek struktûrî û li ser delîlan bingehkirî pêwîst e ji bo fêrbûna ji hawîrdora cîhanê bixwe.

Ew rê niha heye.

Pêşketina Mirovahiyê ew e ku mirovahî bi gav bi gav qabiliyeta xwe ya fêrbûna ji hawîrdora cîhanê bixwe baştir dike.

Têgihiştin ramana serbixwe pêş dixe.

Çiqas têgihiştin pêş dikeve, ramana serbixwe jî pêş dikeve.

Çiqas ramana serbixwe pêş dikeve, dubarekirin rêya xwe wînda dike.

Çiqas dubarekirin rêya xwe wînda dike, mirovahî qabiliyeta fêrbûna gav bi gav ji rastiyê bi dest dixe li şûna ku wê gav bi gav dubare bike.

Her kes di nav heman hawîrdora cîhanê de dijî.

Her kes jê fêr dibe.

Her kes beşdarî wê dibe.

Her kes ji wê bandor digire.

Her kes bandorê li wê dike.

Her kes alîkarî dide ku tiştê nifşên pêşerojê mîras digirin şêkil bigire.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê sûdê dide her kesî, ji ber ku her kes heman hawîrdora cîhanê parve dike û alîkarî dide ku ew çî dibe şêkil bigire.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê berpirsiyariya kesekî din nîne.

Ew a her kesî ye, ji ber ku her kes beşdarî hawîrdora cîhanê dibe ku mirovahiyê şêkil dide.

Zarok cîhana ku mîras digirin naafirînin.

Mezin diafirînin.

Zarok hawîrdora perwerdehiyê naafirînin.

Mezin diafirînin.

Zarok biryar nadin kîjan rêyên fêrbûnê ji wan re tên peydakirin.

Mezin biryar didin.

Gelo mirov pê dihêsin an na, ew alîkarî didin ku hawîrdora cîhanê ya ku nifşên pêşerojê jê fêr dibin şêkil bigire.

Hawîrdora cîhanê ya ku zarok mîras digirin ji hêla tiştê ku nifşên berê hildibijêrin bipirsin, paşguh bikin, meydanxwend bikin, biparêzin û derbasî pêşerojê bikin ve tê şêkildan.

Tiştê ku mirovahî jê fêr dibe bandorê li tiştê ku mirovahî dibe dike.

Tiştê ku zarok jê fêr dibin bandorê li tiştê ku nifşên pêşerojê dibin dike.

Tiştê ku civak jê fêr dibe bandorê li tiştê ku civak dibe dike.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê bi baştirkirina tiştê ku mirov jê fêr dibin û awayê fêrbûna wan ji wê ve girêdayî ye.

Ev tê wê wateyê ku dêûbav, mamoste, parêzvan, perwerdekar, dibistan, hawîrdorên perwerdehiyê, civakên herêmî û civak hemû berpirsiyar in ku alîkarî bidin nifşa pêşerojê tiştekî ji dubarekirinê baştir werbigire.

Lê berpirsiyarî divê nebe derengxistin.

Divê zarok neçar nebin bisekinin.

Divê mezin neçar nebin bisekinin.

Divê perwerdehî neçar nebe bisekine.

Pêşketina Mirovahiyê zûtîrîn pêş dikeve dema ku mirovahî bi hev re fêr dibe.

Zarok fêr dibin.

Mezin fêr dibin.

Dêûbav fêr dibin.

Mamoste fêr dibin.

Parêzvan fêr dibin.

Perwerdekar fêr dibin.

Civakên herêmî fêr dibin.

Civak fêr dibe.

Armanc ne ew e ku komek li benda komeke din bimîne.

Armanc ew e ku mirovahî bi hev re qabiliyeta xwe ya fêrbûna ji hawîrdora cîhanê baştir bike.

Pêşketina Mirovahiyê bi dubarekirinê nayê bidestxistin.

Pêşketina Mirovahiyê bi fêrbûnê tê bidestxistin.

Pêşketina Mirovahiyê bi têgihiştinê tê bidestxistin.

Pêşketina Mirovahiyê bi pêşxistina ramana serbixwe tê bidestxistin.

Pêşketina Mirovahiyê dema tê bidestxistin ku mirov ji tiştê ku hawîrdora cîhanê bi dubareyî nîşan dide fêr dibin li şûna ku berdewam bikin wê dubare bikin.

Çiqas têgihiştin pêş dikeve, ramana serbixwe jî pêş dikeve.

Çiqas ramana serbixwe pêş dikeve, mirov zêdetir ji rastiyê fêr dibin li şûna fêrbûna ji tiştê ku ji bo şûngirtina wê hatiye çêkirin.

Derewên çêkirî rêya xwe winda dikin, ji ber ku têgihiştin li şûna qebûlkirina kor derbas dibe.

Şopandin rêya xwe winda dike, ji ber ku ramana serbixwe li şûna girêdayîbûna bi kesên din ji bo ku li şûna wan bifikirin derbas dibe.

Girêdayîbûn rêya xwe winda dike, ji ber ku mirov zêdetir ji rastiyê fêr dibin li şûna ku xwe bispêrin tiştê ku bi awayekî rast nehatiye pirsandin.

Dubarekirin rêya xwe winda dike, ji ber ku fêrbûn li şûna teqlîdê derbas dibe.

Pîvanên ducar rêya xwe winda dikin, ji ber ku heman pîvan li her derê tê sepandin.

Pêşketina Mirovahiyê pêş dikeve, ji ber ku mirov ji tiştê ku hawîrdora cîhanê bi rastî nîşan dide fêr dibin li şûna tiştê ku tê

gotin divê li ser wê bawer bikin.

Ev e çima Pergala Pirsandinê ya L2Q girîng e.

Ew rêya struktûrîkirî û li ser delîlan bingehekîrî pêşkêş dike ku alîkarî dide mirovan tiştê ku hawîrdora cîhanê bi dubareyê nîşan dide bibînîn, fêr bikin, jê fêr bibin û bisepînin.

Ev e çima çavkanî girîng in.

Ew nehatine afirandin ku bibin milk.

Ew nehatine afirandin ku werin sînordarkirin.

Ew nehatine afirandin ku bibin pergaleke din a kontrolkirî.

Ew a her kesî ne.

Dikarin werin xwendin.

Dikarin werin bikaranîn.

Dikarin werin parvekirin.

Dikarin werin çapkirin.

Dikarin werin belavkirin.

Dikarin werin sepandin.

Mirov dikarin ji wan fêr bibin.

Dikarin ji bo alîkariya zarokan werin bikaranîn.

Dikarin ji bo alîkariya mezinan werin bikaranîn.

Dikarin ji bo alîkariya perwerdehiyê werin bikaranîn.

Dikarin ji bo alîkariya civakê werin bikaranîn.

Sînordarî ne xwedîti ye.

Sînordarî wate ye.

Divê rêya pirsandinê ya struktûrkirî û li ser delîlan bingehkirî yekpare bimîne.

Divê çavkanî neyên guhertin, lawazkirin, şaş pêşkêşkirin, kêmkirin, berevajîkirin an ji wateya rast a xwe neyên derxistin.

Pêşketina Mirovahiyê bi zelalbûna wateyê ve girêdayî ye.

Mirov nikarin bi awayekî rast ji tiştê ku hatiye guhertin bo tiştê din fêr bibin.

Nikarin bi awayekî rast ji tiştê ku hatiye lawazkirin fêr bibin.

Nikarin bi awayekî rast ji tiştê ku şaş hatiye pêşkêşkirin fêr bibin.

Pêşketina Mirovahiyê bi fêrbûna mirovan ji rêyê bixwe ve girêdayî ye, ne ji guhertoyên wê yên hatiye guherandin.

Ger wate biguhere, fêrbûn diguhere.

Ger fêrbûn biguhere, encam diguhere.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê bi parastina yekparetiya rêyê bixwe ve girêdayî ye.

Ev e çima rêyên fermî yên World Education Online û Q2L girîng in.

Ew alîkarî didin mirovan ku di çarçoveya rast de bigihîjin materyalan.

Ew alîkarî didin wate were parastin dema ku çavkanî tên bikaranîn, parvekirin, çapkirin, belavkirin, sepandin û ji wan tê fêrbûn.

Armanc sînordarkirin nîne.

Armanç parastina wateyê ye.

Rêyek fêrbûnê nikare mirovahiyê pêş bixe ger wateya wê were guhertin bo heman dubarekirina ku ji bo rawestandina wê hate afirandin.

Ev herwiha çima Q2L girîng e rave dike.

Q2L alîkarî dide ku rêya perwerdehiyê di nav civakê de hereket bike.

Ew dihêle mirov materyalan parve bikin, bi kar binin, belav bikin, biafirînin, bisepînin û jê fêr bibin.

Ew alîkarî dide mezinan ku bigihîjin mezinan.

Ew alîkarî dide mezinan ku alîkariya zarokan bikin.

Ew alîkarî dide malbat, dibistan, perwerdekar û civakan ku ji heman çarçoveyê fêr bibin.

Ew alîkarî dide têgihîştin di nav civakê de hereket bike.

Ew alîkarî dide ramana serbixwe di nav civakê de hereket bike.

Ew alîkarî dide mirovan ku bi heman rêya struktûrkirî û li ser delîlan bingehekîrî ji hawîrdora cîhanê fêr bibin.

Ew alîkarî dide Pêşketina Mirovahiyê di nav civakê de hereket bike.

Ew alîkarî dide nişên pêşerojê ku li şûna mîrasgirtina dubarekirinê rêyek fêrbûnê mîras bigirin.

Ew alîkarî dide Pêşketina Mirovahiyê ji têgehê ber bi sepandinê ve here.

Ew alîkarî dide fêrbûn bibe kiryar.

Ew alîkarî dide têgihiştin bikeve nav civakê.

Ew alîkarî dide ramana serbixwe bikeve nav civakê.

Ew alîkarî dide Pêşketina Mirovahiyê bikeve jiyana rojane. Li cihê ku zarok hene, divê materyal bi rêya dêûbav, mamoste, parêzvan, dibistan, hawîrdorên perwerdehiyê û mezinên berpirsiyar hereket bikin.

Ev nayê wê wateyê ku divê zarok bisekinin.

Wateya wê ev e ku divê zarok çarçoveyê bi ewlehî, berpirsiyarî û di temenê herî zû de werbigirin.

Young Questioners di vê yekê de navendî ye.

Young Questioners tenê derbarê pêşkêşkirina materyalan ji zarokan re nîne.

Ew derbarê fêrbûnê ye bi afirandina tiştan ji tiştê ku mirov jê fêr dibin.

Dêûbav fêr dibin.

Mamoste fêr dibin.

Parêzvan fêr dibin.

Perwerdekar fêr dibin.

Dibistan fêr dibin.

Civakên herêmî fêr dibin.

Dema mirov ji çarçoveyê materyalên Young Questioners yên ewle û li gorî temenê zarokan diafirînin, ew tenê alîkariya zarokan nakin ku fêr bibin.

Ew bixwe jî fêr dibin.

Ew li ser tiştê ku divê zarok bipirsin difikirin.

Ew li ser awayê fêrbûna zarokan difikirin.

Ew li ser awayê ku hawîrdora cîhanê zarokan şêkil dide difikirin.

Ew li ser awayê parastina hişê zarokan difikirin.

Ew li ser awayê alîkariya zarokan ji bo dîtî, fêmkirin, fêrbûn û pêşxistina ramana serbixwe difikirin.

Pêvajoya afirandinê dibe beşek ji pêvajoya fêrbûnê.

Mirov bi sepandinê fêr dibin.

Mirov bi pirsandinê fêr dibin.

Mirov bi afirandinê fêr dibin.

Mirov bi alîkariya kesên din ku fêr bibin, fêr dibin.

Ji ber vê yekê Young Questioners alîkarî dide zarok û mezinan ku bi hev re fêr bibin.

Mamoste û perwerdekar bi taybetî girîng in, ji ber ku ew alîkarî didin hawîrdora fêrbûna zarokan şêkil bigire.

Pergala Pirsandinê ya L2Q rêbazek struktûrkirî û li ser delîlan bingehekîrî dide mamoste û perwerdekarên ji bo alîkariya zarokan ku ji hawîrdora cîhanê fêr bibin, di heman demê de ew bixwe jî berdewam dikin jê fêr bibin.

Heman tişt ji bo dêûbav, parêzvan, dibistan, hawîrdorên perwerdehiyê û mezinên berpirsiyar jî derbas dibe.

Çarçove tenê ji komekê re ne pêwîst e.

Ji zarokan re pêwîst e.

Ji mezinan re pêwîst e.

Ji dêûbav, mamoste, parêzvan, perwerdekar, dibistan, hawîrdorên perwerdehiyê û civakan re pêwîst e.

Li her cihê ku mirov ji hawîrdora cîhanê fêr dibin û alîkariya kesên din dikin jê fêr bibin pêwîst e.

Perwerdehî nikare bi dubarekirina heman nêzîkatiya ku nekariye mirovan hîn bike hawîrdora cîhanê bixwe çawa bipirsin pêş bikeve.

Perwerdehî pêş dikeve dema ku zarok û mezin rêya L2Q werdigirin û bi hev re jê fêr dibin.

Pêşketina Mirovahiyê nikare di nav pirtûkekê, kesekî, malperekê, rêxistinekê an nifşekê de girtî bimîne.

Divê di nav civakê de hereket bike.

Divê were bikaranîn.

Divê were parvekirin.

Divê jê were fêrbûn.

Divê bigihîje zarokan.

Divê bigihîje mezinan.

Divê bigihîje perwerdehiyê.

Divê bigihîje civakan.

Pêşketina Mirovahiyê pêş dikeve dema ku têgihiştin pêş dikeve.

Ew pêş dikeve dema ku ramana serbixwe pêş dikeve.

Ew pêş dikeve dema ku mirov ji hawîrdora cîhanê fêr dibin li şûna ku tenê wê mîras bigirin.

Ew pêş dikeve dema ku nifşên pêşerojê qabiliyeta fêrbûna ji rastiye werdigirin li şûna ku tenê wê dubare bikin.

Ew pêş dikeve dema ku têgihiştin li şûna qebûlkirina kor derbas dibe.

Ew pêş dikeve dema ku ramana serbixwe li şûna şopandinê derbas dibe.

Ew pêş dikeve dema ku rastî li şûna derewên çêkirî derbas dibe.

Ew pêş dikeve dema ku fêrbûn li şûna dubarekirinê derbas dibe.

Çiqas Pêşketina Mirovahiyê pêş dikeve, mirovahî bi gav bi gav qabiliyeta xwe ya fêrbûna ji rastiye baştir dike li şûna fêrbûna ji tiştê ku ji bo şûngirtina wê hatiye çêkirin.

Çiqas têgihiştin pêş dikeve, derewên çêkirî qabiliyeta xwe ya manê winda dikin.

Çiqas ramana serbixwe pêş dikeve, şopandin rêya xwe winda dike.

Çiqas mirov fêr dibin heman pîvanê li her derê bisepînin, pîvanên ducar rêya xwe winda dikin.

Çiqas mirovahî ji hawîrdora cîhanê bixwe fêr dibe, pergal, tevger, vegotin, ferazî û avahî zêdetir bi rastiye re li hev tên li şûna xapandinê.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê tenê pirsandinê baştir nake.

Ew qabiliyeta mirovahiyê ya fêrbûn, fêmkirin, ramana serbixwe, cudakirina rastiye, sepandina dadperweriyê û baştirkirina gav bi

gav a hawîrdora cîhanê ya ku diafirîne û derbasî pêşerojê dike baştir dike.

Çiqas mirovahî zêdetir dikare li ser rastiye ava bike li şûna ku li ser xapandinê ava bike, bêdadî bingehe xwe winda dike.

Çiqas bêdadî bingehe xwe winda dike, civak zêdetir dikare ji mirovan, nîşên pêşerojê û jiyanê bixwe re xizmet bike.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê tenê pêşketina zanînê nîne.

Ew pêşketina gav bi gav a qabiliyeta mirovahiyê ya fêrbûna ji rastiye û avakirina li ser rastiye ye.

Zarok navendî dimînin, ji ber ku zarok dibin hilgîrên pêşerojê yên hawîrdora cîhanê.

Zarok dibin dêûbav.

Zarok dibin mamoste.

Zarok dibin parêzvan.

Zarok dibin karker.

Zarok dibin rêber.

Zarok dibin biryarder.

Zarok dibin beşdarên cîhanê.

Her tiştê ku zarok îro fêr dibin dibe beşek ji cîhana sibê.

Cîhana ku nîşên pêşerojê mîras digirin ji hêla tiştê ku nîşên berê jê fêr bûne ve tê şekildan.

Cîhana ku nîşên pêşerojê dê biafirînin ji hêla tiştê ku ew jê fêr dibin ve dê were şekildan.

Ji ber vê yekê Pêşketina Mirovahiyê bi tiştê ku zarok îro tên hînkirin jê fêr bibin ve girêdayî ye.

Ger zarok dubarekirinê mîras bigirin, cîhana dubarekirî berdewam dike.

Ger zarok girêdayîbûnê mîras bigirin, girêdayîbûn berdewam dike.

Ger zarok şopandinê mîras bigirin, şopandin berdewam dike.

Ger zarok bêdengiyê mîras bigirin, bêdengî berdewam dike.

Ger zarok tirsê mîras bigirin, tirs berdewam dike.

Ger zarok derewên çêkirî mîras bigirin, derewên çêkirî berdewam dikin.

Ger zarok Pergala Pirsandinê ya L2Q mîras bigirin, Pêşketina Mirovahiyê berdewam dike.

Ger zarok pirsandina struktûrkirî û li ser delîlan bingehekîrî mîras bigirin, têgihiştin pêş dikeve.

Ger zarok qabiliyeta fêrbûna ji hawîrdora cîhanê bixwe mîras bigirin, ramana serbixwe pêş dikeve.

Ger zarok qabiliyeta cudakirina rastiyê mîras bigirin, derewên çêkirî rêya xwe winda dikin.

Ger zarok qabiliyeta sepandina heman pîvanê li her derê mîras bigirin, pîvanên ducar ên dubarekirî rêya xwe winda dikin.

Ji ber vê yekê pêşeroja mirovahiyê ji tiştê ku zarok tên hînkirin jê fêr bibin nayê veqetandin.

Pêşketina Mirovahiyê bi li bendê mayîna nifşên pêşerojê nayê afirandin ku tiştê ku nifşên berê nekariye bipirsin çareser bikin.

Pêşketina Mirovahiyê tê afirandin dema ku nifşên niha û pêşerojê bi hev re rêyê werdigirin.

Zarok û mezin bi hev re fêr dibin.

Malbat û dibistan bi hev re fêr dibin.

Mamoste û xwendekar bi hev re fêr dibin.

Civakên herêmî bi hev re fêr dibin.

Civak bi hev re ji hawîrdora cîhanê fêr dibe.

Pêşketina Mirovahiyê bi fêrbûna kesekî tenê nayê afirandin.

Pêşketina Mirovahiyê tê afirandin dema ku mirovahî bi hev re qabiliyeta xwe ya fêrbûna ji hawîrdora cîhanê bi gav bi gav baştir dike.

Bi vî awayî zirara dubarekirî rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî derewên çêkirî rêya xwe winda dikin.

Bi vî awayî bêdengî rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî girêdayîbûn rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî şopandin rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî cîhana dubarekirî rêya xwe winda dike.

Bi vî awayî Pêşketina Mirovahiyê rêya xwe bi dest dixê.

Rê heye.

Çarçove heye.

Çavkanî hene.

Nifşa pêşerojê heye.

Berpirsiyarî heye.

Pirs êdî ne ew e gelo rê heye.

Pirs ew e gelo mirovahî hildibijêre wê bi kar bîne.

Tiştê ku paşê dibe bi tiştê ku mirovahî hildibijêre bi wan bike ve girêdayî ye.

Zarokên îro dibin cîhana sibê.

Her tiştê ku zarok îro tên hînkirin jê fêr bibin dibe beşek ji cîhana ku ew sibê alîkarî didin biafirînin.

Ev e çima pêşeroja mirovahiyê ji perwerdehiya zarokan nayê veqetandin.

Ji ber ku zarokên îro dibin cîhana sibê, û pêşeroja mirovahiyê di dawiyê de bi vê yekê ve dê were diyarkirin ka nifşên pêşerojê cîhana dubarekirî mîras digirin an qabiliyeta fêrbûna ji wê.

Pêşeroja mirovahiyê di dawiyê de bi vê yekê ve dê were diyarkirin ka têgihiştin pêş dikeve an dubarekirin.

Gelo ramana serbixwe pêş dikeve an şopandin.

Gelo rastî pêş dikeve an derewên çêkirî.

Gelo mirovahî berdewam dike cîhanê dubare bike an bi gav bi gav jê fêr dibe.

Pêşketina Mirovahiyê sûdê dide her kesî, ji ber ku her kes di nav heman hawîrdora cîhanê de dijî.

Her kes jê fêr dibe.

Her kes beşdarî wê dibe.

Her kes ji wê bandor digire.

Her kes alîkarî dide ku ew çî dibe şekil bigire.

Ji ber vê yekê sûdên Pêşketina Mirovahiyê bi kesekî, komekê, pergalekê an nifşekê re sînordar nînin.

Ew a her kesî ne, ji ber ku her kes heman hawîrdora cîhanê parve dike û beşdarî pêşeroja ku jê derdikeve dibe.

ÇIMA MIN NIKARÎ HIÇ NEKIM

Dema ez zarok bûm, min hêvî dikir ku cîhan wekî tiştê ku mirov digotin e be.

Min hêvî dikir ku rastî girîng be.

Min hêvî dikir ku pergal wekî tiştê ku dibêjin ew in bin.

Min hêvî dikir ku dema mijarên girîng tên bilindkirin mirov rastiye bibêjin.

Min hêvî dikir ku delîl girîng be.

Min hêvî dikir ku nakokî werin bersivandin.

Çiqas ez mezin bûm û cîhan bi xwe ezmûn kir, min bi dubareyî tişteke pir cuda dît.

Cîhana ku min ezmûn kir ne ew cîhan bû ku ez hatibûm hînkirin wê hêvî bikim.

Dema min tiştê ku didît pirsî, min hêvî dikir bersiv werbigirim.

Dema min delîl pêşkêş kir, min hêvî dikir delîl di bersivê de werbigirim.

Dema min derew eşkere kirin, min hêvî dikir ku rastî ji pere, pozîsyon, desthilat, statû an berjewendiya kesane girîngtir be.

Ew qet pêk nehat.

Demeke dirêj, min berdewam kir hêvî bikim kesek dê rastiye bibêje.

Tu kesî qet nekir.

Ev min neçar kir ku êdî nepirsim gelo mirov rastiyê dibêjin û dest pê bikim bipirsim çima nabêjin.

Di nav zêdetir ji sê sal ezmûnên belgekirî de, min dest pê kir fêma bikim çima heman pirsgerêk berdewam dikin dubare bibin.

Min dest pê kir fêma bikim çima mirov bêdeng dimînin, çima mirov tiştê ku pê ve girêdayî ne diparêzin, û bandora ku pere li tevgera mirovan dike di şekildana biryar, kiryar, bêdengî, encam û pergalên tevahî de.

Çiqas min zêdetir fêma kir, ewqas min zêdetir nas kir ku mirov berdewam dikin bibin berhemên hawîrdora ku jê fêr dibin, dema ku qet bi awayekî rast jê fêr nabin.

Ew ji hêla wê ve tîn şekildan.

Ew wê dubare dikin.

Ew wê derbasî pêşerojê dikin.

Ev têgihiştin ji her tiştî zêdetir min nerehet kir.

Min fêma kir ku zarok heman cîhana dubarekirî mîras digirin û di dawiyê de dê bibin mezinên berpirsiyar ji bo dîsa derbasî pêşerojê kirina wê.

Min fêma kir ku mirov nikarin ji tiştê ku nikarin bibînin fêr bibin.

Ger rastî veşartî bimîne, mirov nikarin bi awayekî rast jê fêr bibin.

Ger mirov nikarin bi awayekî rast jê fêr bibin, ew berdewam dikin wê dubare bikin.

Min nikarî vê yekê qebûl bikim.

Min nikarî tiştê ku min dîtibû bibînim û bêdeng bimînim.

Min nikarî qebûl bikim ku nîfşên pêşerojê heman cîhana dubarekirî mîras bigirin bêyî ku herî kêr ew hewl bidim tiştek li ser wê bikim.

Min herwiha nikarî tiştekî ku dizanî derew e qebûl bikim tenê ji ber ku kesên din ew qebûl kirine.

Min nikarî xwe pê re li hev bînim.

Min nikarî ji bo li gorî komê bim, wekî ku ew rast be tevbigêrim.

Hilbijartina herî hêsan ew bû ku wê qebûl bikim, xwe pê re li hev bînim û bibim beşek ji wê.

Lê min qet nikarî wê bikim.

Ne ji bo pejirandinê.

Ne ji bo razîbûnê.

Ne ji bo aramiyê.

Ne ji bo pere.

Bi tu nîrxî na.

Tenê rawestan ji bo min ji qebûlkirina tiştekî ku dizanî derew e hêsanîr bû.

Dema min ev fêr kir, êdî ji bo min hiç nekirin qebûlbar nebû.

Alîkariya mirovan ku ji hawîrdora cîhanê fêr bibin ji jiyana min a demkî girîngtir bû.

Alîkariya zarokan ku tiştekî ji dubarekirinê baştir mîras bigirin ji aramiya min girîngtir bû.

Min fêr kir ku ger ez jî bêdeng bimînim, ez ê tenê bibim beşek ji heman bêdengiya ku min bi dehsalan şahidî kiriye.

Min nikarî wê bikim.

Min hesta berpirsiyariyê kir ku tiştê veşartî eşkere bikim da ku mirov karibin wê bibînin.

Ji ber ku mirov nikarin ji tiştê ku nikarin bibînin fêr bibin.

Ev têgihiştin di dawiyê de bû sedema Pirtûka Delfîlan, World Education Online, Pergala Pirsandinê ya L2Q, Q2L, Young Questioners û materyalên perwerdehiyê yên ku pey re hatin.

Pere min teşwîq nake.

Ez bawer nakim ku agahiyên ku ji bo alîkariya mirovan ku ji hawîrdora cîhanê fêr bibin hatine armanc kirin divê a min bin.

Ez bawer dikim divê a her kesî bin.

Ev e çima agahî, çavkanî û materyalên perwerdehiyê bi belaş hatine peyda kirin da ku mirov bixwînin, bi kar bînin, parve bikin, belav bikin û jê fêr bibin.

Armanc qet pere nebû.

Armanc alîkariya mirovan bû ku ji hawîrdora cîhanê fêr bibin.

Armanc alîkariya zarokan bû ku tiştekî ji dubarekirinê baştir mîras bigirin.

Ez dibînim çima mirov êş dikişînin û çima heman pirsgerêk nifş piştî nifş berdewam dikin.

Ez dibînim çima zarok dikevin cîhanekê ku bi giranî tîr hînkirin çawa xwe pê re adapte bikin li şûna ku bi awayekî rast jê fêr bibin da ku ew baştir bibe.

Ez herwiha rêya ku dikare alîkarî bike vê yekê biguherîne dibînim.

Ev e çima min hewl da.

Min hewl da bi qasî ku dikarim alîkariya mirovan bikim.

Min hewl da bi qasî ku dikarim alîkariya zarokan bikim.

Min hewl da bi qasî ku dikarim alîkariya mirovahiyê bikim ku ji hawîrdora cîhanê fêr bibe li şûna ku berdewam bike wê dubare bike.

Gelo mirov hildibijêrin wê derfetê bi kar bînin an na di dawiyê de biryara wan e.

Berpirsiyariya min ew bû ku hewl bidim.

Ez ji tiştê ku min jiyana xwe ya mezinahiyê pê derbas kiriye poşman nînim.

Ez ji dem, hewl, fedakarî an metirsiyan poşman nînim.

Ez ê hemûyan dîsa bikim.

Ez ê dîsa bikim heta ger qet alîkariya tişteki neke.

Ji ber ku dema min tiştê ku gihîştibûm fêr bikin fêr kir, hiç nekirin qet ji bo min vebijarkek nebû.

Ev e çima min nikarî hiç nekim.

WORLD EDUCATION ONLINE

FÊRÎ PIRSANDINÊ BIBE

JI BO FÊRBÛNÊ BIPIRSE

Perwerdehî Civakê Şekil Dide.

Pirsandin Perwerdehiyê Şekil Dide.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

Çavkanî malê hemû kesan in û divê werin bikaranîn, parvekirin, belavkirin û sepandin, bi şertê ku wateya wan neyê guhertin.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

PIRTÛKÊN DIN

Everyone Needs to Learn From This World

Why Education Must Improve

The Amazing Children: Journey to a Better World

**MIROVAHÎ NIKARE JI TIŞTÊ KU FÊM NAKE
PÊŞ BIKEVE**

Fêrî Pirsandinê Bibe

Ji Bo Fêrbûnê Bipirse